Phục truyền luật lệ

1 Nầy là lời Môi-se nói cho cả Y-sơ-ra-ên, bên
kia sông Giô-đanh, tại đồng vắng, trong đồng
bằng, đối ngang Su-phơ, giữa khoảng Pha-ran
và Tô-phên, La-ban, Hát-sê-rốt, và Đi-xa-háp.
2 Từ Hô-rếp tới Ca-đe-Ba-nê-a, bởi đường núi
Sê-i-rơ, đi mười một ngày đường.
3 Nhằm năm bốn mươi, ngày mồng một tháng
mười một. Môi-se nói cùng dân Y-sơ-ra-ên mọi
điều mà Đức Giê-hô-va đã biểu người phải nói
cùng họ.
4 Aáy là sau khi người đã đánh giết Si-hôn, vua
dân A-mô-rít ở tại Hết-bôn, và Oùc, vua Ba-san,
ở tại Aùch-ta-rốt và Eát-rê-i.
5 Tại bên kia sông Giô-đanh, trong xứ Mô-áp,
Môi-se khởi giảng giải luật pháp nầy mà rằng:
6 Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta có phán
cùng chúng ta tại Hô-rếp mà rằng: Các ngươi
kiều ngụ trong núi nầy đã lâu quá;
7 hãy vòng lại và đi đến núi dân A-mô-rít, cùng
đến các miền ở gần bên, tức là đến nơi đồng
bằng, lên núi, vào xứ thấp, đến miền nam, lên
mé biển, vào xứ dân Ca-na-an và Li-ban, cho đến
sông lớn, là sông Ơ-phơ-rát.
8 Kìa, ta phó xứ nầy cho các ngươi! Hãy vào và
chiếm lấy xứ mà Đức Giê-hô-va đã thề ban cho
tổ phụ các ngươi, là Aùp-ra-ham, Y-sác, Gia-cốp,
cùng cho con cháu của họ.

9 Trong lúc đó ta có nói cùng các ngươi rằng:
Một mình ta không đủ sức cai trị các ngươi.
10 Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi đã gia
thêm các ngươi, kìa ngày nay, các ngươi đông
như sao trên trời.
11 Nguyện Giê-hô-va Đức Chúa Trời của tổ phụ
các ngươi khiến các ngươi thêm lên gấp ngàn lần
và ban phước cho, y như Ngài đã phán cùng các
ngươi.
12 Một mình ta làm thế nào mang lấy trách
nhiệm và gánh nặng về điều tranh tụng của các
ngươi?
13 Hãy chọn trong mỗi chi phái các ngươi
những người khôn ngoan, thông sáng, có tiếng,
và ta sẽ lập họ lên làm quan trưởng các ngươi.
14 Các ngươi có đáp rằng: Việc người toan làm
thật tốt thay.
15 Bấy giờ, ta chọn lấy những người quan
trưởng của các chi phái, là những người khôn
ngoan, có tiếng, lập lên làm quan tướng các
ngươi, hoặc cai ngàn người, hoặc cai trăm người,
hoặc cai năm mươi người, hoặc cai mười người,
và làm quản lý trong những chi phái của các
ngươi.
16 Trong lúc đó, ta ra lịnh cho những quan xét
các ngươi rằng: Hãy nghe anh em các ngươi, và
lấy công bình mà xét đoán sự tranh tụng của
mỗi người với anh em mình, hay là với khách
ngoại bang ở cùng người.
17 Trong việc xét đoán, các ngươi chớ tư vị ai;
hãy nghe người hèn như nghe người sang, đừng
có sợ ai, vì sự xét đoán thuộc về Đức Chúa Trời.

Phàm việc nào lấy làm rất khó cho các ngươi,
hãy đem đến trước mặt ta thì ta sẽ nghe cho.
18 Vậy, trong lúc đó, ta có truyền cho các ngươi
mọi điều mình phải làm.
19 Đoạn, bỏ Hô-rếp, chúng ta trải ngang qua
đồng vắng minh-mông và gớm ghê mà chúng ta
thấy kia, hướng về núi dân A-mô-rít, y như Giê-
hô-va Đức Chúa Trời chúng ta đã phán dặn; rồi
chúng ta đến Ca-đe-Ba-nê-a.
20 Bấy giờ, ta nói cùng các ngươi rằng: Các
ngươi đã đến núi của dân A-mô-rít mà Giê-hô-
va Đức Chúa Trời chúng ta ban cho chúng ta.
21 Kìa, Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi phó
xứ nầy cho ngươi; hãy đi lên, chiếm làm sản
nghiệp, y như Giê-hô-va Đức Chúa Trời của tổ
phụ ngươi đã phán cùng ngươi; chớ ái ngại, chớ
kinh khủng.
22 Các ngươi hết thảy bèn lại gần ta và nói
rằng: Hãy sai những người đi trước chúng tôi,
đặng do thám xứ và chỉ bảo về đường sá nào
chúng tôi phải lên, và các thành chúng tôi phải
vào.
23 Lời nầy đẹp lòng ta; ta chọn mười hai người
trong các ngươi, tức mỗi chi phái một người.
24 Mười hai người đó ra đi. lên núi, đi đến khe
Eách-côn và do thám xứ.
25 Họ hái cầm trong tay mình những trái cây xứ
đó, đem về cho chúng ta; thuật lại cùng chúng
ta rằng: Xứ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng
ta ban cho thật là tốt.
26 Nhưng các ngươi không muốn lên đó, và đã
bội nghịch mạng của Giê-hô-va Đức Chúa Trời

các ngươi,
27 lằm bằm trong trại mình mà rằng: Aáy bởi
Đức Giê-hô-va ghét chúng ta, nên khiến chúng
ta ra xứ Ê-díp-tô, đặng phó chúng ta vào tay dân
A-mô-rít, để tiêu diệt đi.
28 Chúng ta sẽ đi lên đâu? Anh em chúng ta
làm cho chúng ta tiêu gan vì nói rằng: Aáy là
một dân đông hơn và cao lớn hơn chúng ta; ấy
là những thành lớn và kiên cố đến tận trời; vả
lại, tại đó, chúng tôi có thấy những con cháu của
dân A-na-kim.
29 Nhưng ta nói cùng các ngươi rằng: Chớ ái
ngại và chớ sợ sệt gì.
30 Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi đi trước,
chính Ngài sẽ chiến-cự cho các ngươi, như Ngài
đã thường làm trước mắt các ngươi tại xứ Ê-díp-
tô,
31 và trong đồng vắng -là nơi ngươi thấy rằng
trọn dọc đường ngươi đi, cho đến khi tới chốn
nầy, Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi đã bồng
ngươi như một người bồng con trai mình.
32 Dầu vậy, các ngươi vẫn không tin Giê-hô-va
Đức Chúa Trời các ngươi,
33 là Đấng đi trước dẫn các ngươi trên đường,
để tìm cho các ngươi một nơi đóng trại; ban đêm
trong đám lửa, ban ngày trong đám mây, đặng
chỉ con đường các ngươi phải đi.
34 Bấy giờ, Đức Giê-hô-va nghe tiếng của lời
nói các ngươi, bèn nổi giận và thề rằng:
35 Chẳng một ai của dòng dõi gian ác nầy sẽ
thấy xứ tốt đẹp mà ta đã thề ban cho tổ phụ các

ngươi,
36 ngoại trừ Ca-lép, con trai của Giê-phu-nê.
Người sẽ thấy xứ đó; và ta sẽ ban cho người cùng
con cháu người xứ mà người đã trải qua, bởi vì
người có theo Đức Giê-hô-va cách trung tín trọn
vẹn.
37 Lại, Đức Giê-hô-va vì cớ các ngươi cũng nổi
giận cùng ta, mà rằng: Ngươi cũng vậy, sẽ không
vào đó đâu.
38 Giô-suê, con trai Nun, là đầy tớ ngươi, sẽ
được vào đó. Hãy làm cho người vững lòng, vì
ấy là người sẽ khiến dân Y-sơ-ra-ên nhận lấy xứ
nầy lảm sản nghiệp.
39 Những con trẻ của các ngươi và các ngươi
đã nói rằng sẽ thành một miếng mồi, và những
con trai các ngươi hiện bây giờ chưa biết điều
thiện hay là điều ác, sẽ vào xứ đó. Ta sẽ ban cho
chúng nó xứ nầy làm sản nghiệp;
40 nhưng các ngươi hãy trở về, đi đến đồng
vắng về hướng Biển đỏ.
41 Lúc đó, các ngươi bèn đáp cùng ta mà
rằng: Chúng tôi đã phạm tội cùng Đức Giê-hô-
va; chúng tôi sẽ đi lên chiến trận và làm mọi
điều Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi đã phán
dặn. Mỗi người trong các ngươi nịt binh khí và
toan dại dột đi lên núi.
42 Đức Giê-hô-va bèn phán cùng ta rằng: Hãy
nói cùng dân sự: Chớ đi lên và chớ chiến trận,
vì ta không ngự giữa các ngươi; e các ngươi bị
quân thù nghịch đánh bại.
43 Ta có thuật lại những lời nầy, nhưng các
ngươi không nghe ta, nghịch mạng của Đức Giê-

hô-va, đầy sự kiêu ngạo, kéo đi lên núi.
44 Bấy giờ, người A-mô-rít ở trong núi nầy, đi ra
đón và đuổi các ngươi như thể đoàn ong, đánh
bại các ngươi tại Sê-i-rơ cho đến Họt-ma.
45 Khi trở về, các ngươi có khóc lóc trước mặt
Đức Giê-hô-va, nhưng Đức Giê-hô-va không lắng
tai và chẳng khứng nghe tiếng của các ngươi.
46 Aáy vì thế nên các ngươi ở tại Ca-đe lâu ngày,
nhiều ngày biết dường bao!

2

1 Đoạn, chúng ta trở lại đi vào đồng vắng về
hướng Biển đỏ, y như Đức Giê-hô-va đã phán
dặn ta, và chúng ta đi vòng lâu ngày quanh núi
Sê-i-rơ.
2 Đức Giê-hô-va có phán cùng ta mà rằng:
3 Các ngươi đi vòng núi nầy cũng đã lâu rồi,
hãy trở lên hướng bắc.
4 Hãy truyền lịnh nầy cho dân sự: Các ngươi sẽ
trải qua địa phận của anh em mình, tức là con
cháu Ê-sau, ở tại Sê-i-rơ, và chúng nó sẽ sợ các
ngươi. Nhưng hãy giữ lấy mình,
5 chớ có tranh cùng chúng nó, vì ta sẽ không
cho các ngươi xứ của chúng nó đâu, dầu đến nỗi
một thẻo đất bằng bàn chân cũng không cho. Ta
đã ban cho Ê-sau núi Sê-i-rơ làm sản nghiệp.
6 Các ngươi sẽ dùng bạc tiền mà mua lương
thực của chúng nó mà ăn, nước mà uống.
7 Vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi đã ban
phước cho mọi công việc làm của tay ngươi; Ngài
đã biết cuộc đi đường ngươi ngang qua đồng

vắng lớn lao nầy. Trong bốn mươi năm nầy, Giê-
hô-va Đức Chúa Trời ngươi vẫn ở cùng ngươi;
ngươi không thiếu chi hết.
8 Vậy, chúng ta có đi ngang qua cách xa anh em
ta, là con cháu Ê-sau, ở tại Sê-i-rơ, và bắt đi về
hướng đồng vắng Mô-áp, đặng tránh con đường
đồng bằng, cùng Ê-lát và Ê-xi-ôn-Ghê-be.
9 Đức Giê-hô-va bèn phán cùng ta rằng: Chớ
đương địch và chớ chiến trận với dân Mô-áp; vì
ta không cho ngươi chi trong xứ dân ấy làm sản
nghiệp đâu, bởi ta đã ban A-rơ cho con cháu Lót
làm sản nghiệp.
10 (Lúc trước, dân Ê-mim ở tại đó. Aáy là một
dân lớn, đông, hình giềnh giàng như dân A-na-
kim vậy.
11 Người ta cũng cho dân nầy là dân giềnh
giàng như dân A-na-kim; nhưng dân Mô-áp gọi
họ là Ê-mim.
12 Dân Hô-rít lúc trước cũng ở tại Sê-i-rơ; song
con cháu Ê-sau diệt dân ấy, đoạt lấy xứ họ và ở
thế cho, y như Y-sơ-ra-ên làm trong xứ mà Đức
Giê-hô-va đã ban cho người làm sản nghiệp).
13 Bây giờ, hãy đứng dậy, đi ngang qua khe Xê-
rết. Vậy, chúng ta có đi ngang khe Xê-rết.
14 Vả, thì giờ về các cuộc đi đường của chúng
ta, từ khi lìa khỏi Ca-đe-Ba-nê-a, tới lúc đi ngang
qua khe Xê-rết, cộng là ba mươi tám năm, cho
đến chừng các người chiến sĩ về đời ấy đã diệt
mất khỏi trại quân, y như Đức Giê-hô-va đã thề
cùng các người đó.
15 Vả lại, tay Đức Giê-hô-va cũng tra vào họ

đặng diệt họ khỏi trại quân, cho đến chừng nào
họ đều tiêu diệt hết.
16 Xảy khi các người chiến sĩ đã bị tiêu diệt và
chết mất khỏi dân sự,
17 thì Đức Giê-hô-va phán cùng ta mà rằng:
18 Ngày nay ngươi sẽ đi ngang qua A-rơ, bờ cõi
của Mô-áp,
19 và đến gần con cháu Am-môn. Chớ đương
địch và chớ chiến trận cùng chúng nó; vì ta
không cho ngươi chi hết của xứ con cháu Am-
môn làm sản nghiệp, bởi ta đã ban xứ đó cho
con cháu của Lót làm sản nghiệp.
20 (Nguyên xứ nầy gọi là xứ Rê-pha-im. Xưa kia
dân Rê-pha-im ở đó, dân Am-môn gọi là Xam-xu-
mim;
21 ấy là một dân lớn, đông, hình giềnh giàng
như dân A-na-kim. Nhưng Đức Giê-hô-va diệt
dân Rê-pha-im trước mặt dân Am-môn; dân Am-
môn đoạt lấy xứ của họ và ở thế cho.
22 Aáy Ngài đã làm cho con cháu Ê-sau, ở tại
Sê-i-rơ, là như vậy, khi Ngài hủy diệt dân Hô-rít
trước mặt con cháu Ê-sau; họ chiếm lấy xứ dân
ấy và ở thế vào chỗ cho đến ngày nay.
23 Còn dân A-vim, ở trong những làng cho đến
Ga-xa, dân Cáp-tô-rim ở từ Cáp-tô ra hủy diệt họ,
và ở thế vào cho).
24 Hãy đứng dậy đi ngang qua khe Aït-nôn.
Kìa, ta đã phó Si-hôn, vua Hết-bôn, là người A-
mô-rít, cùng xứ người vào tay ngươi; hãy khởi
chiếm lấy và giao chiến cùng người.
25 Ngày nay, ta khởi rải trên các dân tộc trong

thiên hạ sự sợ hãi và kinh khủng về danh ngươi,
đến đỗi khi nghe nói về ngươi, các dân tộc đó sẽ
run rẩy và bị sự kinh khủng áp hãm trước mặt
ngươi.
26 Bấy giờ, từ đồng vắng Kê-đê-mốt, ta sai sứ
giả đến Si-hôn, vua Hết-bôn, lấy lời hòa hảo
đặng nói cùng người rằng:
27 Xin cho phép tôi đi ngang qua xứ vua; tôi
đi theo đường cái luôn luôn, không xây qua bên
hữu hay bên tả.
28 Vua sẽ nhận lấy bạc bán lương thực cho, để
tôi có mà ăn; sẽ nhận lấy bạc bán nước, để tôi có
mà uống. Chỉ hãy để cho tôi đi ngang qua luôn,
29 cũng như con cháu Ê-sau ở tại Sê-i-rơ, và
dân Mô-áp ở tại A-rơ đã cho phép vậy, cho đến
chừng nào tôi đi qua Giô-đanh, đặng vào xứ mà
Giê-hô-va Đức Chúa Trời tôi ban cho tôi.
30 Nhưng Si-hôn, vua Hết-bôn, không khứng
chúng ta đi ngang qua địa phận người; vì Giê-
hô-va Đức Chúa Trời ngươi đã khiến cho tánh
người ương ngạnh, lòng người cứng cỏi, để phó
người vào tay ngươi, y như điều đã xảy đến ngày
nay.
31 Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng: kìa, từ
bây giờ, ta phó Si-hôn và xứ người cho ngươi.
Hãy khởi chiếm lấy xứ người đặng làm cơ
nghiệp.
32 Vậy, Si-hôn và cả dân sự người ra đón chúng
ta, đặng giao chiến tại Gia-hát.
33 Nhưng Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta
phó người cho chúng ta, và chúng ta đánh bại

người, các con trai cùng cả dân sự của người.
34 Trong lúc đó, ta chiếm hết các thành người,
khấn vái diệt hết các thành, cả người nam, người
nữ, và các con trẻ, không chừa lại một ai.
35 Chúng ta chỉ có cướp lấy cho phần mình
súc vật và hóa tài của các thành mình đã thắng
được.
36 Từ A-rô-e, ở trên mé khe Aït-nôn, và cái
thành ở trong trũng, cho đến Ga-la-át, chẳng có
một thành nào lấy làm kiên cố quá cho chúng
ta; Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta đã phó các
thành đó cho chúng ta hết.
37 Chỉn ngươi không có lại gần xứ của con cháu
Am-môn, ở dọc khắp mé khe Gia-bốc, hoặc các
thành trên núi hay là chỗ nào Giê-hô-va Đức
Chúa Trời chúng ta cấm không cho chúng ta
chiếm lấy.

3

1 Bấy giờ, chúng ta trở lại bắt đường Ba-san đi
lên. Oùc, vua Ba-san, và cả dân sự người ra đón
chúng ta, đặng giao chiến tại Eách-rê-i.
2 Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng: Ngươi chớ
sợ, vì ta đã phó người, cả dân sự và xứ người vào
tay ngươi; ngươi sẽ làm cho người như ngươi đã
làm cho Si-hôn, vua A-mô-rít, ở tại Hết-bôn.
3 Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta cũng có
phó vào tay chúng ta Oùc, vua Ba-san, và cả dân
sự người; chúng ta có đánh bại người đến chừng
không còn lại một ai.
4 Trong lúc đó chúng ta chiếm lấy các thành
của người, không có thành nào mà mình không

chiếm lấy; tức là sáu mươi cái thành và toàn
miền Aït-gốp, là nước của Oùc trong xứ Ba-san.
5 Các thành nầy vốn là đồn lũy có vách cao,
cửa và cây gài; cũng có lấy những thành không
có vách rất nhiều.
6 Chúng ta khấn vái tận diệt các thành nầy,
như chúng ta đã làm cho Si-hôn, vua Hết-bôn,
tức là khấn vái diệt hết các thành, các người
nam, người nữ, và connnnn trẻ.
7 Nhưng chúng ta chiếm lấy về phần mình hết
thảy súc vật và hóa tài của các thành ấy.
8 Vậy, trong lúc đó, chúng ta chiếm lấy của hai
vua A-mô-rít, xứ bên kia sông Giô-đanh, từ khe
Aït-nnôn đến núi Hẹt-môn
9 (dân Si-đôn gọi núi Hẹt-môn là Si-ri-ôn; còn
dân A-mô-rít đặt tên là Sê-ni-rơ);
10 các thành của đồng bằng, toàn Ga-la-át và
toàn Ba-san, cho đến Sanh-ca và Eát-rê-i, là hai
thành của nước Oùc trong Ba-san.
11 (Vì về dân tộc Rê-pha-im, chỉ có một mình
Oùc, vua Ba-san, còn lại. Nầy, cái giường bằng
sắt của người, há chẳng còn tại Ráp-ba, thành
của con cháu Am-môn sao? Bề dài giường là chín
thước, bề ngang bốn thước, theo thước tay người
nam).
12 Vậy, trong lúc đó, chúng ta chiếm lấy xứ nầy.
Ta cho người Ru-bên và người Gát từ xứ A-rô-e, ở
trên khe Aït-nôn và phân nửa núi Ga-la-át, cùng
các thành của nó.
13 Ta cho phân nửa chi phái Ma-na-se phần còn
lại của núi Ga-la-át, và toàn Ba-san, nước của
Oùc, tức là cả miền Aït-gốp cùng toàn Ba-san

vậy. Miền ấy gọi là xứ Rê-pha-im.
14 Giai-rơ, con trai Ma-na-se, chiếm lấy cả miền
Aït-gốp cho đến giới hạn dân Ghê-su-rít và Ma-
ca-thít, đặt tên mình cho các thôn xứ Ba-san, là
thôn Giai-rơ, đến ngày nay hãy còn.
15 Ta cũng cho Ma-ki xứ Ga-la-át.
16 Về người Ru-bên và người Gát, ta cho phần
Ga-la-át có ranh ở giữa khe Aït-nôn cho đến khe
Gia-bốt, là giới hạn của con cháu Am-môn,
17 luôn với đồng bằng Giô-đanh, từ Ki-nê-rết
tới biển của đồng bằng, tức là Biển mặn, dưới
triền núi Phích-ga, về phía đông.
18 Vả, trong lúc đó, ta truyền lịnh nầy cho các
ngươi, mà rằng: Giê-hô-va Đức Chúa Trời các
ngươi có phó xứ nầy cho các ngươi đặng nhận
lấy làm sản nghiệp; hết thảy những chiến sĩ
trong các ngươi phải cầm binh khí đi qua trước
anh em mình, là dân Y-sơ-ra-ên.
19 Chỉ những vợ, con trẻ, và súc vật các ngươi-
ta biết rằng các ngươi có nhiều súc vật-sẽ ở lại
trong những thành mà ta đã cho các ngươi,
20 đến chừng nào Đức Giê-hô-va cho anh em
các ngươi sự an nghỉ như mình, và anh em cũng
nhận được xứ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời các
ngươi ban cho họ tại phía bên kia sông Giô-đanh;
đoạn mọi người trong các ngươi sẽ trở về sản
nghiệp mình mà ta đã ban cho các ngươi.
21 Đang lúc ấy, ta cũng truyền lịnh nầy cho
Giô-suê mà rằng: Mắt ngươi có thấy mọi điều
Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi đã làm cho
hai vua nầy; Đức Giê-hô-va sẽ làm như vậy cho

các nước nào mà ngươi sẽ đi qua.
22 Đừng sợ các nước đó, vì chính Giê-hô-va Đức
Chúa Trời các ngươi tranh chiến cho các ngươi.
23 Trong lúc nầy, ta cầu khẩn cùng Đức Giê-hô-
va mà rằng:
24 Lạy Chúa Giê-hô-va, Chúa đã khởi tỏ cho kẻ
tôi tớ Chúa sự oai nghiêm lớn, và cánh tay quyền
năng của Chúa; vì trên trời dưới đất há có thần
nào làm được việc và công sự quyền năng giống
như của Chúa chăng?
25 Tôi xin Chúa cho phép tôi đi qua xem xứ tốt
tươi, núi đẹp đẽ nầy, và Li-ban ở bên kia sông
Giô-đanh.
26 Nhưng Đức Giê-hô-va, bởi cớ các ngươi, nổi
giận cùng ta, không nhận lời ta, bèn phán rằng:
Thôi; chớ còn nói về việc nầy cùng ta nữa.
27 Hãy đi lên chót Phích-ga, ngước mắt ngươi
lên về hướng tây, hướng bắc, hướng nam, và
hướng đông mà nhìn xứ ấy, vì ngươi sẽ không
đi ngang qua sông Giô-đanh nầy đâu.
28 Song hãy truyền mạng lịnh cho Giô-suê, làm
cho người vững lòng bền chí; vì ấy là người phải
đi qua trước mặt dân nầy, khiến chúng nhận lấy
xứ mà ngươi sẽ thấy.
29 Aáy vậy, chúng ta có ở trong trũng, đối
ngang Bết-Phê-o.

4

1 Hỡi Y-sơ-ra-ên, bây giờ hãy nghe những
mạng lịnh và luật lệ mà ta dạy các ngươi; hãy
làm theo, để các ngươi được sống và vào xứ mà

Giê-hô-va Đức Chúa Trời của tổ phụ các ngươi
ban cho các ngươi nhận được.
2 Các ngươi chớ thêm chi và đừng bớt chi về
điều ta truyền cho, để giữ theo các điều răn của
Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi mà ta đã
truyền.
3 Nhân dịp của Ba-anh-Phê-o, mắt các ngươi
đã thấy điều Đức Giê-hô-va đã làm; vì Giê-hô-va
Đức Chúa Trời ngươi có diệt khỏi giữa ngươi mọi
kẻ tin theo Ba-anh-Phê-o.
4 Còn các ngươi, là những kẻ vẫn theo Giê-hô-
va Đức Chúa Trời mình, ngày nay hết thảy còn
sống.
5 Nầy đây, ta đã dạy các ngươi những mạng
lịnh và luật lệ y như Giê-hô-va Đức Chúa Trời ta
đã phán dặn ta, để các ngươi làm theo ở giữa xứ
mình sẽ vào đặng nhận lấy.
6 Vậy, các ngươi phải giữ làm theo các mạng
lịnh và luật lệ nầy; vì ấy là sự khôn ngoan và
sự thông sáng của các ngươi trước mặt các dân
tộc; họ nghe nói về các luật lệ nầy, sẽ nói rằng:
Dân nầy là một dân khôn ngoan và thông sáng
không hai!
7 Vả chăng, há có dân lớn nào mà có các thần
mình gần như chúng ta có Giê-hô-va Đức Chúa
Trời gần chúng ta, mọi khi chúng ta cầu khẩn
Ngài chăng?
8 Lại, há có nước lớn nào có những mạng lịnh
và luật lệ công bình như cả luật pháp nầy, mà
ngày nay ta đặt trước mặt các ngươi chăng?
9 Chỉ hãy giữ lấy ngươi, lo canh cẩn thận linh

hồn mình, e ngươi quên những điều mà mắt
mình đã thấy, hầu cho chẳng một ngày nào của
đời ngươi những điều đó lìa khỏi lòng ngươi:
phải dạy cho các con và cháu ngươi.
10 Hãy nhớ ngày ngươi chầu Giê-hô-va Đức
Chúa Trời ngươi tại Hô-rếp, khi Đức Giê-hô-va
phán cùng ta rằng: Hãy nhóm hiệp dân sự để ta
khiến chúng nghe lời ta, hầu cho tập kính sợ ta
đang lúc họ còn sống nơi thế thượng, và dạy lời
đó cho con cái mình.
11 Vậy, các ngươi lại gần và đứng dưới núi. Vả,
núi cả lửa cháy cho đến tận trời; có sự tối tăm,
mây mịt mịt và đen kịt.
12 Từ trong lửa, Đức Giê-hô-va phán cùng các
ngươi; các ngươi nghe một tiếng nói, nhưng
không thấy một hình trạng nào; chỉ nghe một
tiếng mà thôi.
13 Ngài rao truyền cho các ngươi biết sự giao
ước của Ngài, tức là mười điều răn, khiến các
ngươi gìn giữ lấy, và Ngài chép mười điều răn ấy
trên hai bảng đá.
14 Trong lúc đó, Đức Giê-hô-va cũng phán dặn
ta dạy các ngươi những mạng lịnh và luật lệ, để
các ngươi làm theo tại trong xứ mà mình sẽ đi
vào nhận lấy.
15 Vậy, các ngươi hãy cẩn thận giữ lấy linh hồn
mình cho lắm, vì các ngươi không có thấy một
hình trạng nào trong ngày Giê-hô-va Đức Chúa
Trời các ngươi, từ nơi giữa lửa phán cùng các
ngươi, tại Hô-rếp;
16 e các ngươi phải làm hư hoại cho mình

chăng, và làm một tượng chạm nào, tạo hình
trạng của tà thần nào, hoặc hình của người nam
hay người nữ,
17 hoặc hình của con thú nào đi trên đất, hoặc
hình của vật nào có cánh bay trên trời,
18 hoặc hình của loài côn trùng nào bò trên
đất, hay là hình của con cá nào ở trong nước
dưới đất;
19 lại, e khi ngươi ngước mắt lên trời thấy mặt
trời, mặt trăng, các ngôi sao, tức là toàn cả thiên
binh, thì ngươi bị quyến dụ quì xuống trước các
vì đó, và thờ lạy các tinh tú nầy mà Giê-hô-va
Đức Chúa Trời ngươi đã chia phân cho muôn dân
dưới trời chăng.
20 Còn các ngươi, Đức Giê-hô-va đã chọn và rút
các ngươi khỏi lò lửa bằng sắt kia, là xứ Ê-díp-
tô, để các ngươi thành một dân riêng của Ngài,
y như các ngươi đã là điều đó ngày nay.
21 Đoạn, Đức Giê-hô-va, vì cớ các ngươi, nổi
giận cùng ta, có thề rằng ta không được đi ngang
qua sông Giô-đanh, và chẳng đặng vào xứ tốt
đẹp mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi ban cho
ngươi làm sản nghiệp.
22 Vì ta phải chết trong xứ nầy, không đi ngang
qua sông Giô-đanh được; nhưng các ngươi sẽ đi
qua và nhận lấy xứ tốt đẹp ấy.
23 Khá cẩn thận giữ lấy mình, chớ quên sự giao
ước của Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi đã
lập cùng các ngươi, và chớ làm tượng chạm nào,
hình của vật nào mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời
ngươi đã cấm;

24 vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi như một
đám lửa tiêu cháy, và là Đức Chúa Trời hay kỵ
tà.
25 Khi các ngươi sẽ có con cùng cháu, và khi
đã ở lâu trong xứ rồi, nếu các ngươi làm bại
hoại mình, làm tượng chạm nào, hình của vật
chi mặc dầu, mà hành ác trước mặt Giê-hô-va
Đức Chúa Trời các ngươi để chọc Ngài nổi giận,
26 thì ngày nay ta bắt trời và đất làm chứng
quyết cho các ngươi rằng các ngươi sẽ chết vội,
và khuất mắt khỏi xứ mà mình sẽ đi nhận lấy
tại bên kia sông Giô-đanh. Các ngươi chẳng ở
đó lâu dài đâu, nhưng sẽ bị tận diệt.
27 Đức Giê-hô-va sẽ tản lạc các ngươi trong các
nước, chỉ còn lại số nhỏ trong các nước mà Đức
Giê-hô-va sẽ dẫn các ngươi vào;
28 ở đó các ngươi sẽ cúng thờ những thần bằng
cây và bằng đá, là công việc của tay loài người
làm nên, chẳng thấy, chẳng nghe, chẳng ăn,
cũng chẳng ngửi.
29 ỳ đó ngươi sẽ tìm cầu Giê-hô-va Đức Chúa
Trời ngươi, và khi nào hết lòng hết ý tìm cầu
Ngài thì mới gặp.
30 Khi ngươi bị gian nan, và các việc nầy xảy
đến cho ngươi, bấy giờ trong ngày cuối cùng,
ngươi sẽ trở về cùng Giê-hô-va Đức Chúa Trời
ngươi, và vâng theo tiếng Ngài.
31 Vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi là Đức
Chúa Trời hay thương xót sẽ không bỏ ngươi và
không hủy diệt ngươi đâu; cũng chẳng quên sự
giao ước mà Ngài đã thề cùng các tổ phụ ngươi.

32 Vậy, ngươi hãy hỏi học về thời k” có trước
ngươi, từ ngày Đức Chúa Trời dựng nên loài
người trên đất, tự góc trời nầy đến góc trời kia,
nếu bao giờ có xảy ra việc nào lớn dường ấy, hay
là người ta có nghe sự chi giống như vậy chăng?
33 tức là: há có một dân tộc nào nghe tiếng
Đức Chúa Trời từ trong lửa phán ra như ngươi
đã nghe, mà vẫn còn sống chăng?
34 hay là Đức Chúa Trời há có cậy lấy sự thử
thách dấu k”, điềm lạ, chiến tranh, cánh tay
quyền năng giơ thẳng ra, cùng cậy công sự to
tát và gớm ghê, đặng thử đi chiếm một dân tộc
cho mình ở giữa một dân tộc khác, như mọi điều
Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi đã làm cho
các ngươi tại xứ Ê-díp-tô, dưới mắt mình chăng?
35 Ngươi đã chứng kiến mọi điều đó, để nhìn
biết rằng Giê-hô-va, ấy là Đức Chúa Trời, chớ
không ai khác hơn Ngài.
36 Ngài từ trên trời khiến cho ngươi nghe tiếng
Ngài để dạy ngươi; trên đất Ngài khiến cho
ngươi thấy đám lửa lớn Ngài, và từ trong lửa
ngươi có nghe lời Ngài phán ra.
37 Bởi vì Ngài yêu mến các tổ phụ ngươi, nên
chọn lấy dòng dõi các người ấy, và chính Ngài
nhờ quyền năng lớn mình rút ngươi ra khỏi xứ
Ê-díp-tô,
38 đặng đuổi khỏi trước mặt người những dân
tộc lớn hơn và mạnh hơn ngươi, đặng đưa ngươi
vào xứ của dân đó, và ban cho làm sản nghiệp,
y như điều ấy xảy đến ngày nay.
39 Vậy, ngày nay hãy biết và ghi tạc trong lòng

ngươi rằng Giê-hô-va, ấy là Đức Chúa Trời trên
trời cao kia và dưới đất thấp nầy: chẳng có ai
khác.
40 Hãy giữ những luật lệ và điều răn của Ngài,
mà ngày nay ta truyền cho ngươi, hầu cho ngươi
và con cháu ngươi đều có phước, ở lâu dài trong
xứ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi ban cho
ngươi mãi mãi.
41 Môi-se bèn biệt ra ba cái thành ở bên kia
sông Giô-đanh, về hướng mặt trời mọc,
42 để kẻ sát nhân vô ý giết người lân cận mình,
mà không có ghét trước, được thế trốn tránh và
ẩn núp trong một của các thành nầy, và được
sống.
43 Aáy là Bết-se nơi rừng vắng, trong xứ đồng
bằng, để cho người Ru-bên; Ra-mốt nơi Ga-la-át,
để cho người Gát, và Gô-lan nơi Ba-san, để cho
người Ma-na-se.
44 Nầy là luật pháp mà Môi-se đặt trước mặt
dân Y-sơ-ra-ên.
45 Nầy là chứng cớ, mạng lịnh, và luật lệ mà
Môi-se truyền cho dân Y-sơ-ra-ên khi ra khỏi xứ
Ê-díp-tô,
46 ở bên kia sông Giô-đanh, trong trũng đối
ngang Bết-Phê-o, tại xứ Si-hôn, vua dân A-mô-
rít, ở Hết-bôn, mà Môi-se và dân Y-sơ-ra-ên
đánh bại khi ra khỏi xứ Ê-díp-tô.
47 Dân Y-sơ-ra-ên chiếm xứ người luôn với xứ
Oùc, vua Ba-san, là hai vua dân A-mô-rít, ở tại
bên kia sông Giô-đanh, về hướng mặt trời mọc,
từ A-rô-e
48 trên bờ khe Aït-nôn, cho đến núi Si-ri-ôn,

nghĩa là Hẹt-môn,
49 và toàn đồng bằng bên kia sông Giô-đanh,
về phía đông cho đến biển của đồng bằng, dưới
triền núi Phích-ga.

5

1 Vậy, Môi-se gọi cả Y-sơ-ra-ên mà nói rằng:
Hỡi Y-sơ-ra-ên, hãy nghe những luật lệ và mạng
lịnh mà ngày nay ta rao truyền nơi lỗ tai các
ngươi; các ngươi phải học tập và cẩn thận làm
theo những điều đó.
2 Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta có lập giao
ước cùng chúng ta tại Hô-rếp.
3 Chẳng phải cùng tổ phụ chúng ta mà Đức
Giê-hô-va đã lập giao ước nầy đâu, nhưng cùng
hết thảy chúng ta hiện ngày nay còn sống đây.
4 Đức Giê-hô-va tại trên núi từ giữa lửa, đã đối
diện phán cùng các ngươi.
5 Đang lúc đó, ta đứng giữa Đức Giê-hô-va và
các ngươi, đặng truyền lại lời của Ngài cho các
ngươi; vì các ngươi sợ lửa, không lên trên núi.
Ngài phán rằng:
6 Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi, đã rút
ngươi ra khỏi xứ Ê-díp-tô, tức là khỏi nhà nô lệ.
7 Trước mặt ta ngươi chớ có các thần khác.
8 Ngươi chớ làm tượng chạm cho mình, cũng
chớ làm tượng nào giống như những vật trên
trời cao kia, hoặc ở nơi đất thấp nầy, hoặc trong
nước dưới đất.
9 Ngươi chớ quì lạy trước các hình tượng đó,
và cũng đừng hầu việc chúng nó; vì ta là Giê-hô-
va Đức Chúa Trời ngươi, tức là Đức Chúa Trời kỵ

tà, hễ ai ghét ta, ta sẽ nhơn tội tổ phụ phạt lại
con cháu đến ba bốn đời,
10 và sẽ làm ơn đến ngàn đời cho những kẻ yêu
mến ta và giữ các điều răn ta.
11 Ngươi chớ lấy danh của Giê-hô-va Đức Chúa
Trời ngươi mà làm chơi; vì Đức Giê-hô-va không
cầm bằng vô tội kẻ nào lấy danh Ngài mà làm
chơi.
12 Hãy giữ ngày nghỉ đặng làm nên thánh, y
như Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi đã phán dặn
ngươi.
13 Ngươi hãy làm hết công việc mình trong sáu
ngày;
14 nhưng ngày thứ bảy là ngày nghỉ của Giê-
hô-va Đức Chúa Trời ngươi: chớ làm một công
việc nào hết, hoặc ngươi, con trai con gái, tôi trai
tớ gái của ngươi, hoặc bò, lừa, hoặc một trong
các súc vật của ngươi, hay là khách ở trong nhà
ngươi, hầu cho tôi trai và tớ gái ngươi cũng được
nghỉ như ngươi.
15 Khá nhớ rằng ngươi đã làm tôi mọi nơi xứ Ê-
díp-tô, và Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi dùng
tay quyền năng giơ thẳng ra đem ngươi ra khỏi
đó; bởi cớ ấy cho nên Giê-hô-va Đức Chúa Trời
ngươi có dặn biểu ngươi phải giữ ngày nghỉ.
16 Hãy hiếu kính cha mẹ ngươi, như Giê-hô-
va Đức Chúa Trời ngươi có phán dặn, hầu cho
ngươi được sống lâu và có phước trên đất mà
Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi ban cho.
17 Ngươi chớ giết người.
18 Ngươi chớ phạm tội tà dâm.

19 Ngươi chớ trộm cướp.
20 Ngươi chớ làm chứng dối cho kẻ lân cận
mình.
21 Ngươi chớ tham vợ của kẻ lân cận mình; chớ
tham nhà của người, hoặc ruộng, tôi trai tớ gái,
bò, lừa hay là vật chi thuộc về kẻ lân cận ngươi.
22 Tại trên núi, giữa lửa, mây và sự tối tăm,
Đức Giê-hô-va có dùng tiếng lớn phán những lời
nầy cho cả hội các ngươi, Ngài không thêm chi
hết; đoạn Ngài ghi các lời đó trên hai bảng đá,
và trao cho ta.
23 Vả, trong khi cả núi phát lửa, các ngươi vừa
nghe tiếng từ giữa nơi tối tăm phán ra, thì những
quan trưởng của các chi phái, và những trưởng
lão các ngươi đến gần ta mà nói rằng:
24 Kìa, Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi đã tỏ
ra sự vinh hiển và sự oai nghiêm Ngài cho chúng
tôi, và chúng tôi có nghe tiếng Ngài từ giữa lửa
phán ra; ngày nay chúng tôi thấy rằng Đức Chúa
Trời có phán cùng loài người và loài người vẫn
còn sống.
25 Nhưng bây giờ, cớ sao chúng tôi phải chết?
vì đám lửa lớn nầy sẽ tiêu diệt chúng tôi hết. Ví
bằng chúng tôi còn có nghe tiếng của Giê-hô-va
Đức Chúa Trời chúng tôi, thì chúng tôi phải chết.
26 Vì trong loài người, có ai đã nghe tiếng Đức
Chúa Trời sanh hoạt từ giữa lửa phán ra, như
chúng tôi mà vẫn còn sống?
27 Vậy, ông hãy đi đến gần, nghe mọi điều Giê-
hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi sẽ phán, rồi hãy
truyền lại cho chúng tôi mọi điều Giê-hô-va Đức

Chúa Trời chúng tôi sẽ phán cho ông; thì chúng
tôi sẽ nghe và làm theo.
28 Đang khi các ngươi bàn cùng ta, Đức Giê-
hô-va nghe những lời của các ngươi, nên phán
cùng ta rằng: Ta có nghe những lời dân nầy bàn
cùng ngươi; chúng nó nói như vậy lấy làm thậm
phải.
29 è! chớ chi dân nầy thường có một lòng kính
sợ ta, hằng giữ theo các điều răn ta như thế, để
chúng nó và con cháu chúng nó được phước đời
đời!
30 Hãy đi nói cùng dân sự rằng: Khá trở về trại
mình;
31 còn ngươi, hãy ở lại đây với ta, ta sẽ truyền
các điều răn, luật lệ, và mạng lịnh mà ngươi sẽ
dạy lại cho, để chúng nó làm theo các điều đó
trong xứ ta sẽ ban cho họ nhận lấy.
32 Vậy, các ngươi khá cẩn thận làm theo, y như
Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi đã phán dặn
các ngươi; chớ xây qua bên hữu, hoặc qua bên
tả.
33 Các ngươi khá đi theo trọn đường mà Giê-
hô-va Đức Chúa Trời các ngươi đã chỉ cho, để
các ngươi được sống, hưởng phước, và ở lâu dài
trong xứ mà mình sẽ nhận được.

6

1 Vả, nầy là điều răn, luật lệ và mạng lịnh mà
Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi đã phán dặn
ta dạy lại cho, để các ngươi làm theo nó trong
xứ mà các ngươi sẽ đi vào nhận lấy;

2 hầu cho ngươi kính sợ Giê-hô-va Đức Chúa
Trời ngươi, trọn đời, ngươi và con cháu ngươi
vâng giữ các luật lệ và điều răn của Ngài mà ta
truyền cho ngươi, để ngươi được sống lâu ngày.
3 Hỡi Y-sơ-ra-ên, ngươi hãy nghe lấy và cẩn
thận làm theo, hầu cho ngươi được phước và
thêm lên nhiều trong xứ đượm sữa và mật, y
như Giê-hô-va Đức Chúa Trời của tổ phụ ngươi
đã phán hứa cùng ngươi.
4 Hỡi Y-sơ-ra-ên! hãy nghe: Giê-hô-va Đức
Chúa Trời chúng ta là Giê-hô-va có một không
hai.
5 Ngươi phải hết lòng, hết ý, hết sức kính mến
Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi.
6 Các lời mà ta truyền cho ngươi ngày nay sẽ ở
tại trong lòng ngươi;
7 khá ân cần dạy dỗ điều đó cho con cái ngươi
và phải nói đến, hoặc khi ngươi ngồi trong nhà,
hoặc khi đi ngoài đường, hoặc lúc ngươi nằm,
hay là khi chổi dậy.
8 Khá buộc nó trên tay mình như một dấu, và
nó sẽ ở giữa hai con mắt ngươi như ấn chí;
9 cũng phải viết các lời đó trên cột nhà, và trên
cửa ngươi.
10 Khi Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi đã dẫn
ngươi vào xứ mà Ngài thề cùng tổ phụ ngươi,
là Aùp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp, đặng ban cho
ngươi, khiến ngươi lấy được những thành lớn và
tốt mà ngươi không có xây cất;
11 những nhà đầy đủ các thứ của mà ngươi
không có chất chứa; các giếng mà ngươi không

có đào; cây nho và cây ô-li-ve mà ngươi không
có trồng; khi ngươi ăn và được no nê,
12 khá giữ lấy mình, kẻo ngươi quên Đức Giê-
hô-va, là Đấng đã đem ngươi ra khỏi xứ Ê-díp-tô,
tức là khỏi nhà nô lệ.
13 Ngươi phải kính sợ Giê-hô-va Đức Chúa Trời
ngươi, phục sự Ngài, và lấy danh Ngài mà thề.
14 Chớ theo các thần khác trong những thần
của các dân tộc ở xung quanh các ngươi,
15 vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi ngự ở giữa
ngươi là Đức Chúa Trời kỵ tà, e cơn thạnh nộ
của Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi nổi lên cùng
ngươi, và Ngài diệt ngươi khỏi mặt đất chăng.
16 Các ngươi chớ thử Giê-hô-va Đức Chúa Trời
các ngươi, như đã thử Ngài tại Ma-sa.
17 Khá cẩn thận giữ lấy những điều răn, chứng
cớ, và luật lệ của Giê-hô-va Đức Chúa Trời các
ngươi đã truyền cho ngươi.
18 Vậy, ngươi phải làm điều ngay thẳng và tốt
lành trước mặt Đức Giê-hô-va, để ngươi được
phước và vào nhận lấy xứ tốt đẹp mà Đức Giê-
hô-va đã thề hứa cùng tổ phụ ngươi, để ban cho
ngươi;
19 và Đức Giê-hô-va sẽ đuổi hết những kẻ thù
nghịch ra khỏi trước mặt ngươi, y như Ngài đã
phán vậy.
20 Về ngày sau, khi con người hỏi ngươi rằng:
Các chứng cớ, luật lệ, và mạng lịnh nầy là chi,
mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi đã truyền
cho cha?
21 thì hãy đáp rằng: Chúng ta đã bị làm tôi mọi

cho Pha-ra-ôn tại xứ Ê-díp-tô, và Đức Giê-hô-va
có dùng tay mạnh đem chúng ta ra khỏi xứ ấy.
22 Đức Giê-hô-va có làm trước mặt chúng ta
những dấu k" và phép lạ rất lớn lao đáng sợ,
mà hại xứ Ê-díp-tô, Pha-ra-ôn, và cả nhà người;
23 Ngài đã đem chúng ta ra khỏi xứ ấy, để dẫn
vào xứ Ngài đã thề cùng tổ phụ chúng ta; để ban
cho chúng ta.
24 Đức Giê-hô-va có phán cùng chúng ta khá
làm theo các luật lệ nầy, kính sợ Giê-hô-va Đức
Chúa Trời chúng ta, hầu cho chúng ta được
phước luôn luôn, và được Ngài bảo tồn sự sống
cho chúng ta y như Ngài đã làm đến ngày nay.
25 Vả, chúng ta sẽ được xưng là công bình nếu
chúng ta cẩn thận làm theo các điều răn nầy
trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta, y
như Ngài đã phán dặn vậy.

7

1 Khi Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi đã dẫn
ngươi vào xứ mình sẽ nhận được, đuổi khỏi
trước mặt ngươi nhiều dân tộc, là dân Hê-tít,
dân Ghi-rê-ga-sít, dân A-mô-rít, dân Ca-na-an,
dân Phê-rê-sít, dân Hê-vít, và dân Giê-bu-sít, tức
bảy dân tộc lớn và mạnh hơn ngươi,
2 khi Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi đã phó
cho các dân ấy cho, và ngươi đánh bại chúng, thì
phải diệt hết chúng đi, chớ lập giao ước cùng,
và cũng đừng thương xót lấy.
3 Ngươi chớ làm sui gia với chúng, chớ gả con
gái mình cho con trai họ, cũng đừng cưới con
gái họ cho con trai mình,

4 vì các dân tộc nầy sẽ dụ con trai ngươi lìa
bỏ ta mà phục sự các thần khác, rồi cơn thạnh
nộ của Đức Giê-hô-va nổi lên cùng ngươi, diệt
ngươi cách vội vàng.
5 Nhưng đối cùng các dân đó, các ngươi phải
làm như vầy: phá những bàn thờ, đập bể những
pho tượng, đánh hạ các thần A-sê-ra và đốt
những hình chạm của chúng nó.
6 Vì ngươi là một dân thánh cho Giê-hô-va Đức
Chúa Trời ngươi; Ngài đã chọn ngươi trong muôn
dân trên mặt đất, đặng làm một dân thuộc riêng
về Ngài.
7 Đức Giê-hô-va tríu mến và chọn lấy các
ngươi, chẳng phải vì các ngươi đông hơn mọi
dân khác đâu; thật số các ngươi là ít hơn những
dân khác.
8 Nhưng ấy vì Đức Giê-hô-va thương yêu các
ngươi, và giữ lời thề mà Ngài đã lập cùng tổ phụ
các ngươi, nên Đức Giê-hô-va nhờ tay mạnh rút
các ngươi ra, chuộc khỏi nhà nô lệ, và cứu khỏi
tay Pha-ra-ôn, vua xứ Ê-díp-tô.
9 Vậy nên, phải nhận biết rằng Giê-hô-va Đức
Chúa Trời ngươi, ấy là Đức Chúa Trời, tức Đức
Chúa Trời thành tín, giữ sự giao ước và nhân từ
đến ngàn đời cho những người yêu mến Ngài và
vâng giữ các điều răn Ngài;
10 và Ngài báo ứng nhãn tiền cho những kẻ
ghét Ngài, mà hủy diệt chúng nó đi. Ngài không
trì hoãn cùng kẻ nào ghét Ngài đâu, sẽ báo ứng
nhãn tiền cho kẻ đó.
11 Vậy, khá cẩn thận làm theo những điều răn,

luật lệ, và mạng lịnh mà ta truyền cho ngươi
ngày nay.
12 Nếu ngươi nghe các luật lệ nầy, và gìn giữ
làm theo, thì đối cùng ngươi, Giê-hô-va Đức
Chúa Trời ngươi sẽ giữ lời giao ước và sự thương
xót mà Ngài đã thề cùng tổ phụ ngươi.
13 Ngài sẽ yêu mến ngươi, ban phước cho
ngươi, gia tăng ngươi, ban phước cho con cái
ngươi, cho thổ sản ngươi, cho ngũ cốc, rượu, và
dầu của ngươi, cho lứa đẻ của bò cái, chiên cái
ngươi sai đông trên đất mà Ngài đã thề cùng tổ
phụ ngươi, để ban cho ngươi.
14 Ngươi sẽ được phước hơn mọi dân: nơi
ngươi sẽ chẳng có ai son sẻ, hoặc nam hay nữ,
hoặc con đực hay con cái trong bầy súc vật của
ngươi.
15 Đức Giê-hô-va sẽ khiến các tật bịnh lìa xa
ngươi; và những bịnh lây của xứ Ê-díp-tô kia,
mà ngươi đã biết, thì Ngài sẽ chẳng giáng cho
ngươi đâu, nhưng giáng cho những kẻ nào ghét
ngươi.
16 Vậy, phải diệt các dân tộc mà Giê-hô-va Đức
Chúa Trời ngươi phó cho ngươi, mắt ngươi chớ
đoái thương chúng nó, và đừng hầu việc các
thần họ; vì ấy sẽ là một cái bẫy cho ngươi.
17 Nếu ngươi nói trong lòng rằng: Các dân
tộc nầy đông hơn ta, làm sao đuổi chúng nó ra
được?
18 thì chớ sợ, hãy nhớ lại điều Giê-hô-va Đức
Chúa Trời ngươi đã làm cho Pha-ra-ôn và cả xứ
Ê-díp-tô,

19 tức là những sự thử thách lớn lao mắt ngươi
đã thấy, những dấu k” phép lạ, cánh tay quyền
năng giơ thẳng ra, mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời
ngươi đã cậy lấy, đem ngươi ra khỏi xứ Ê-díp-tô:
Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi sẽ đãi như vậy
các dân tộc mà ngươi sợ hãi đó.
20 Vả lại, Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi sẽ sai
những ong lỗ đến hại chúng nó, cho tới chừng
nào những kẻ đã thoát khỏi và trốn núp, bị diệt
hết trước mặt ngươi.
21 Chớ vì cớ chúng nó mà sợ hãi chi; vì Giê-hô-
va Đức Chúa Trời ngươi ngự tại giữa ngươi, là
Đức Chúa Trời rất lớn và đáng sợ.
22 Nhưng Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi sẽ lần
lần đuổi các dân tộc nầy khỏi trước mặt ngươi;
ngươi không thể diệt chúng nó mau, e những
thú rừng thêm nhiều lên mà hại ngươi chăng;
23 song Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi sẽ phó
chúng nó cho ngươi, và khiến cho sa vào sự kinh
hoàng dữ dội, cho đến chừng nào chúng nó bị
diệt mất.
24 Ngài sẽ phó các vua chúng nó vào tay ngươi,
ngươi phải xóa danh các vua đó khỏi dưới trời,
chẳng còn một ai chống cự trước mặt ngươi, cho
đến chừng nào ngươi đã diệt chúng nó.
25 Các ngươi phải thiêu đốt những tượng chạm
về các thần chúng nó. Chớ tham lam, cũng chớ
lấy cho mình bạc hay vàng bọc các tượng ấy,
e ngươi phải mắc bẫy chăng; vì vật ấy lấy làm
gớm ghiếc cho Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi.
26 Chớ đem vàng gớm ghiếc nầy vào nhà mình,

e ngươi cũng đáng bị diệt như nó. Khá gớm ghê và hiềm nó đến đều, vì là một vật đáng diệt.

8

1 Hãy cẩn thận làm theo hết thảy điều răn mà ta truyền cho các ngươi ngày nay, để các ngươi được sống, được gia thêm, và được vào nhận lấy xứ mà Đức Giê-hô-va đã thề cùng tổ phụ các ngươi, để ban cho các ngươi.

2 Hãy nhớ trọn con đường nơi đồng vắng mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi đã dẫn ngươi đi trong bốn mươi năm nầy, để hạ ngươi xuống và thử ngươi, đặng biết điều có ở trong lòng ngươi, hoặc ngươi có gìn giữ những điều răn của Ngài hay chăng.

3 Vậy, Ngài có hạ ngươi xuống, làm cho ngươi bị đói, đoạn cho ăn ma-na mà ngươi và tổ phụ ngươi chưa hề biết, để khiến ngươi biết rằng loài người sống chẳng phải nhờ bánh mà thôi, nhưng loài người sống nhờ mọi lời bởi miệng Đức Giê-hô-va mà ra.

4 Trong bốn mươi năm nầy áo xống ngươi không hư mòn, chân ngươi chẳng phù lên.

5 Vậy, khá nhận biết trong lòng rằng Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi sửa phạt ngươi như một người sửa phạt con mình vậy.

6 Hãy kính sợ Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi, gìn giữ những điều răn của Ngài, đi theo các đường lối Ngài;

7 vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi sẽ khiến
ngươi vào xứ tốt tươi, có nhiều khe, suối, nước
sâu phun lên trong trũng và trên núi;
8 xứ có lúa mì, lúa mạch, dây nho, cây vả, cây
lựu; dầu ô-li-ve và mật;
9 xứ đó ngươi sẽ ăn bánh đầy đủ, chẳng thiếu
món chi; đá xứ đó là sắt, và từ trong núi ngươi
lấy đồng ra.
10 Vậy, ngươi sẽ ăn no nê, và ngợi khen Giê-
hô-va Đức Chúa Trời ngươi, vì cớ xứ tốt tươi mà
Ngài đã ban cho.
11 Ngươi khá cẩn thận, e quên Giê-hô-va Đức
Chúa Trời ngươi, không giữ gìn những điều răn,
mạng lịnh và luật lệ của Ngài, mà ngày nay ta
truyền cho ngươi chăng;
12 lại e sau khi đã ăn no nê, cất nhà tốt đặng
ở,
13 thấy bò chiên của mình thêm nhiều lên, bạc,
vàng, và mọi tài sản mình dư dật rồi,
14 thì bấy giờ lòng ngươi tự cao, quên Giê-hô-
va Đức Chúa Trời ngươi, là Đấng đã đem ngươi
ra khỏi xứ Ê-díp-tô, tức khỏi nhà nô lệ chăng.
15 Aáy là Ngài đã dẫn ngươi đi ngang qua đồng
vắng mênh mông gớm ghiếc nầy, đầy những
rắn lửa, bò kẹp, đất khô khan, chẳng có nước;
Ngài khiến nước từ hòn đá rất cứng phun ra cho
ngươi;
16 lại trong đồng vắng, Ngài ban cho ngươi
ăn ma-na mà tổ phụ ngươi chưa hề biết, để hạ
ngươi xuống và thử ngươi, hầu về sau làm ơn
cho ngươi.

17 Vậy, khá coi chừng, chớ nói trong lòng rằng:
Aáy nhờ quyền năng ta và sức lực của tay ta mà
đoạt được những sản nghiệp nầy.
18 Hãy nhớ lại Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi,
vì ấy là Ngài ban cho ngươi sức lực đoạt được
những sản nghiệp, để làm trọn sự giao ước Ngài
đã thề cùng tổ phụ ngươi, y như Ngài đã làm
ngày nay.
19 Nếu ngươi quên Giê-hô-va Đức Chúa Trời
ngươi mà theo các thần khác, hầu việc và quì
lạy trước các thần ấy, thì ngày nay ta cáo quyết
rằng: Các ngươi hẳn sẽ bị diệt mất!
20 Các ngươi sẽ bị diệt mất như những dân tộc
kia mà Đức Giê-hô-va tuyệt diệt trước mặt các
ngươi, bởi vì không nghe theo tiếng Giê-hô-va,
Đức Chúa Trời của các ngươi.

9

1 Hỡi Y-sơ-ra-ên, hãy nghe! ngày nay ngươi sẽ
đi ngang qua sông Giô-đanh, đặng chiếm lấy các
dân tộc lớn và mạnh hơn ngươi, những thành
lớn và tường cao đến trời,
2 một dân to lớn và tác cao, là con cháu A-na-
kim, mà ngươi đã biết, và có nghe nói rằng: "Ai
sẽ đương địch nổi trước mặt con cháu A-nác?"
3 Vậy, ngày nay phải biết rằng Giê-hô-va Đức
Chúa Trời ngươi đi trước ngươi, như một đám
lửa hừng, sẽ tiêu diệt và hạ xuống các dân nầy
trước mặt ngươi; ngươi sẽ đuổi ra và diệt chúng
nó cách mau, y như Đức Giê-hô-va đã phán cùng
ngươi.

4 Khi Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi đã đuổi
chúng nó khỏi trước mặt ngươi, chớ nói trong
lòng rằng: Aáy vì cớ sự công bình tôi mà Đức
Giê-hô-va khiến tôi vào nhận lấy xứ nầy; thật là
bởi gian ác của các dân tộc đó, nên Đức Giê-hô-
va mới đuổi chúng nó ra khỏi trước mặt ngươi.
5 Ngươi vào nhận lấy xứ của các dân tộc ấy,
chẳng phải vì cớ sự công bình ngươi, hay là lòng
chánh trực của ngươi đâu, nhưng vì cớ sự gian
ác của chúng nó, nên Giê-hô-va Đức Chúa Trời
ngươi sẽ đuổi chúng nó ra khỏi trước mặt ngươi,
để làm cho ứng nghiệm lời hứa Ngài đã thề cùng
các tổ phụ ngươi, là Aùp-ra-ham, Y-sác và Gia-
cốp.
6 Vậy, khá biết rằng chẳng phải vì cớ sự công
bình ngươi mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi
cho ngươi nhận lấy xứ tốt tươi nầy đâu; bởi
ngươi vẫn là một dân cứng cổ.
7 Hãy nhớ lại, chớ quên rằng, trong đồng vắng
ngươi đã chọc giận Giê-hô-va Đức Chúa Trời
ngươi. Từ ngày ra khỏi xứ Ê-díp-tô cho đến chốn
nầy, ngươi thường phản nghịch cùng Đức Giê-
hô-va.
8 Tại Hô-rếp, các ngươi cũng đã chọc giận Đức
Giê-hô-va; nên Ngài nổi thạnh nộ toan diệt các
ngươi.
9 Khi ta đi lên núi đặng lãnh hai bảng đá, tức
là hai bảng về sự giao ước mà Đức Giê-hô-va đã
lập cùng các ngươi, ta ở trên núi bốn mươi ngày
và bốn mươi đêm, không ăn bánh, chẳng uống
nước;

10 và Đức Giê-hô-va trao cho ta hai bảng đá,
bởi ngón tay Đức Chúa Trời viết ra, có đủ những
lời mà Đức Giê-hô-va từ giữa lửa, tại trên núi, có
phán ra cùng các ngươi, trong ngày nhóm hiệp.
11 Xảy khi bốn mươi ngày và bốn mươi đêm
mãn rồi, Đức Giê-hô-va ban cho ta hai bảng đá,
tức là hai bảng về sự giao ước.
12 Đoạn, Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng:
Hãy đứng dậy, mau mau xuống khỏi đây, vì dân
mà ngươi đem ra khỏi xứ Ê-díp-tô đã tự bại hoại,
vội bỏ đạo của ta đã truyền cho, mà chế cho mình
một tượng đúc.
13 Đức Giê-hô-va lại phán cùng ta rằng: Ta
nhìn xem dân nầy, kìa là một dân cứng cổ.
14 Hãy để mặc ta diệt chúng nó, và xóa tên
chúng nó khỏi dưới trời, rồi ta sẽ làm cho ngươi
thành một dân tộc mạnh và lớn hơn dân ấy.
15 Vậy, ta bèn xây lại đi xuống núi, cả núi vẫn
có lửa cháy: hai tay ta cầm hai bảng đá về sự
giao ước.
16 Bấy giờ, ta nhìn xem, kìa các ngươi đã phạm
tội cùng Giê-hô-va. Đức Chúa Trời các ngươi, rất
vội bỏ đạo Ngài đã truyền cho, mà làm cho mình
một con bò con đúc.
17 Ta bèn nắm hai bảng đá, liệng ra khỏi tay,
đập bể trước mặt các ngươi.
18 Đoạn, vì cớ các ngươi làm dữ, phạm tội
trọng trước mặt Đức Giê-hô-va, chọc cho Ngài
giận, nên ta lại sấp mình xuống trước mặt Đức
Giê-hô-va, trong bốn mươi ngày và bốn mươi
đêm như lần trước, không ăn bánh và chẳng

uống nước.
19 Vì ta sợ cơn thạnh nộ và tức giận của Đức
Giê-hô-va đã nổi phừng lên, đặng diệt các ngươi;
nhưng Đức Giê-hô-va còn nhậm lời ta lần nầy
nữa.
20 Đức Giê-hô-va cũng nổi nóng phừng cùng
A-rôn, đến đỗi muốn giết người; song ta cũng
cầu nguyện cho A-rôn trong lúc đó.
21 Đoạn, ta lấy vật tội lỗi của các ngươi, tức là
con bò con mà các ngươi đã làm, đem đốt trong
lửa, đập bể ra từng miếng, nghiền cho đến đỗi
nó tan ra bụi, rồi đổ bụi ấy nơi khe ở trên núi
chảy xuống.
22 Các ngươi cũng có chọc giận Đức Giê-hô-va
tại Tha-bê-ra, tại Ma-sa, và tại Kíp-rốt-Ha-tha-
va.
23 Khi Đức Giê-hô-va sai các ngươi đi từ Ca-đe-
Ba-nê-a, có dặn rằng: Hãy đi lên nhận lấy xứ ta
ban cho các ngươi, thì các ngươi đã bội nghịch
mạng của Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi,
không tin Ngài và không nghe theo tiếng Ngài.
24 Từ ngày ta biết các ngươi cho đến bây giờ,
các ngươi thường phản nghịch cùng Đức Giê-hô-
va.
25 Vậy, vì cớ Đức Giê-hô-va có phán rằng Ngài
toan diệt các ngươi, nên ta cứ sấp mình xuống
trước mặt Đức Giê-hô-va trong bốn mươi ngày
và bốn mươi đêm,
26 cầu khẩn Ngài mà rằng: Chúa Giê-hô-va ôi!
xin chớ diệt dân sự của Chúa, là cơ nghiệp của
Chúa, mà Chúa đã lấy sự oai nghiêm Ngài chuộc
lại, và nhờ tay quyền năng rút ra khỏi xứ Ê-díp-

tô.
27 Xin hãy nhớ đến những tôi tớ của Chúa
là Aùp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp, chớ chấp sự
cứng lòng, hung dữ, và tội ác của dân nầy,
28 e dân của xứ mà Chúa đã đem chúng tôi ra
khỏi đó, nói rằng: Bởi vì Đức Giê-hô-va không
thể đem dân ấy vào xứ Ngài đã hứa, và vì Ngài
ghét chúng nó, nên dẫn chúng nó ra khỏi xứ
đặng giết đi trong đồng vắng.
29 Song chúng vốn là dân sự và cơ nghiệp của
Chúa, mà Chúa đã dùng quyền năng lớn và cánh
tay giơ thẳng ra, rút ra khỏi xứ Ê-díp-tô.

10

1 Trong lúc đó, Đức Giê-hô-va phán cùng ta
rằng: Hãy đục hai bảng đá như hai bảng trước,
và hãy lên đến ta trên núi; ngươi cũng phải đóng
một cái hòm bằng cây.
2 Ta sẽ viết trên hai bảng nầy những lời đã có
trên hai bảng trước mà ngươi đã đập bể, rồi để
hai bảng nầy trong hòm.
3 Vậy, ta đóng một cái hòm bằng cây si-tim,
đục hai bảng đá, y như hai bảng trước, rồi đi
lên trên núi, cầm hai bảng đó trong tay.
4 Ngài viết trên hai bảng nầy lời Ngài đã viết
lần trước, tức là mười điều răn mà Đức Giê-hô-
va từ giữa lửa tại trên núi, có phán cùng các
ngươi, trong ngày nhóm hiệp; rồi Đức Giê-hô-va
trao cho ta.
5 Ta trở đi xuống núi, để hai bảng vào hòm mà
ta đã đóng, và hai bảng ấy còn ở tại đó, y như
Đức Giê-hô-va đã phán dặn ta vậy.

6 Vả, dân Y-sơ-ra-ên đi từ Bê-rốt Bê-nê-Gia-can
đến Mô-sê-ra. A-rôn qua đời và được chôn tại
đó; Ê-lê-a-sa, con trai người, làm chức tế lễ thế
cho người.
7 Từ đó, dân Y-sơ-ra-ên đi đến Gút-gô-đa, rồi từ
Gút-gô-đa đến Dốt-ba-tha, là xứ có nhiều sông
rạch.
8 Trong lúc ấy, Đức Giê-hô-va biệt chi phái Lê-
vi riêng ra, đặng khiêng hòm giao ước của Đức
Giê-hô-va, chầu chực trước mặt Đức Giê-hô-va,
phục sự Ngài, và nhân danh Ngài chức phước,
cho đến ngày nay.
9 Bởi cớ đó, Lê-vi không phần, không nghiệp
với anh em mình; Đức Giê-hô-va là cơ nghiệp
của ngươi y như Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi
đã phán cùng người.
10 Vậy, ta ở trên núi trong bốn mươi ngày và
bốn mươi đêm như lần đầu, và lần nầy Đức
Giê-hô-va lại nhậm lời ta, bằng lòng không diệt
ngươi.
11 Nhưng Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng:
Hãy đứng dậy, đi đầu dân sự, đặng chúng nó
vào nhận lấy xứ mà ta đã thề cùng tổ phụ chúng
nó, để ban cho chúng nó.
12 Vậy, hỡi Y-sơ-ra-ên, bây giờ Giê-hô-va Đức
Chúa Trời ngươi đòi ngươi điều chi? há chẳng
phải đòi ngươi kính sợ Giê-hô-va, Đức Chúa Trời
ngươi, đi theo các đạo Ngài, hết lòng hết ý kính
mến và phục sự Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi,
13 giữ các điều răn và luật lệ của Đức Giê-hô-
va, mà ta truyền cho ngươi ngày nay, để ngươi

được phước?

14 Kìa, trời và các từng trời cao hơn trời, đất
và mọi vật ở nơi đất đều thuộc về Giê-hô-va Đức
Chúa Trời ngươi.

15 Chỉn Đức Giê-hô-va ưa-đẹp các tổ phụ ngươi
và yêu mến; rồi trong muôn dân, Ngài đã chọn
dòng dõi họ, tức là các ngươi, y như các ngươi
thấy ngày nay.

16 Vậy, hãy trừ sự ô uế của lòng mình đi, chớ
cứng cổ nữa;

17 vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi là Đức
Chúa Trời của các thần, và Chúa của các chúa,
tức là Đức Chúa Trời rất lớn, có quyền năng và
đáng sợ, không thiên vị ai, chẳng nhận của hối
lộ,

18 bào chữa công bình cho kẻ mồ côi và người
góa bụa, thương người khách lạ, ban đồ ăn và
áo xống cho người.

19 Vậy, các ngươi phải thương người khách lạ,
vì các ngươi đã làm khách trong xứ Ê-díp-tô.

20 Ngươi phải kính sợ Giê-hô-va Đức Chúa Trời
ngươi, phục sự Ngài, tríu mến Ngài, và chỉ danh
Ngài mà thề.

21 Aáy chính Ngài là sự vinh quang ngươi và là
Đức Chúa Trời ngươi, Đấng đã làm những việc
lớn lao và đáng kính nầy, mà mắt ngươi đã thấy.

22 Khi tổ phụ ngươi xuống xứ Ê-díp-tô, số có
bảy mươi người; còn bây giờ, Giê-hô-va Đức
Chúa Trời ngươi đã làm cho ngươi nhiều bằng
số sao trên trời vậy.

11

1 Ngươi phải kính mến Giê-hô-va Đức Chúa
Trời ngươi, và hằng gìn giữ điều Ngài truyền
ngươi phải gìn giữ, tức là luật lệ, mạng lịnh, và
điều răn của Ngài.
2 Ngày nay, các ngươi hãy nhìn biết (vì ta
không nói cùng con trẻ các ngươi, bởi chúng nó
chẳng biết chi, và cũng chẳng thấy chi) những
lời răn dạy của Giê-hô-va Đức Chúa Trời các
ngươi, sự oai nghiêm Ngài, cánh tay quyền năng
giơ thẳng ra của Ngài,
3 những phép lạ và công việc Ngài làm ra giữa
xứ Ê-díp-tô mà hại Pha-ra-ôn, vua Ê-díp-tô, và
toàn xứ người.
4 Hãy nhận biết điều Ngài làm cho đạo binh
Ê-díp-tô, ngựa và xe Ê-díp-tô, trong khi chúng
đuổi theo các ngươi, bị Đức Giê-hô-va lấp nước
Biển đỏ lại, và hủy diệt chúng nó đến ngày nay;
5 việc Ngài đã làm cho các ngươi trong đồng
vắng cho đến khi tới chốn nầy;
6 và cũng hãy nhận biết điều Ngài làm cho
Đa-than, A-bi-ram, con trai Ê-li-áp, cháu Ru-bên,
khi đất tại giữa cả Y-sơ-ra-ên hả miệng nuốt hai
người, gia quyến, luôn với trại và mọi vật chi
theo họ.
7 Vì tận mắt các ngươi đã thấy hết thảy những
việc lớn mà Đức Giê-hô-va đã làm.
8 Vậy, phải gìn giữ hết thảy điều răn mà ta
truyền cho các ngươi ngày nay, để các ngươi
được mạnh mẽ, vào nhận lấy xứ mà mình sẽ
chiếm được,

9 hầu cho các ngươi sống lâu ngày trên đất mà
Đức Giê-hô-va đã thề ban cho tổ phụ các ngươi
và cho dòng dõi của họ, tức là xứ đượm sữa và
mật.
10 Vì xứ ngươi sẽ vào nhận lấy chẳng phải như
xứ Ê-díp-tô, là nơi mình đã ra khỏi; tại nơi ấy
ngươi gieo mạ và phải nhờ lấy chân mình mà
tưới, như một vườn rau cỏ;
11 nhưng xứ các ngươi sẽ đi vào nhận lấy đó, là
một xứ có núi và trũng, nhờ mưa trời mà được
thấm tưới.
12 Aáy là một xứ Giê-hô-va Đức Chúa Trời
ngươi săn sóc, mắt Ngài hằng đoái xem nó từ
đầu năm đến cuối.
13 Vậy, nếu các ngươi chăm chỉ nghe các điều
răn ta truyền cho các ngươi ngày nay, hết lòng,
hết ý kính mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi,
và phục sự Ngài,
14 thì ta sẽ cho mưa mùa thu và mưa mùa xuân
xuống thuận thì tại trong xứ các ngươi; ngươi sẽ
thâu góp ngũ cốc, rượu, và dầu của ngươi.
15 Ta cũng sẽ khiến đồng ruộng ngươi sanh cỏ
cho súc vật ngươi; ngươi sẽ ăn và được no nê.
16 Các ngươi khá cẩn thận, kẻo lòng mình bị
dụ dỗ, xây bỏ Chúa, mà hầu việc các thần khác,
và quì lạy trước mặt chúng nó chăng;
17 e cơn thạnh nộ của Đức Giê-hô-va sẽ phừng
lên cùng các ngươi, Ngài đóng các từng trời lại,
nên nỗi chẳng có mưa nữa, đất không sanh sản:
như vậy, các ngươi sẽ vội chết mất trong xứ tốt
tươi nầy, là xứ mà Đức Giê-hô-va ban cho các
ngươi.

18 Vậy, hãy cất để trong lòng và trong trí mình
những lời ta nói cùng các ngươi, đeo nó như một
dấu nơi tay, như một ấn chí giữa hai con mắt.
19 Hãy dạy nó lại cho con cái mình, nói đến
hoặc khi ngươi ngồi ở trong nhà hay là đi đường,
hoặc khi ngươi nằm hay là khi chổi dậy.
20 Cũng phải ghi các lời ấy trên cột nhà và trên
cửa mình,
21 hầu cho những ngày của các ngươi và của
con cái các ngươi được nhiều thêm trong xứ mà
Đức Giê-hô-va đã thề ban cho tổ phụ các ngươi,
y như những ngày của trời ở trên đất.
22 Vì nhược bằng các ngươi cẩn thận gìn giữ
hết thảy điều răn nầy mà ta truyền cho các ngươi
phải làm lấy, kính mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời
các ngươi, đi theo các đạo Ngài, và tríu mến
Ngài,
23 thì Đức Giê-hô-va sẽ đuổi những dân tộc nầy
ra khỏi trước mặt các ngươi, khiến các ngươi
thắng được dân tộc lớn và mạnh hơn mình.
24 Phàm nơi nào bàn chân các ngươi sẽ đạp
đến, đều thuộc về các ngươi. Giới hạn các ngươi
sẽ chạy từ đồng vắng tới Li-ban, từ sông Ơ-phơ-
rát đến biển tây.
25 Chẳng ai đứng nổi được trước mặt các
ngươi; Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi sẽ rải
sự kinh khủng và sợ hãi trong khắp xứ các ngươi
sẽ đạp chân lên, y như Ngài đã phán.
26 Kìa, ngày nay ta đặt trước mặt các ngươi sự
phước lành và sự rủa sả:
27 sự phước lành, nếu các ngươi nghe theo các

điều răn của Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi,
mà ta truyền cho ngày nay;
28 sự rủa sả, nếu các ngươi không nghe theo
các điều răn của Giê-hô-va Đức Chúa Trời các
ngươi, nhưng xây bỏ đường ta chỉ cho ngày nay,
đặng đi theo các thần khác mà các ngươi không
hề biết.
29 Khi Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi khiến
ngươi vào xứ đặng nhận lấy, thì phải rao sự chúc
lành trên núi Ga-ri-xim, và sự chúc dữ trên núi
Ê-banh.
30 Hai núi nầy há chẳng phải ở bên kia sông
Giô-đanh, qua khỏi đường tây, tại đất dân Ca-na-
an ở trong đồng ruộng, đối ngang Ghinh-ganh,
gần những cây dẻ bộp của Mô-rê sao?
31 Vì các ngươi sẽ đi ngang qua sông Giô-đanh,
đặng vào nhận lấy xứ mà Giê-hô-va Đức Chúa
Trời các ngươi ban cho; các ngươi sẽ lấy xứ làm
sản nghiệp và ở tại đó.
32 Vậy, phải cẩn thận làm theo hết thảy những
luật lệ và mạng lịnh mà ngày nay ta đặt trước
mặt các ngươi.

12

1 Nầy là những luật lệ và mạng lịnh mà trọn
đời mình sống trên đất các ngươi phải gìn giữ
làm theo trong xứ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời
của tổ phụ ngươi đã ban cho ngươi nhận lấy.
2 Phàm nơi nào những dân tộc, mà các ngươi
sẽ đuổi đi, đã hầu việc các thần chúng nó, hoặc
trên núi cao, hoặc trên nổng hay là dưới cây
xanh, thì các ngươi phải hủy diệt sạch hết đi.

3 Phải phá đổ bàn thờ, đập bể pho tượng, và
thiêu những trụ A-sê-ra của chúng nó trong lửa;
lại làm tan nát những tượng chạm về các thần
chúng nó, và xóa tên các thần ấy cho khỏi chỗ
đó.
4 Chớ tùy tục chúng nó mà phục sự Giê-hô-va
Đức Chúa Trời các ngươi;
5 song nơi nào trong những chi phái các ngươi,
mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi sẽ chọn,
đặng đặt danh Ngài, tức là nơi ngự của Ngài, thì
các ngươi phải tìm đi đến đó,
6 đem dâng tại đó những của lễ thiêu, các hi
sinh, thuế một phần mười, lễ vật dâng giơ lên,
của lễ hoàn nguyện, của lễ lạc ý và các con đầu
lòng của bầy bò và chiên;
7 rồi các ngươi sẽ ăn tại đó, trước mặt Giê-
hô-va Đức Chúa Trời các ngươi, vui vẻ cùng gia
quyến mình, vì mọi việc tay mình làm đã được
Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi ban phước cho.
8 Chớ làm như chúng ta làm ngày nay đây, là
mỗi người làm tùy ý mình tưởng là phải;
9 vì các ngươi chưa vào nơi an nghỉ, và chưa
hưởng lấy cơ nghiệp mà Giê-hô-va Đức Chúa
Trời ngươi ban cho ngươi.
10 Vậy, các ngươi sẽ đi ngang qua sông Giô-
đanh, ở trong xứ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời
các ngươi ban cho làm sản nghiệp. Ngài sẽ
ban sự bình an cho các ngươi, không để kẻ thù
nghịch xung quanh hãm áp, và khiến cho các
ngươi được ở yên ổn.
11 Bấy giờ, sẽ có một chỗ mà Giê-hô-va Đức

Chúa Trời các ngươi chọn, đặng cho danh Ngài
ở; ấy là nơi các ngươi sẽ đem dâng mọi điều ta
dặn các ngươi, tức là những của lễ thiêu, các hi
sinh, thuế một phần mười, lễ vật dâng giơ lên,
và mọi của lễ tốt nhất, mà các ngươi hứa nguyện
dâng cho Đức Giê-hô-va.
12 Các ngươi, con trai, con gái, tôi trai và tớ
gái của các ngươi sẽ vui vẻ trước mặt Giê-hô-va
Đức Chúa Trời các ngươi, luôn với người Lê-vi ở
trong thành các ngươi, vì người không có phần,
cũng không hưởng nghiệp chung với các ngươi.
13 Khá coi chừng, chớ dâng của lễ thiêu mình
trong những nơi nào ngươi thấy;
14 nhưng phải dâng tại nơi Đức Giê-hô-va sẽ
chọn trong một của các chi phái ngươi, và tại đó
ngươi phải làm mọi điều ta truyền dặn.
15 Song trong các thành mình, ngươi được mặc
ý giết những thú vật và ăn thịt nó, tùy theo sự
phước lành mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi
sẽ ban cho ngươi; vô luận người bị ô uế hay là
người được tinh sạch sẽ đều ăn thịt nó như ăn
con hoàng dương và con nai đực.
16 Chỉ các ngươi chớ ăn huyết; phải đổ huyết
trên đất như nước vậy.
17 Của thuế một phần mười về ngũ cốc, về
rượu hay là dầu, cùng những con đầu lòng của
bầy bò hay chiên, vật chi ngươi hứa nguyện
dâng lên, các của lễ lạc ý, hay là lễ vật dâng
giơ lên, thì các ngươi chẳng nên ăn tại trong các
thành mình.
18 Nhưng ngươi, các con trai, con gái, tôi trai,

và tớ gái ngươi, cùng người Lê-vi ở trong thành
ngươi, phải ăn những vật ấy trước mặt Giê-hô-
va Đức Chúa Trời ngươi, tại chỗ Ngài sẽ chọn;
ngươi sẽ vui vẻ trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa
Trời ngươi, về mọi việc tay ngươi đã làm.
19 Trọn đời ngươi ở trong xứ, khá giữ mình,
chớ bỏ bê người Lê-vi.
20 Khi Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi đã mở
rộng bờ cõi ngươi, y như Ngài đã phán, và vì
ngươi ước ao ăn thịt, nên nói: Tôi muốn ăn thịt!
thì khá tùy ý ăn lấy.
21 Nếu chỗ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi
đã chọn đặng đặt danh, Ngài cách xa ngươi,
ngươi được giết bò hay chiên mà Giê-hô-va Đức
Chúa Trời ngươi ban cho ngươi, y như ta dặn; rồi
tùy ý ngươi muốn, ăn lấy nó trong thành mình.
22 Phải ăn thịt ấy như ăn con hoàng dương và
con nai đực; vô luận người bị ô uế hay là người
tinh sạch cũng đều ăn cả.
23 Song phải giữ mình, chớ ăn huyết; vì huyết
là sự sống, nên chớ ăn thịt luôn với sự sống.
24 Ngươi chớ ăn huyết: phải đổ nó trên đất
như nước.
25 Đừng ăn huyết, hầu ngươi và con cháu
ngươi được phước, bởi vì có làm điều ngay thẳng
trước mặt Đức Giê-hô-va.
26 Còn về thú vật ngươi biệt riêng ra thánh,
hay là hứa nguyện dâng lên, thì phải đem nó
theo mình đến nơi Đức Giê-hô-va đã chọn,
27 dâng thịt và huyết nó làm của lễ thiêu trên
bàn thờ của Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi; còn

huyết các con sinh khác, thì phải đổ trên bàn thờ
của Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi, đoạn mới ăn
thịt nó.
28 Hãy giữ và nghe các điều nầy mà ta dặn biểu
ngươi, để ngươi và con cháu ngươi được phước
đời đời, bởi vì làm điều tốt lành và ngay thẳng
trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi.
29 Khi Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi đã diệt
khỏi trước mặt ngươi những dân tộc mà ngươi
đi đến đặng đuổi đi đó, khi ngươi đã đuổi chúng
nó rồi, và được ở trong xứ chúng nó,
30 thì hãy giữ lấy mình, kẻo sau khi chúng nó
đã bị diệt khỏi trước mặt ngươi, ngươi sa vào
bẫy, bắt chước chúng nó, cầu thần chúng nó,
mà hỏi rằng: Các dân tộc nầy phục sự các thần
mình thế nào? Ta cũng muốn làm theo vậy nữa.
31 Ngươi chớ phục sự Giê-hô-va Đức Chúa Trời
ngươi như vậy, vì mọi điều Đức Giê-hô-va lấy
làm gớm ghiếc và ghét, thì chúng nó đã làm cho
các thần mình: đến nỗi chúng nó thiêu con trai
và con gái mình trong lửa, để cúng thờ các thần
mình.
32 Các ngươi khá cẩn thận làm theo mọi điều
ta dặn biểu các ngươi: chớ thêm hay là bớt chi
hết.

13

1 Nếu giữa ngươi có nổi lên một tiên tri hay là
một kẻ hay chiêm bao làm cho ngươi một dấu k”
hoặc phép lạ,
2 nếu dấu k” hoặc phép lạ nầy mà người đã
nói với ngươi được ứng nghiệm, và người có nói

rằng: Ta hãy đi theo hầu việc các thần khác mà
ngươi chẳng hề biết,
3 thì chớ nghe lời của tiên tri hay là kẻ chiêm
bao ấy, vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi
thử các ngươi, đặng biết các ngươi có hết lòng
hết ý kính mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời của các
ngươi chăng.
4 Các ngươi phải theo Giê-hô-va Đức Chúa Trời
của các ngươi, kính sợ Ngài, gìn giữ các điều răn
Ngài, vâng nghe tiếng phán Ngài, phục sự Ngài
và tríu mến Ngài.
5 Nhưng người ta phải giết tiên tri hay là kẻ
chiêm bao ấy, vì hắn có giục dấy loạn cùng Giê-
hô-va Đức Chúa Trời các ngươi, là Đấng đã đem
các ngươi ra khỏi xứ Ê-díp-tô, chuộc các ngươi
khỏi nhà nô lệ, -đặng xô ngươi ra ngoài con
đường của Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi đã
chỉ cho ngươi đi. Aáy, ngươi sẽ diệt kẻ hung ác
khỏi giữa mình là như vậy.
6 Khi anh em một mẹ với ngươi, hay là con trai,
con gái ngươi, vợ yêu mến, hoặc bạn hữu thiết
ngươi, giục ngươi cách mật nhiệm, mà rằng: Ta
hãy đi hầu việc các thần khác, mà ngươi hay tổ
phụ ngươi không biết,
7 tức là các thần của những dân tộc ở chung
quanh, hoặc gần hay xa ngươi, từ đầu nầy của
đất cho đến đầu kia,
8 thì chớ chịu theo nó, chớ khứng nghe nó. Mắt
ngươi đừng thương tiếc nó; chớ động lòng xót
xa mà che chở cho nó.
9 Ngươi hẳn phải giết nó, tay mình phải tra

vào mình nó trước hết đặng giết đi; rồi kế sau
tay của cả dân sự.
10 Phải ném đá cho nó chết, vì nó tìm thế giục
ngươi xa cách Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi,
là Đấng đã đem ngươi ra khỏi xứ Ê-díp-tô, tức
khỏi nhà nô lệ.
11 Vậy, cả Y-sơ-ra-ên sẽ hay điều đó và sợ hãi,
chẳng còn làm một việc ác dường ấy tại giữa
ngươi nữa.
12 Khi ngươi nghe nói về một trong các thành
mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi ban cho
ngươi ở,
13 rằng có những kẻ gian tà từ giữa mình ra dụ
dỗ dân thành đó, mà rằng: Ta hãy đi hầu việc
các thần khác mà các ngươi không hề biết,
14 thì phải tìm kiếm, hỏi thăm, và tra xét cho
kỹ càng. Bằng điều người ta nói là chân thật và
quả quyết, và nếu một điều gớm ghiếc như vậy
đã phạm giữa ngươi,
15 thì ngươi phải giết dân sự thành ấy bằng
lưỡi gươm; phải dùng gươm tận diệt nó và mọi
vật ở trong, luôn với súc vật của nó.
16 Đoạn, ngươi phải gom hết thảy của cướp lại
giữa phố thành, rồi đốt hết thành và hết mọi
của cướp nó trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời
ngươi, thì nó sẽ thành một đống hư tàn mãi mãi,
không hề được cất lại nữa.
17 Phàm vật đáng tận diệt, chẳng nên còn gì
dính lại mảy may nơi tay ngươi, để khi ngươi
vâng theo tiếng của Giê-hô-va Đức Chúa Trời
ngươi, gìn giữ các điều răn Ngài, mà ta truyền

cho ngươi ngày nay, và làm điều ngay thẳng
trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi,
18 thì Đức Giê-hô-va nguôi cơn giận Ngài, làm
ơn cho, và đoái thương ngươi, khiến cho ngươi
thêm nhiều lên, y như Ngài đã thề cùng tổ phụ
ngươi.

14

1 Các ngươi là con cái Giê-hô-va Đức Chúa Trời
các ngươi. Chớ vì người chết mà cắt thịt mình,
hoặc cạo giữa hai con mắt;
2 bởi ngươi là một dân thánh cho Giê-hô-va
Đức Chúa Trời ngươi; Đức Giê-hô-va đã chọn
ngươi trong các dân trên mặt đất, hầu ngươi làm
dân riêng của Ngài.
3 Chớ ăn một vật chi gớm ghiếc.
4 Nầy những loài vật mà các ngươi được ăn:
con bò, con trừu, con dê cái,
5 con nai đực, con hoàng dương, con hươu
đực, con dê rừng, con sơn dương, con bò rừng,
và con linh dương.
6 Trong những loài vật, các ngươi được ăn con
nào có móng rẽ ra, chân chia hai và nhơi,
7 nhưng trong những con vật nhơi có móng rẽ
ra và chân chia hai, nầy là những con các ngươi
không phép ăn: con lạc đà, con thỏ rừng, và con
thỏ nhà, chúng nó nhơi; song không có móng rẽ
ra: phải cầm nó là không sạch cho các ngươi.
8 Con heo cũng vậy; vì nó có móng rẽ ra,
nhưng không nhơi: phải cầm nó là không sạch
cho các ngươi. Chớ ăn thịt của các con vật đó,
và chớ đụng đến xác chết chúng nó.

9 Phàm loài nào ở trong nước, có mang và có
vảy, thì các ngươi được ăn;
10 nhưng con nào không có mang, không có
vảy, thì chẳng nên ăn; phải cầm là không sạch
cho các ngươi.
11 Các ngươi được ăn mọi con chim sạch.
12 Song, nầy là những con các ngươi không nên
ăn: chim ưng, chim ngạc, con kên kên;
13 con diều, con ó, và mọi thứ lão ưng;
14 mọi thứ quạ;
15 chim đà điểu, con tu hú, chim thủy kê, và
mọi thứ bò cắc;
16 chim mèo, chim ụt, con hạc,
17 chim thằng bè, con còng cộc, chim thằng
cộc,
18 con cò, và mọi thứ diệc; chim rẽ quạt và con
dơi.
19 Mọi loài côn trùng hay bay sẽ là không sạch
cho các ngươi; chớ nên ăn.
20 Các ngươi được ăn mọi con chim sạch.
21 Các ngươi chớ ăn một con thú nào chết tự
nhiên. Hãy đưa nó cho người khách ngụ trong
thành mình, và người ấy sẽ ăn nó, hay là mình
cũng được bán cho người ngoại bang. Vì ngươi
là một dân thánh cho Giê-hô-va Đức Chúa Trời
ngươi. Ngươi chớ nấu thịt dê con trong sữa mẹ
nó.
22 Mỗi năm ngươi chớ quên đóng thuế một
phần mười về huê lợi của giống mình gieo, mà
đồng ruộng mình sanh sản.
23 Tại trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời
ngươi, trong nơi Ngài sẽ chọn đặng để danh Ngài

ở, ngươi phải ăn vật thuế một phần mười về ngũ
cốc, rượu, dầu, và con đầu lòng của bầy bò hay
chiên của ngươi, hầu cho ngươi tập hằng kính
sợ Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi.
24 Khi Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi đã ban
phước cho, nếu đường đi lấy làm xa quá cho
ngươi, đến nỗi không thể đem nộp của thuế một
phần mười ấy được, vì chỗ mà Giê-hô-va Đức
Chúa Trời ngươi chọn để đặt danh Ngài, cách xa
ngươi,
25 thì bấy giờ, ngươi hãy đổi thuế một phần
mười đó ra bạc, cầm bạc nầy trong tay, đi đến
nơi Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi đã chọn,
26 rồi đưa bạc ấy đổi lấy mọi thức chi mình
ước ao, hoặc bò hay chiên, hoặc rượu hay là đồ
uống say, tức là mọi món chi mình muốn. Ngươi
phải ăn nó tại đó, trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa
Trời ngươi, và vui vẻ với gia quyến mình.
27 Chớ bỏ bê người Lê-vi ở trong thành ngươi,
vì người không có phần, cũng không hưởng cơ
nghiệp chi chung với ngươi.
28 Cuối hạn ba năm, ngươi phải lấy một phần
mười của huê lợi năm ấy ra, chứa tại trong thành
mình.
29 Bấy giờ, người Lê-vi, vốn không có phần
chi, cũng chẳng hưởng cơ nghiệp chi chung với
ngươi, luôn với người khách, kẻ mồ côi, và người
góa bụa ở trong thành ngươi, sẽ đều đến ăn cho
no nê, hầu cho Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi
ban phước cho mọi công việc tay ngươi đã làm.

15

1 Cuối mỗi năm thứ bảy, ngươi phải làm năm
giải thích.
2 Nầy là lệ của sự giải thích. Phàm chủ nợ phải
giải thích món vay mà mình đã chịu cho kẻ lân
cận mình vay: ngươi chớ thúc kẻ lân cận mình
hay là anh em mình trả lại, vì người ta đã cao
rao năm giải thích cho Đức Giê-hô-va.
3 Ngươi được thúc người ngoại bang trả lại;
song ví anh em ngươi có vật chi thuộc về mình,
thì phải tha vật ấy cho người.
4 Nhưng nơi ngươi chẳng nên có kẻ nghèo nàn,
vì Đức Giê-hô-va quả hẳn ban phước cho ngươi
trong xứ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi ban
cho ngươi nhận lấy làm sản nghiệp,
5 miễn ngươi chăm chỉ nghe theo tiếng của Giê-
hô-va Đức Chúa Trời ngươi, cẩn thận làm theo
các điều răn mà ta truyền cho ngươi ngày nay.
6 Vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi sẽ ban
phước cho ngươi, y như Ngài đã phán; ngươi
sẽ cho nhiều nước vay, còn chính ngươi không
vay ai; ngươi sẽ quản hạt nhiều nước, song các
nước ấy sẽ chẳng quản hạt ngươi.
7 Nếu trong thành nào của xứ mà Giê-hô-va
Đức Chúa Trời ngươi ban cho, ở giữa ngươi có
một người anh em bị nghèo, thì chớ cứng lòng
nắm tay lại trước mặt anh em nghèo của mình
đó.
8 Nhưng khá sè tay mình ra, cho người vay
món chi cần dùng trong sự nghèo nàn của người.
9 Khá coi chừng, kẻo có một ác tưởng nơi lòng

ngươi, rằng: Năm thứ bảy tức là năm giải thích,
hầu gần! Khá coi chừng kẻo mắt ngươi chẳng
đoái thương anh em nghèo của mình, không
giúp cho người gì hết, e người kêu cùng Đức Giê-
hô-va về ngươi, và ngươi sẽ mắc tội chăng.
10 Ngươi phải giúp cho người, chớ cho mà
có lòng tiếc; vì tại cớ ấy, Giê-hô-va Đức Chúa
Trời ngươi sẽ ban phước cho mọi công việc của
ngươi, và mọi điều ngươi đặt tay vào mà làm.
11 Vì sẽ có kẻ nghèo trong xứ luôn luôn, nên ta
mới dặn biểu ngươi mà rằng: Khá sè tay mình
ra cho anh em bị âu lo và nghèo khó ở trong xứ
ngươi.
12 Khi một trong các anh em ngươi, là người
Hê-bơ-rơ, bất luận nam hay nữ, bị bán cho
ngươi, thì sẽ hầu việc ngươi trong sáu năm, song
qua năm thứ bảy, ngươi phải giải phóng người.
13 Khi ngươi giải phóng người, chớ cho người
đi ra tay không.
14 Phải cấp cho người một vật chi, hoặc trong
bầy mình, hoặc của sân đạp lúa mình, hoặc của
hầm rượu mình, tức là cấp cho người vật bởi
trong của cải mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi
đã ban phước cho ngươi.
15 Hãy nhớ rằng mình đã làm tôi mọi trong xứ
Ê-díp-tô, và Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi đã
chuộc ngươi; bởi cớ ấy, ngày nay ta truyền cho
ngươi làm các điều nầy.
16 Nhưng nếu kẻ tôi mọi ngươi nói rằng: Tôi
không muốn đi ra khỏi nhà chủ, vì nó mến ngươi
và gia quyến ngươi, lấy làm thỏa lòng phục dịch

ngươi,
17 thì bấy giờ, ngươi phải lấy một cái dùi, để
tai người kề cửa mà xỏ, vậy người sẽ làm tôi tớ
ngươi luôn luôn. Ngươi cũng phải làm như vậy
cho tớ gái mình.
18 Ngươi chớ có nặng lòng mà giải phóng
người, vì người đã phục dịch ngươi sáu năm,
ăn phân nửa công giá của một người làm mướn;
vậy Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi sẽ ban phước
cho ngươi trong mọi công việc ngươi làm.
19 Ngươi phải biệt riêng ra thánh cho Giê-hô-
va Đức Chúa Trời ngươi mọi con đầu lòng đực
sanh trong bầy bò hay chiên của ngươi. Chớ cày
bằng con đầu lòng của bò cái mình, và chớ hớt
lông con đầu lòng của chiên cái mình.
20 Mỗi năm, ngươi và gia quyến ngươi sẽ ăn
nó trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi,
tại nơi mà Ngài sẽ chọn.
21 Nhưng nếu nó có tì vít chi, què hay đui, hoặc
bị tật nặng khác, thì chớ dâng nó cho Giê-hô-va
Đức Chúa Trời ngươi,
22 phải ăn nó trong thành mình: kẻ bị ô uế, và
kẻ được sạch cũng đều được ăn hết, như ăn con
hoàng dương hay là con nai đực.
23 Chỉn ngươi chớ ăn huyết nó; phải đổ huyết
trên đất như nước vậy.

16

1 Hãy giữ tháng lúa trỗ làm lễ Vượt-qua cho
Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi, vì ấy trong
tháng lúa trỗ, mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời

ngươi, đang ban đêm đem ngươi ra khỏi xứ Ê-díp-tô.

2 Tại trong nơi mà Đức Giê-hô-va sẽ chọn để danh Ngài ở, ngươi phải dùng con sinh bằng bầy chiên và bầy bò, dâng làm lễ Vượt-qua cho Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi.

3 Với lễ Vượt-qua, chớ ăn bánh pha men; trong bảy ngày ngươi sẽ ăn bánh không men, tức là bánh hoạn nạn, đặng giữ lễ ấy, vì ngươi ra khỏi xứ Ê-díp-tô vội vàng; hầu cho trọn đời ngươi nhớ ngày mình đã ra khỏi xứ Ê-díp-tô.

4 Trong bảy ngày, không nên thấy men nơi nhà ngươi, hay trong khắp địa phận ngươi, thịt con sinh mà ngươi đã giết lúc chiều của ngày thứ nhất, thì chớ để đến sáng mai.

5 Ngươi không được giết con sinh về lễ Vượt-qua trong một thành nào mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi ban cho ngươi;

6 nhưng chỉ trong nơi mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi sẽ chọn để danh Ngài ở; ấy là nơi mà ngươi phải giết con sinh về lễ Vượt-qua, vào lối chiều, vừa khi mặt trời lặn, nhằm giờ mà ngươi đã ra khỏi xứ Ê-díp-tô.

7 Phải nấu thịt con sinh, và ăn tại trong nơi mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi sẽ chọn, rồi sáng mai trở về trại mình.

8 Trong sáu ngày, ngươi phải ăn bánh không men, và qua ngày thứ bảy, sẽ có một lễ trọng thể cho Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi: ngươi chớ làm một công việc nào.

9 Ngươi phải đếm bảy tuần; khởi đến bảy tuần
nầy từ ngày người ta tra cái lưỡi hái vào mùa
gặt;
10 kế ngươi sẽ giữ lễ bảy tuần cho Giê-hô-va
Đức Chúa Trời ngươi do tay mình đem dâng của
lễ lạc ý, tùy theo Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi
ban phước cho ngươi.
11 Ngươi, con trai, con gái ngươi, tôi trai và
tớ gái ngươi, người Lê-vi ở trong thành ngươi,
người khách lạ, kẻ mồ côi và người góa bụa ở
giữa vòng ngươi, đều sẽ vui vẻ tại trong chỗ mà
Giê-hô-va Đức Chúa Trời sẽ chọn để danh Ngài
ở.
12 Phải nhớ lại rằng mình đã làm tôi mọi tại
xứ Ê-díp-tô, và khá cẩn thận làm theo các luật
lệ nầy.
13 Khi ngươi đã thâu huê lợi của sân đạp lúa
và hầm rượu mình rồi, thì phải giữ lễ lều tạm
trong bảy ngày.
14 Ngươi, con trai và con gái ngươi, tôi trai và
tớ gái ngươi, người Lê-vi, khách lạ, kẻ mồ côi, và
người góa bụa đều sẽ vui vẻ mà giữ lễ đó.
15 Trong bảy ngày ngươi phải giữ lễ nầy cho
Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi, tại nơi mà Đức
Giê-hô-va sẽ chọn; vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời
ngươi sẽ ban phước cho các mùa màng và mọi
công việc của tay ngươi; rồi ngươi sẽ vui mừng
trọn vẹn.
16 Mọi người nam trong các ngươi, mỗi năm ba
lần, phải ra mắt Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi,
tại nơi mà Ngài sẽ chọn: tức là nhằm lễ bánh

không men, lễ bảy tuần và lễ lều tạm; người ta
chẳng nên đi tay không ra mắt Đức Giê-hô-va.
17 Mỗi người sẽ dâng tùy theo của mình có, tùy
theo phước mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi
ban cho ngươi.
18 Ngươi phải tùy từng chi phái mình lập
những quan án trong các thành mà Giê-hô-va
Đức Chúa Trời ngươi ban cho ngươi; những
quan án ấy sẽ xử đoán dân sự cách công bình.
19 Ngươi chớ làm dịch sự chánh trực, chớ thiên
vị ai, cũng chẳng nên nhận của hối lộ; vì của hối
lộ làm cho mù mắt kẻ khôn ngoan, và làm rối lời
của người công bình.
20 Ngươi phải theo sự công bình cách trọn vẹn,
để ngươi được sống và nhận lấy xứ mà Giê-hô-va
Đức Chúa Trời ngươi ban cho ngươi.
21 Gần bên bàn thờ mà ngươi sẽ lập cho Giê-
hô-va Đức Chúa Trời ngươi, chớ dựng lên hình
tượng của thần A-sê-ra bằng thứ cây nào.
22 Cũng chẳng nên dựng lên một trụ thờ nào:
Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi lấy làm ghét các
vật ấy.

17

1 Ngươi chớ dâng cho Giê-hô-va Đức Chúa Trời
ngươi con bò đực, hoặc con chiên có tì vít, hay
một tật chi; vì ấy là một sự gớm ghiếc cho Giê-
hô-va Đức Chúa Trời ngươi.
2 Khi ở giữa ngươi, trong một thành nào mà
Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi ban cho ngươi,
có một người nam hay nữ làm điều ác trước mặt

Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi, vi phạm giao
ước Ngài,
3 đi hầu việc và quì lạy các thần khác, hoặc
mặt trời, mặt trăng, hay là cả thiên binh, tức là
điều ta không có dạy biểu;
4 khi điều đó đem học cho ngươi hay, thì phải
tra hỏi kỹ càng, và nếu điều người ta nói là thật,
và quả quyết có một sự gớm ghê dường ấy đã
phạm trong Y-sơ-ra-ên,
5 thì ngươi phải dẫn người nam hay nữ đã làm
việc ác đó đến cửa thành, ném đá cho chúng nó
chết.
6 Cứ theo lời của hai hoặc ba người chứng mới
xử tử kẻ đáng bị chết; nhưng cứ lời của một
người chứng không đủ xử tử người.
7 Tay của các người chứng phải tra vào mình
nó đầu hết, đặng làm cho nó chết, kế sau tay
của cả dân sự. Như vậy, ngươi sẽ cất kẻ hung ác
khỏi giữa mình.
8 Khi nào trong thành mình có một sự tranh
tụng, hoặc vì đổ huyết, hoặc vì giành xé, hay là
vì thương tích, mà ngươi phân xử lấy làm khó
quá, thì phải đứng dậy, đi lên chỗ mà Giê-hô-va
Đức Chúa Trời ngươi sẽ chọn,
9 đến gần những thầy tế lễ về chi phái Lê-vi,
cùng người đang khi ấy làm quan án, mà hỏi
han họ; họ sẽ tỏ cho mình biết sự phán xét đáng
định.
10 Ngươi phải làm y theo lời họ tỏ dạy cho mình
tại nơi Đức Giê-hô-va sẽ chọn, và khá cẩn thận
làm theo mọi lời dạy của họ.

11 Phải làm theo luật pháp họ dạy cho, và sự
phán xét họ giảng ra, chớ xây về bên hữu hay
bên tả mà bỏ các điều giảng của họ.
12 Song người nào ở cách kiêu ngạo, không
khứng vâng theo thầy tế lễ đứng tại đó đặng
hầu việc Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi, hay là
không vâng quan án, thì người đó phải chết, và
ngươi sẽ cất sự ác khỏi giữa Y-sơ-ra-ên.
13 Cả dân sự sẽ nghe điều ấy và bắt sợ, không
còn buông theo sự kiêu ngạo nữa.
14 Khi ngươi đã vào xứ mà Giê-hô-va Đức Chúa
Trời ngươi ban cho, được nhận lấy và ở tại xứ đó
rồi, nếu ngươi nói: Tôi sẽ lập một vua lên cai trị
tôi, như các dân tộc chung quanh,
15 thì khá lập một vua lên cai trị ngươi, mà Giê-
hô-va Đức Chúa Trời ngươi sẽ chọn; phải lập lên
một vua thuộc về anh em ngươi; chớ nên lập
một người ngoại bang lên, không phải anh em
ngươi.
16 Song vua ấy chẳng nên lo cho có nhiều ngựa,
chớ vì muốn thêm nhiều ngựa mà dẫn dân sự
trở lại xứ Ê-díp-tô; bởi Đức Giê-hô-va đã phán
cùng các ngươi rằng: Các ngươi sẽ chẳng trở về
đường đó nữa.
17 Vua cũng không nên kén nhiều phi tần, e
lòng người trở xấu xa; lại chẳng nên thâu góp
nhiều bạc vàng.
18 Vừa khi tức vị, vua phải chiếu theo luật pháp
nầy mà những thầy tế lễ về dòng Lê-vi giữ, chép
một bản cho mình.
19 Bản ấy phải ở bên vua trọn đời, vua phải

đọc ở trong, để tập biết kính sợ Giê-hô-va Đức
Chúa Trời mình, cẩn thận làm theo các lời của
luật pháp nầy, và hết thảy điều răn nầy,
20 kẻo lòng vua lướt trên anh em mình, xây về
bên hữu hay bên tả, lìa bỏ điều răn nầy, hầu cho
vua và con cháu vua được trị vì lâu ngày giữa
Y-sơ-ra-ên.

18

1 Những thầy tế lễ về dòng Lê-vi, và cả chi phái
Lê-vi không có phần, cũng không có sản nghiệp
chung với Y-sơ-ra-ên. Chúng sẽ hưởng những
của tế lễ dùng lửa dâng cho Đức Giê-hô-va, và
cơ nghiệp Ngài, mà nuôi lấy mình.
2 Vậy, chúng không có phần sản nghiệp giữa
anh em mình: Đức Giê-hô-va là cơ nghiệp của
họ, y như Ngài đã phán.
3 Vả, nầy là phần định mà những thầy tế lễ sẽ
có phép lấy trong các lễ vật của dân sự dâng lên,
hoặc bằng bò đực hay là chiên: cái chẻo vai, cái
hàm, và cái bụng.
4 Ngươi sẽ cấp cho người của đầu mùa về ngũ
cốc, rượu, dầu và lông chiên hớt đầu tiên của
ngươi;
5 vì tại trong các chi phái ngươi, Giê-hô-va Đức
Chúa Trời ngươi đã chọn thầy tế lễ, để người
và các con trai người nhân danh Đức Giê-hô-va
chầu chực và phục sự trước mặt Ngài đời đời
không dứt.
6 Khi một người Lê-vi ở bất luận thành nào chỗ
nào tại trong Y-sơ-ra-ên, mà thành tâm đến nơi
Đức Giê-hô-va sẽ chọn,

7 và nếu người nhân danh Giê-hô-va Đức Chúa
Trời mình, hầu việc như hết thảy anh em mình,
là người Lê-vi, vẫn chầu chực tại đó trước mặt
Đức Giê-hô-va,
8 thì người sẽ có một phần lương thực bằng
phần của các anh em mình, không kể của người
có thể bán được về của tổ-nghiệp mình.
9 Khi ngươi đã vào xứ mà Giê-hô-va Đức Chúa
Trời ngươi ban cho; chớ tập bắt chước những sự
gớm ghiếc của các dân tộc ở tại đó.
10 ỳ giữa ngươi chớ nên có ai đem con trai hay
con gái mình ngang qua lửa, chớ nên có thầy bói,
hoặc kẻ hay xem sao mà bói, thầy phù thủy, thầy
pháp,
11 kẻ hay dùng ếm chú, người đi hỏi đồng cốt,
kẻ thuật số, hay là kẻ đi cầu vong;
12 vì Đức Giê-hô-va lấy làm gớm ghiếc kẻ làm
các việc ấy, và vì các sự gớm ghiếc ấy, nên Giê-
hô-va Đức Chúa Trời ngươi đuổi các dân tộc đó
khỏi trước mặt ngươi.
13 Ngươi phải ở trọn vẹn với Giê-hô-va Đức
Chúa Trời ngươi.
14 Vì những dân tộc mà ngươi sẽ đuổi đi, nghe
theo tà thuật và bói khoa; song về phần ngươi,
Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi không cho phép
ngươi làm như vậy.
15 Từ giữa anh em ngươi, Giê-hô-va Đức Chúa
Trời ngươi sẽ lập lên một đấng tiên tri như ta;
các ngươi khá nghe theo đấng ấy!
16 Đó là điều chính ngươi đã cầu Giê-hô-va Đức
Chúa Trời ngươi, tại Hô-rếp, trong ngày nhóm

hiệp, mà rằng: Cầu xin tôi chớ nghe tiếng Giê-
hô-va Đức Chúa Trời tôi nữa, và chớ thấy đám
lửa hừng nầy nữa, e tôi chết chăng.
17 Bấy giờ, Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng:
Chúng nó nói có lý;
18 ta sẽ lập lên cho chúng một đấng tiên tri
như ngươi, thuộc trong anh em chúng, ta sẽ lấy
các lời ta để trong miệng ngươi, thì người sẽ nói
cho chúng mọi điều ta phán dặn ngươi.
19 Bằng có ai không nghe theo lời ta mà đấng
tiên tri nhân danh ta nói, thì ta sẽ hạch ai đó.
20 Còn kẻ tiên tri có lòng kiêu ngạo, nhân danh
ta nói điều chi ta không biểu người nói hay là
nhân danh các thần khác mà nói, thì kẻ tiên tri
ấy phải chết.
21 Nếu ngươi nói trong lòng rằng: Làm sao
chúng ta nhìn biết được lời nào Đức Giê-hô-va
không có phán?
22 Khi kẻ tiên tri nhân danh Đức Giê-hô-va nói,
ví bằng lời người nói không xảy đến và không
ứng nghiệm, ấy là lời mà Đức Giê-hô-va chẳng
có phán. Kẻ tiên tri đó bởi sự kiêu ngạo mà nói
ra: chớ sợ người.

19

1 Khi Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi đã diệt
các dân tộc của xứ mà Ngài ban cho ngươi, khi
ngươi đã đuổi chúng nó đi, được ở trong các
thành và các nhà chúng nó rồi,
2 thì phải để riêng ra ba cái thành giữa xứ mà
Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi ban cho ngươi
nhận lấy.

3 Ngươi phải dọn đường, chia ra làm ba phần
địa phận của xứ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời
ngươi ban cho ngươi làm sản nghiệp: ấy hầu
cho kẻ sát nhân ẩn núp tại đó.
4 Vả, nầy là cách mà người ta phải đãi kẻ sát
nhân ẩn núp tại đó đặng bảo tồn sự sống mình.
Nếu ai vì vô ý đánh chết kẻ lân cận mình, không
có ganh ghét trước;
5 thí dụ, nếu người đó đi cùng kẻ lân cận mình
vào rừng đốn củi, tay người đang giơ rìu ra đốn,
rủi lưỡi rìu sút cán trúng nhằm kẻ lân cận, làm
cho kẻ ấy bị chết đi, thì người phải chạy ẩn núp
mình trong một của ba cái thành nầy, đặng bảo
tồn sự sống mình.
6 Bằng chẳng, kẻ báo thù huyết, vì nóng giận
chạy đuổi theo kẻ sát nhân đó, và nếu đường
dài quá, theo kịp và đánh người chết đi, mặc
dầu người không đáng chết, bởi từ trước người
không có ganh ghét kẻ lân cận mình.
7 Vì vậy, ta dặn và phán cùng ngươi rằng: Hãy
để riêng ba cái thành.
8 Nếu ngươi cẩn thận làm theo các điều răn nầy
mà ta truyền cho ngươi ngày nay, tức là thương
mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi, hằng đi
theo đường lối Ngài,
9 thì Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi sẽ mở
rộng bờ cõi ngươi, y như Ngài đã thề cùng tổ
phụ ngươi, và ban cho ngươi cả xứ mà Ngài đã
hứa ban cho tổ phụ ngươi, rồi bấy giờ, ngươi
phải thêm ba thành nữa vào ba thành trước;
10 hầu cho huyết vô tội không đổ ra giữa xứ mà

Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi ban cho ngươi
làm sản nghiệp, và không có huyết trên mình
ngươi.
11 Nhưng nếu ai ganh ghét kẻ lân cận mình,
gài mưu hại người, nổi lên đánh người chết, rồi
chạy ẩn núp mình trong một của các thành ấy,
12 thì những trưởng lão của thành kẻ đó, phải
sai đi kéo nó ra khỏi nơi, nộp vào tay kẻ báo thù
huyết, để nó chết đi.
13 Mắt ngươi sẽ không thương xót nó; nhưng
phải trừ huyết người vô tội khỏi Y-sơ-ra-ên, thì
ngươi sẽ được phước.
14 Ngươi chớ dời mộc giới của kẻ lân cận mình
mà các tiên nhân ngươi đã cắm nơi sản nghiệp
ngươi sẽ nhận được, tại xứ Giê-hô-va Đức Chúa
Trời ngươi ban cho ngươi nhận lấy.
15 Chứng độc chiếc không đủ cớ định tội cho
người nào, bất luận gian ác, tội lỗi nào mà
người đã phạm; cứ theo lời của hai hay ba người
chứng, thì sự mới định tội được.
16 Khi một người chứng dối dấy lên cùng kẻ
nào đặng phao tội cho,
17 thì hai đàng có tranh tụng nhau phải ứng
hầu trước mặt Đức Giê-hô-va, trước mặt những
thầy tế lễ và quan án làm chức đang thì đó.
18 Các quan án phải tra xét kỹ càng, nếu thấy
người chứng nầy là chứng dối, đã thưa gian cho
anh em mình,
19 thì các ngươi phải làm cho hắn như hắn đã
toan làm cho anh em mình; vậy, ngươi sẽ cất sự
ác khỏi giữa mình.

20 Còn những người khác hay điều đó, sẽ sợ,
không làm sự hung ác như thế ở giữa ngươi nữa.
21 Mắt ngươi chớ thương xót: mạng đền
mạng, mắt đền mắt, răng đền răng, tay đền tay,
chân đền chân.

20

1 Khi nào ngươi ra giao chiến cùng thù nghịch
mình, nếu thấy ngựa, xe và binh đông hơn mình,
thì chớ sợ; vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi,
là Đấng đã khiến ngươi lên khỏi xứ Ê-díp-tô, ở
cùng ngươi.
2 Lúc gần khai chiến, thầy tế lễ sẽ bước tới, nói
cùng dân sự
3 mà rằng: Hỡi Y-sơ-ra-ên, hãy nghe! Ngày nay
các ngươi đi giao chiến cùng thù nghịch mình,
lòng các ngươi chớ nhát, chớ sợ, chớ run rẩy, và
chớ kinh khiếp vì chúng nó;
4 bởi Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi là
Đấng cùng đi với các ngươi, đặng vì các ngươi
đánh kẻ thù nghịch và giải cứu cho.
5 Bấy giờ, các quan trưởng sẽ nói cùng dân sự
mà rằng: Ai đã cất một nhà mới, mà chưa khánh
thành? Hãy đi trở về nhà mình, e chết nơi chiến
trận, rồi một người khác sẽ khánh thành chăng.
6 Ai đã trồng một vườn nho và chưa hái trái?
Hãy đi trở về nhà mình, kẻo chết nơi chiến trận,
rồi một người khác sẽ hái trái chăng.
7 Ai đã làm lễ hỏi một người nữ, mà chưa cưới?
Hãy đi trở về nhà mình, e chết nơi chiến trận, rồi
người khác sẽ cưới nàng chăng.

8 Các quan trưởng sẽ cứ nói tiếp cùng dân sự
mà rằng: Ai là người sợ và nhát? Hãy đi trở về
nhà mình, e lòng của anh em mình tán đởm như
lòng mình chăng.
9 Vừa khi các quan trưởng nói xong với dân
sự, thì phải lập những tướng làm đầu dân sự.
10 Khi ngươi đến gần một cái thành đặng hãm,
trước phải giảng hòa cùng nó.
11 Nếu thành đó đáp hòa và mở cửa cho ngươi,
thì toàn dân sự ở đó sẽ nạp thuế và phục dịch
ngươi.
12 Ví bằng thành không khứng hòa, nhưng
khai chiến cùng ngươi, bấy giờ ngươi sẽ vây nó.
13 Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi sẽ phó nó
vào tay ngươi, rồi ngươi giết hết thảy người nam
bằng lưỡi gươm.
14 Song ngươi phải thâu cho mình những đàn
bà, con trẻ, súc vật, và mọi vật chi ở trong thành,
tức là mọi của cướp được. Ngươi sẽ ăn lấy của
cướp của quân nghịch mà Giê-hô-va Đức Chúa
Trời ngươi, ban cho ngươi.
15 Ngươi phải đối đãi như vậy cùng các thành
ở cách xa ngươi, không thuộc về những dân tộc
nầy.
16 Nhưng trong các thành của những dân tộc
nầy, mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi ban cho
ngươi làm sản nghiệp, thì chớ để sống một vật
nào biết thở;
17 khá tận diệt dân Hê-tít, dân A-mô-rít, dân
Ca-na-an, dân Phê-rê-sít, dân Hê-vít, dân Giê-
bu-sít, y như Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi đã

phán dặn,

18 để chúng nó không dạy các ngươi bắt chước
làm theo những sự gớm ghiếc chúng nó đã làm,
đặng cúng thờ các thần chúng nó, e các ngươi
phạm tội cùng Giê-hô-va Đức Chúa Trời các
ngươi chăng.

19 Khi ngươi vây một thành nào lâu đặng hãm
chiếm, chớ lấy rìu chặt những cây của thành đó,
vì ngươi có thể ăn được trái nó. Vậy, chớ chặt nó;
vì cây ngoại đồng há là một người để bị ngươi
vây sao?

20 Ngươi chỉ phải phá hại và chặt những cây
mình biết chẳng phải là cây ăn trái; hãy dùng
nó cất đồn lũy để đánh thành đang làm giặc với
mình đó, cho đến chừng nào nó đầu hàng.

21

1 Khi nào trong đất mà Giê-hô-va Đức Chúa
Trời ngươi ban cho ngươi nhận lấy, người ta gặp
một người nam bị giết, nằm sải trên đồng, chẳng
biết ai đã giết,

2 thì các trưởng lão và quan án của ngươi phải
đi ra, đo bề xa từ người bị giết đến các thành ở
chung quanh người.

3 Đoạn, các trưởng lão của thành gần người bị
giết hơn hết, phải bắt một con bò cái tơ, chưa
làm việc hay mang ách,

4 dẫn nó đến một dòng nước hằng chảy, gần
đó không ai cày và gieo; rồi, tại nơi ấy, trong khe,
vặn cổ con bò cái tơ.

5 Những thầy tế lễ, là con trai Lê-vi, sẽ đến
gần; vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi đã chọn
các người ấy đặng phục sự Ngài, và nhân danh
Đức Giê-hô-va mà chúc phước cho; tùy lời miệng
họ làm bằng, phải quyết phán các sự tranh tụng
và thương tích.
6 Bấy giờ, hết thảy những trưởng lão của thành
ở gần người bị giết hơn hết, sẽ rửa tay mình trên
con bò cái tơ mới bị vặn cổ trong khe;
7 đoạn, cất tiếng nói rằng: Tay chúng tôi
chẳng đổ huyết nầy ra; mắt chúng tôi chẳng
thấy gì.
8 Lạy Đức Giê-hô-va cầu xin Ngài tha tội cho
dân sự Ngài mà Ngài đã chuộc! Xin chớ kể huyết
vô tội cho dân Y-sơ-ra-ên của Ngài! Rồi tội sát
nhân sẽ được tha cho họ.
9 Như vậy, ngươi làm điều ngay thẳng tại trước
mặt Đức Giê-hô-va, và cất huyết vô tội khỏi giữa
mình.
10 Khi nào ngươi ra chiến đấu cùng quân
thù nghịch mình, nhờ Giê-hô-va Đức Chúa Trời
ngươi phó chúng nó vào tay ngươi, và ngươi dẫn
tù chúng nó,
11 nếu thấy trong những tù giặc một người nữ
lịch sự mà mình ái mộ muốn lấy làm vợ,
12 thì phải dẫn nàng về nhà mình. Nàng sẽ cạo
đầu mình, cắt móng tay;
13 lột áo tù, và ở trong nhà ngươi khóc cha mẹ
mình trong một tháng; kế ấy, ngươi sẽ đến cùng
nàng, làm chồng nàng, và nàng sẽ làm vợ ngươi.
14 Nếu ngày sau ngươi không ưa nàng nữa,

nàng muốn đi đâu, thì phải cho nàng đi mặc ý,
và vì ngươi đã lấy nàng làm vợ, nên chẳng khá
bán nàng lấy tiền, hay đãi nàng như nô lệ.
15 Khi một người nam nào có hai vợ, vợ nầy
được thương, vợ kia bị ghét, song cả hai đều có
sanh con cho ngươi, và con trưởng nam thuộc
về vợ bị ghét,
16 khi ngươi chia sản nghiệp cho các con mình,
thì chẳng được phép trao quyền trưởng nam cho
con trai của vợ được thương thế cho con trai của
vợ bị ghét, bởi nó vốn là trưởng nam.
17 Nhưng ngươi phải nhận con trai của vợ bị
ghét làm con đầu lòng, chia một phần bằng hai
về mọi vật thuộc về mình; vì nó vốn là sự đầu
tiên của sức mạnh ngươi; quyền trưởng nam
thuộc về nó vậy.
18 Khi ai có một đứa con khó dạy và bội nghịch,
không nghe theo lời cha mẹ, và mặc dầu bị trừng
trị, nó vẫn không khứng vâng lời,
19 thì cha mẹ phải bắt nó dẫn đến trước mặt
các trưởng lão của thành mình, tại nơi cửa
thành.
20 Đoạn, cha mẹ sẽ nói cùng các trưởng lão của
thành mình rằng: Nầy con chúng tôi khó dạy và
bội nghịch, không vâng lời chúng tôi, làm kẻ
hoang đàng say sưa.
21 Bấy giờ, chúng dân thành ấy sẽ ném đá cho
nó chết; như vậy ngươi sẽ cất sự ác khỏi giữa
mình, và cả Y-sơ-ra-ên sẽ hay điều đó mà bắt sợ.
22 Khi một người nào phạm tội đáng chết, thì
hãy giết nó, và treo lên trụ hình,

23 thây nó chớ để treo trên trụ hình cách đêm,
song phải chôn trong nội ngày đó; vì kẻ nào bị
treo ắt bị Đức Chúa Trời rủa sả. Như vậy, ngươi
chẳng làm ô uế đất mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời
ngươi ban cho ngươi làm sản nghiệp.

22

1 Nếu ngươi thấy bò hay là chiên của anh em
mình bị lạc, thì chớ làm bộ chẳng thấy, phải dẫn
nó về cho anh em mình.
2 Ví bằng anh em ngươi không ở gần ngươi,
và ngươi không quen biết người, thì phải dắt
bò, chiên đó vào nhà ngươi, cho đến chừng anh
em ngươi đến kiếm, bấy giờ, phải trả nó lại cho.
3 Ngươi làm như vậy cho con lừa, áo xống hay
là mọi vật chi của anh em ngươi mất, mà ngươi
xí được; chớ làm bộ không thấy.
4 Nếu ngươi thấy lừa hay bò của anh em mình
té trên đường, chớ làm bộ không thấy; khá đỡ
nó đứng dậy.
5 Người nữ không phép mặc quần áo của người
nam, và người nam cũng chẳng được mặc quần
áo của người nữ; vì ai làm điều đó lấy làm gớm
ghiếc cho Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi.
6 Khi ngươi gặp ngoài đường, hoặc ở trên cây,
hoặc ở dưới đất, một ổ chim với con hay là
trứng, mẹ đang ấp con hay là trứng, thì chớ bắt
chim mẹ luôn với chim con.
7 Phải để cho chim mẹ đi, bắt con cho phần
mình, để ngươi được phước và sống lâu.

8 Khi ngươi cất một cái nhà mới, thì phải làm
câu lơn nơi mái nhà, kẻo nếu người nào ở trên
đó té xuống, ngươi gây cho nhà mình can đến
huyết chăng.
9 Chớ trồng vườn nho mình hai thứ con giâm,
e hết thảy hoặc con giâm ngươi đã trồng, hay là
hoa lợi của vườn nho, đều thuộc về nơi thánh.
10 Chớ cày bằng một con bò thắng chung với
một con lừa.
11 Chớ mặc bằng vải pha lộn, lông chiên và gai
với nhau.
12 Ngươi phải kết tua nơi bốn chéo áo choàng
của mình mặc.
13 Khi một người nam đã cưới vợ, ăn ở cùng
nàng, rồi sau lại ghét đi,
14 phao cho những chuyện khiến nàng mất
danh giá, và gièm siểm nàng, mà rằng: Tôi có
lấy người nữ đó, khi đã đến gần, thấy không
còn đồng trinh,
15 bấy giờ, cha mẹ của người gái đó sẽ lấy và
bày ra những dấu đồng trinh của nàng trước
mặt các trưởng lão thành đó, tại nơi cửa thành.
16 Người cha của người gái sẽ nói cùng các
trưởng lão rằng: Tôi có gả con gái tôi cho người
nầy làm vợ, mà người lại ghét nó:
17 nầy người phao những chuyện gây cho nó
mất danh giá, mà rằng: Tôi không thấy con gái
ông còn đồng trinh. Vả, nầy là các dấu về sự
đồng trinh của con gái tôi. Rồi cha mẹ sẽ trải áo
xống nàng trước mặt các trưởng lão của thành
đó.

18 Bấy giờ, các trưởng lão thành đó sẽ bắt
người chồng mà đánh phạt,
19 và bởi vì có gièm siểm một người đồng trinh
của Y-sơ-ra-ên, nên sẽ bắt vạ người một trăm
siếc-lơ bạc, và giao cho cha người gái. Nàng sẽ
làm vợ người, và người chẳng phép đuổi nàng
đi ngày nào người còn sống.
20 Nhưng nếu chuyện người nói là thật, nàng
chẳng phải đồng trinh,
21 thì các trưởng lão phải dẫn nàng ra đến cửa
nhà cha nàng, bá tánh của thành ấy sẽ lấy đá
ném cho nàng chết, vì nàng có phạm tội gian
ác tại Y-sơ-ra-ên, mà hành dâm trong nhà cha
mình. Aáy, ngươi sẽ cất sự ác khỏi giữa mình là
như vậy.
22 Khi người ta gặp một người nam nằm cùng
một người nữ có chồng, thì người nam luôn với
người nữ, cả hai đều phải bị chết. Aáy, ngươi sẽ
cất sự ác khỏi Y-sơ-ra-ên là như vậy.
23 Khi một con gái đồng trinh đã hứa gả cho
một người nào, và có một người khác gặp nàng
trong thành và nằm cùng,
24 thì các ngươi phải dẫn cả hai người ra cửa
thành đó, lấy đá ném cho cả hai đều chết: con
gái trẻ, bởi vì không có la lên trong thành, người
con trai, bởi vì làm mất danh giá cho vợ người
lân cận mình. Aáy, ngươi sẽ cất sự ác khỏi giữa
mình là như vậy.
25 Nhưng nếu người nam gặp con gái hứa gả
tại trong đồng ruộng, hành hung nằm với nàng,
thì chỉ người nam phải chết một mình mà thôi;

26 chớ làm điều chi cho con gái trẻ đó, vì nàng
không có phạm tội đáng chết. Việc nầy giống
như sự một người dấy lên cùng kẻ lân cận mình
và giết người đi;
27 vì người nam gặp con gái trẻ đã hứa gả đó
ở ngoài đồng: nàng có thể la lên, mà không ai
giải cứu.
28 Nếu một người nam gặp một con gái trẻ
đồng trinh, chưa hứa gả, bắt nàng nằm cùng,
mà người ta gặp tại trận,
29 thì người nam đã nằm cùng con gái trẻ đó
phải nạp cho cha nàng năm mươi siếc-lơ bạc,
rồi nàng sẽ làm vợ người, bởi vì người có làm
nhục nàng. Người còn sống ngày nào, thì chẳng
được phép đuổi nàng đi.
30 Chẳng ai nên lấy vợ kế của cha mình, cũng
đừng dở vạt áo của cha mình.

23

1 Người hoạn, hoặc vì ngoại thận bị dập, hay
là bị cắt, sẽ không được phép vào hội của Đức
Giê-hô-va.
2 Con ngoại tình không được phép vào hội
của Đức Giê-hô-va, dầu đến đời thứ mười cũng
chẳng vào được.
3 Dân Am-môn và dân Mô-áp sẽ không được
phép vào hội Đức Giê-hô-va, dầu đến đời thứ
mười cũng chẳng hề bao giờ vào được;
4 bởi vì khi các ngươi ra khỏi xứ Ê-díp-tô,
chúng nó không đem bánh và nước ra rước các
ngươi trên đường, và bởi vì chúng nó có mướn

Ba-la-am, con trai Bê-ô, ở Phê-thô-rơ tại Mê-sô-
bô-ta-mi, đi đến rủa sả ngươi.
5 Nhưng Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi không
chịu nghe Ba-la-am, bèn đổi sự rủa sả ra sự chúc
phước cho ngươi, vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời
ngươi thương mến ngươi.
6 Trọn đời ngươi chớ hề cầu sự bình an hoặc
sự ích lợi cho chúng nó.
7 Chớ lấy làm gớm ghiếc người Ê-đôm, vì là anh
em mình. Cũng chớ lấy làm gớm ghiếc người Ê-
díp-tô, vì ngươi đã làm khách trong xứ người,
8 con cháu họ sanh về đời thứ ba sẽ được phép
vào hội Đức Giê-hô-va.
9 Khi ngươi kéo binh ra hãm đánh quân thù
nghịch mình, hãy coi chừng về mọi việc ác.
10 Ví bằng trong các ngươi có ai không được
tinh sạch bởi mộng di xảy đến lúc ban đêm, thì
người đó phải đi ra ngoài trại quân, chớ vào;
11 buổi chiều người sẽ tắm trong nước, rồi khi
mặt trời vừa lặn, sẽ vào trại quân lại.
12 Ngươi phải có một chỗ riêng ở ngoài trại
quân; ấy là nơi ngươi phải đi ra;
13 phải có một cây nọc với đồ tùy thân, khi nào
muốn đi ra ngoài, hãy lấy cây nọc nầy mà đào,
rồi khi đi, phải lấp phẩn mình lại.
14 Bởi vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi đi giữa
trại quân ngươi, đặng giải cứu ngươi và phó kẻ
thù nghịch cho. Vậy, trại quân ngươi phải thánh,
kẻo Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi thấy sự ô uế
ở nơi ngươi, và xây mặt khỏi ngươi chăng.
15 Khi tôi tớ trốn khỏi chủ mình chạy đến nhà

ngươi, chớ nộp nó lại cho chủ;
16 nó sẽ ở với ngươi tại giữa xứ ngươi, trong
nơi nào nó chọn, tức trong một thành nào của
ngươi mà nó lấy làm ưa thích; chớ hà hiếp nó.
17 Trong vòng con gái Y-sơ-ra-ên, chớ có người
nào chuyên sự buôn hương; trong vòng con trai
Y-sơ-ra-ên cũng chớ có người nào chuyên sự tà
dâm.
18 Mặc dầu sự hứa nguyện ngươi thể nào,
chớ đem vào nhà của Giê-hô-va Đức Chúa Trời
ngươi, hoặc tiền công của một con đĩ, hay là giá
trả cho một con chó; vì cả hai đều lấy làm gớm
ghiếc cho Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi.
19 Ngươi chớ đòi lời-lãi gì nơi anh em mình về
tiền bạc, về đồ ăn hay là về món nào mặc dầu
người ta cho vay, để ăn lời.
20 Ngươi được phép lấy lợi người ngoại bang,
nhưng chớ lấy lợi anh em mình, để Giê-hô-va
Đức Chúa Trời ngươi ban phước cho ngươi về
mọi việc ngươi sẽ làm trong xứ mà ngươi sẽ vào
để nhận lấy.
21 Khi ngươi hứa nguyện cùng Giê-hô-va Đức
Chúa Trời ngươi, thì chớ trì hoãn làm cho xong;
vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi hẳn sẽ đòi
sự hoàn nguyện ấy; bằng chẳng làm cho xong,
ngươi sẽ mang lấy tội.
22 Nhưng nếu ngươi không hứa nguyện, thì
không phạm tội.
23 Khi môi ngươi đã hứa cùng Giê-hô-va Đức
Chúa Trời ngươi một sự hứa nguyện lạc ý, thì
khá cẩn thận làm trọn lời ra khỏi miệng mình
đó.

24 Khi ngươi vào vườn nho của kẻ lân cận
mình, thì có phép ăn nho, tùy theo miệng ăn
ngon cho no nê, song không được bỏ trong giỏ
mình.
25 Khi ngươi vào đồng lúa mì của kẻ lân cận
mình, thì được phép lấy tay rứt gié lúa; nhưng
chớ đặt lưỡi hái vào đồng lúa mì của kẻ lân cận
mình.

24

1 Khi một người nam cưới vợ, nếu nàng chẳng
được ơn trước mặt người, bởi người thấy nơi
nàng một sự xấu hổ nào, thì người được viết một
tờ để, trao vào tay nàng, đuổi khỏi nhà mình.
2 Khi nàng đã ra khỏi nhà người, đi làm vợ một
người khác,
3 nếu người chồng thứ nhì lại ghét nàng, viết
cho một tờ để, trao vào tay nàng và đuổi khỏi
nhà mình, hay là người chồng thứ nhì nầy chết
đi,
4 thì người chồng thứ nhất là người đã đuổi
nàng đi, không được phép lấy nàng lại làm vợ,
sau khi nàng bị ô uế. Vì ấy là một việc gớm ghiếc
trước mặt Đức Giê-hô-va; ngươi chớ đổ tội cho
xứ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi ban cho
ngươi làm sản nghiệp.
5 Khi một người nam mới cưới vợ, thì chớ đi
đánh giặc, và chớ bắt người gánh công việc chi;
người sẽ được thong thả ở nhà trong một năm,
vui vẻ cùng người vợ mình đã cưới.
6 Chớ chịu cầm cái thớt cối dưới hay là trên; vì
ấy là chịu cầm sự sống của kẻ lân cận mình.

7 Khi người ta gặp ai có ăn cướp một người anh
em mình trong dân Y-sơ-ra-ên, và đã bắt làm mọi
hay là đã bán người, thì tên bợm ấy phải bị xử
tử; ngươi sẽ trừ sự ác khỏi giữa mình vậy.
8 Hãy coi chừng tai vạ bịnh phung, để gìn giữ
làm theo mọi điều mà thầy tế lễ về dòng Lê-vi sẽ
giảng dạy các ngươi; các ngươi phải coi chừng
mà làm y như ta đã dặn biểu những thầy tế lễ.
9 Hãy nhớ lại điều Giê-hô-va Đức Chúa Trời
ngươi làm cho Mi-ri-am dọc đường, khi các
ngươi ra khỏi xứ Ê-díp-tô.
10 Khi ngươi cho kẻ lân cận mướn một vật chi,
chớ vào nhà người đặng lãnh lấy của cầm người;
11 phải đứng ở ngoài, người mà mình cho
mướn đó, sẽ đem của cầm ra ngoài đưa cho.
12 Nhược bằng một người nghèo, chớ lấy của
cầm người mà đi ngủ.
13 Khá trả cho người trước khi mặt trời lặn, hầu
cho người ngủ có áo xống đắp, và chúc phước
cho ngươi; ấy sẽ kể cho ngươi là công bình trước
mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi.
14 Ngươi chớ hà hiếp kẻ làm mướn nghèo khổ
và túng cùng, bất luận anh em mình hay là
khách lạ kiều ngụ trong xứ và trong thành ngươi.
15 Phải phát công giá cho người nội trong ngày
đó, trước khi mặt trời lặn; vì người vốn nghèo
khổ, trông mong lãnh công giá ấy. Bằng không,
người sẽ kêu đến Đức Giê-hô-va về ngươi, và
ngươi sẽ mắc tội.
16 Chớ vì con mà giết cha, cũng đừng vì cha
mà giết con. Phàm người nào phạm tội, thì phải

giết người nấy.
17 Chớ đoán xét bất công khách lạ hay là kẻ
mồ côi; và chớ chịu cầm áo xống của người góa
bụa.
18 Khá nhớ rằng mình đã làm tôi mọi nơi xứ
Ê-díp-tô, và Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi đã
chuộc ngươi khỏi đó. Cho nên ta dặn biểu ngươi
phải làm như vậy.
19 Khi ngươi gặt trong đồng ruộng, quên một
nắm gié lúa ở đó, thì chớ trở lại lấy. Nắm gié
ấy sẽ về phần khách lạ, kẻ mồ côi, và người góa
bụa, hầu cho Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi ban
phước cho ngươi trong mọi công việc của tay
ngươi làm.
20 Khi ngươi rung cây ô-li-ve mình, chớ mót
những trái sót trên nhánh; ấy sẽ về phần khách
lạ, kẻ mồ côi, và người góa bụa.
21 Khi người hái nho mình, chớ mót chi còn sót
lại; ấy sẽ về phần khách lạ, kẻ mồ côi, và người
góa bụa.
22 Khá nhớ rằng mình đã làm tôi mọi trong xứ
Ê-díp-tô; bởi cớ ấy, ta dặn biểu ngươi phải làm
như vậy.

25

1 Khi nào người ta có tranh tụng nhau, đi đến
tòa để cầu quan án xét đoán, thì phải định công
bình cho người công bình, và lên án kẻ có tội.
2 Nhược bằng kẻ có tội đáng bị đánh đòn, quan
án phải khiến người nằm xuống đất, đánh người

trước mặt mình, số bao nhiêu đòn tùy theo lỗi
của người đã phạm.
3 Quan án khiến đánh đòn người đến bốn chục,
chớ đánh quá, kẻo nếu cứ đánh hơn, thì anh em
ngươi vì cớ hình phạt thái quá ấy phải ra hèn
trước mặt ngươi chăng.
4 Chớ khớp miệng con bò trong khi nó đạp lúa.
5 Khi anh em ruột ở chung nhau, có một người
chết không con, thì vợ của người chết chớ kết
đôi cùng người ngoài; anh em chồng phải đi đến
cùng nàng, cưới nàng làm vợ, y theo bổn phận
của anh em chồng vậy.
6 Con đầu lòng mà nàng sanh ra sẽ nối danh
cho người anh em chết, hầu cho danh của người
ấy chớ tuyệt khỏi Y-sơ-ra-ên.
7 Ví bằng người kia không đẹp lòng lấy nàng,
nàng phải lên đến cửa thành, tới cùng các
trưởng lão mà nói rằng: người anh em chồng
tôi không chịu lưu danh anh em người lại trong
Y-sơ-ra-ên, và không muốn cưới tôi y theo phận
sự anh em chồng.
8 Các trưởng lão của thành ấy sẽ gọi người
và nói cùng người; nếu người cứ nói rằng: Tôi
không đẹp lòng cưới nàng,
9 thì chị em dâu người sẽ đến gần, trước mặt
các trưởng lão, lột giày khỏi chân người, khạc
trên mặt người, đoạn cất tiếng nói rằng: Người
nào không lập lại nhà anh em mình sẽ bị làm
cho như vậy!
10 Trong Y-sơ-ra-ên sẽ gọi nhà người là nhà kẻ
bị lột giày.

11 Khi hai người đánh lộn nhau, nếu vợ của
một trong hai người đến gần đặng giải cứu
chồng khỏi tay kẻ đánh, và nàng giơ tay nắm
nhằm chỗ kín của kẻ ấy,
12 thì ngươi phải chặt tay nàng đi; mắt ngươi
chớ thương xót nàng.
13 Trong bao ngươi chớ có hai thứ trái cân, một
thứ già và một thứ non.
14 Trong nhà ngươi chớ có hai thứ ê-pha, một
thứ già và một thứ non.
15 Phải dùng trái cân đúng thật và công bình,
cũng phải có ê-pha đúng thật và công bình, để
ngươi được sống lâu trên đất mà Giê-hô-va Đức
Chúa Trời ngươi ban cho ngươi.
16 Vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi lấy làm
gớm ghiếc người nào làm các điều nầy và phạm
sự bất nghĩa.
17 Hãy nhớ điều A-ma-léc đã làm cho ngươi dọc
đường, khi các ngươi ra khỏi xứ Ê-díp-tô;
18 thế nào người không kính sợ Đức Chúa Trời,
đến đón ngươi trên đường, xông vào binh hậu
ngươi, đánh các người yếu theo ngươi, trong khi
chính mình ngươi mỏi mệt và nhọc nhằn.
19 Vậy, khi Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi đã
ban sự bình an cho, và giải cứu ngươi khỏi mọi
kẻ thù nghịch vây phủ ngươi trong xứ mà Giê-
hô-va Đức Chúa Trời ngươi ban cho ngươi nhận
lấy làm sản nghiệp, thì phải xóa sự ghi nhớ A-
ma-léc khỏi dưới trời. Chớ hề quên!

26

1 Khi ngươi đã vào trong xứ mà Giê-hô-va Đức
Chúa Trời ngươi ban cho ngươi làm sản nghiệp,
khi nhận được và ở tại đó rồi,
2 thì phải lấy hoa quả đầu mùa của thổ sản
mình thâu-hoạch trong xứ mà Giê-hô-va Đức
Chúa Trời ngươi ban cho ngươi, để trong một
cái giỏ, rồi đi đến chỗ Giê-hô-va Đức Chúa Trời
ngươi sẽ chọn để danh Ngài ở.
3 Ngươi sẽ tới cùng thầy tế lễ làm chức đang
thì đó, mà nói rằng: Ngày nay, trước mặt Giê-hô-
va Đức Chúa Trời ông, tôi nhận biết tôi đã vào
trong xứ mà Đức Giê-hô-va đã thề cùng tổ phụ
ban cho chúng tôi.
4 Đoạn, thầy tế lễ sẽ lấy cái giỏ khỏi tay ngươi,
để trước bàn thờ của Giê-hô-va Đức Chúa Trời
ngươi.
5 Đoạn, ngươi cất tiếng nói tại trước mặt Giê-
hô-va Đức Chúa Trời ngươi rằng: Tổ phụ tôi
là người A-ram phiêu lưu, đi xuống xứ Ê-díp-
tô kiều ngụ tại đó, số người ít, mà lại trở thành
một dân tộc lớn, mạnh và đông.
6 Người Ê-díp-tô ngược đãi và khắc bức chúng
tôi, bắt làm công dịch nhọc nhằn.
7 Bấy giờ, chúng tôi kêu van cùng Giê-hô-va
Đức Chúa Trời của tổ phụ chúng tôi. Đức Giê-
hô-va nghe thấu, thấy sự gian nan lao khổ và sự
hà hiếp của chúng tôi,
8 bèn dùng cánh tay quyền năng giơ thẳng ra
và các dấu k”, phép lạ lớn đáng kinh khủng, mà
rút chúng tôi khỏi xứ Ê-díp-tô,

9 dẫn chúng tôi vào nơi nầy, và ban xứ nầy cho,
tức là xứ đượm sữa và mật.
10 Vậy bây giờ, Đức Giê-hô-va ôi! tôi đem
những hoa quả đầu mùa của đất mà Ngài đã
ban cho tôi. Đoạn, ngươi sẽ để hoa quả đó trước
mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi, và thờ lạy
trước mặt Ngài;
11 rồi ngươi, người Lê-vi, và kẻ khách lạ ở giữa
ngươi, luôn với nhà của người sẽ vui vẻ về các
phước lành mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi
đã ban cho ngươi.
12 Khi ngươi đã thâu xong các thuế một phần
mười về huê lợi năm thứ ba, là năm thuế một
phần mười, thì phải cấp thuế đó cho người Lê-
vi, khách lạ, kẻ mồ côi, và cho người góa bụa,
dùng làm lương thực trong các thành ngươi, và
những người ấy sẽ ăn no nê;
13 rồi ngươi sẽ nói tại trước mặt Giê-hô-va Đức
Chúa Trời ngươi, rằng: Tôi đã đem những vật
thánh khỏi nhà tôi và cấp cho người Lê-vi, khách
lạ, kẻ mồ côi, cùng người góa bụa, chiếu theo các
mạng lịnh mà Ngài đã phán dặn tôi; tôi không
phạm, cũng không quên một mạng lịnh nào của
Ngài.
14 Trong lúc tang chế, tôi không ăn đến vật
thánh nầy; khi bị ô uế, tôi không đụng đến đó,
và cũng không vì một người chết mà dùng đến;
tôi vâng theo tiếng Giê-hô-va Đức Chúa Trời tôi,
và làm y như mọi điều Ngài đã phán dặn tôi.
15 Cầu Chúa từ nơi cư-sở thánh của Ngài trên
trời cao, đoái xem và ban phước cho dân Y-sơ-ra-

ên của Ngài, cùng đất mà Ngài đã ban cho chúng
tôi, tức là xứ đượm sữa và mật nầy, y như Ngài
đã thề cùng tổ phụ chúng tôi.
16 Ngày nay, Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi
dặn biểu ngươi làm theo các luật lệ và mạng lịnh
nầy; vậy, phải hết lòng hết ý mà làm theo cách
kỷ cang.
17 Ngày nay, ngươi hứa nhận Giê-hô-va làm
Đức Chúa Trời ngươi, đi theo đường lối Ngài,
gìn giữ các luật lệ, điều răn và mạng lịnh Ngài,
cùng vâng theo tiếng phán của Ngài.
18 Ngày nay, Đức Giê-hô-va đã hứa nhận ngươi
làm một dân thuộc riêng về Ngài, y như Ngài
đã phán cùng ngươi, và ngươi sẽ gìn giữ hết các
điều răn Ngài,
19 để Ngài ban cho ngươi sự khen ngợi, danh
tiếng, và sự tôn trọng trổi hơn mọi dân mà Ngài
đã tạo, và ngươi trở nên một dân thánh cho Giê-
hô-va Đức Chúa Trời ngươi, y như Ngài đã phán
vậy.

27

1 Môi-se và các trưởng lão truyền lịnh nầy cho
dân sự: Hãy giữ gìn mọi điều răn mà ta truyền
cho các ngươi ngày nay.
2 Khi ngươi đã qua sông Giô-đanh đặng vào
xứ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi ban cho
ngươi, thì phải dựng những bia đá lớn và thoa
vôi.
3 Đoạn, khi ngươi đã đi qua sông Giô-đanh,
vào xứ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi ban

cho, tức là xứ đượm sữa và mật, y như Giê-hô-
va Đức Chúa Trời của tổ phụ ngươi đã hứa cùng
ngươi, thì hãy ghi trên các bia đá đó những lời
của luật pháp nầy.
4 Vậy, khi các ngươi đã qua sông Giô-đanh rồi,
phải dựng những bia đá nầy trên núi Ê-banh,
và thoa vôi, y theo lịnh ta truyền cho các ngươi
ngày nay.
5 Tại nơi ấy, ngươi cũng phải lập một bàn thờ
cho Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi, tức là một
bàn thờ bằng đá; chớ nên tra đồ bằng sắt vào
nó.
6 Ngươi phải lập bàn thờ của Giê-hô-va Đức
Chúa Trời ngươi bằng đá nguyên khối, và trên
đó dâng những của lễ thiêu cho Giê-hô-va Đức
Chúa Trời ngươi.
7 Cũng phải dâng của lễ thù ân, ăn tại đó và
vui vẻ trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi.
8 Ngươi phải ghi trên các bia đá hết thảy lời
luật pháp nầy, và khắc cho thật rõ ràng.
9 Môi-se và những thầy tế lễ về dòng Lê-vi nói
cùng cả Y-sơ-ra-ên rằng: Hỡi Y-sơ-ra-ên, hãy nín
và nghe! Ngày nay, ngươi đã trở nên dân của
Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi;
10 vậy, phải nghe theo tiếng phán của Giê-hô-
va Đức Chúa Trời ngươi và giữ theo những điều
răn và luật lệ của Ngài, mà ta truyền cho ngươi
ngày nay.
11 Ngày đó, Môi-se cũng truyền cho dân sự lịnh
nầy:
12 Khi các ngươi đi qua sông Giô-đanh rồi, thì

Si-mê-ôn, Lê-vi, Giu-đa, Y-sa-ca, Giô-sép, và Bên-
gia-min phải đứng trên núi Ga-ri-xim, đặng chúc
phước cho dân sự;
13 còn Ru-bên, Gát, A-se, Sa-bu-lôn, Đan, và
Nép-ta-li phải đứng trên núi Ê-banh, đặng rủa
sả.
14 Người Lê-vi sẽ cất tiếng nói lớn lên cùng mọi
người nam Y-sơ-ra-ên, mà rằng:
15 Đáng rủa sả thay người nào làm tượng chạm
hay là tượng đúc, là vật gớm ghiếc cho Đức Giê-
hô-va, công việc bởi tay người thợ, dựng nó lên
trong nơi kín nhiệm! Cả dân sự phải đáp: A-
men!
16 Đáng rủa sả thay người nào khinh bỉ cha mẹ
mình! Cả dân sự phải đáp: A-men!
17 Đáng rủa sả thay người nào dời mộc giới của
kẻ lân cận mình! Cả dân sự phải đáp: A-men!
18 Đáng rủa sả thay người nào làm cho kẻ mù
lạc đường! Cả dân sự phải đáp: A-men!
19 Đáng rủa sả thay người nào làm cong vạy
pháp chánh của khách lạ, kẻ mồ côi, và người
góa bụa! Cả dân sự phải đáp: A-men!
20 Đáng rủa sả thay kẻ nào nằm cùng vợ kế
của cha mình! Vì kẻ đó làm nhục cha mình. Cả
dân sự phải đáp: A-men!
21 Đáng rủa sả thay kẻ nào nằm cùng một con
thú nào! Cả dân sự phải đáp: A-men!
22 Đáng rủa sả thay kẻ nào nằm cùng chị em
mình, hoặc một cha khác mẹ, hoặc một mẹ khác
cha! Cả dân sự phải đáp: A-men!
23 Đáng rủa sả thay kẻ nào nằm cùng bà gia
mình! Cả dân sự phải đáp: A-men!

24 Đáng rủa sả thay kẻ nào đánh trộm người
lân cận mình! Cả dân sự phải đáp: A-men!
25 Đáng rủa sả thay kẻ nào nhận của hối lộ để
giết người vô tội! Cả dân sự phải đáp: A-men!
26 Đáng rủa sả thay kẻ nào không giữ các lời
của luật pháp nầy để làm theo! Cả dân sự phải
đáp: A-men!

28

1 Nếu ngươi nghe theo tiếng phán của Giê-
hô-va Đức Chúa Trời ngươi cách trung thành,
cẩn thận làm theo mọi điều răn của Ngài, mà
ta truyền cho ngươi ngày nay, thì Giê-hô-va Đức
Chúa Trời ngươi sẽ ban cho ngươi sự trổi hơn
mọi dân trên đất.
2 Nếu ngươi nghe theo tiếng phán của Giê-hô-
va Đức Chúa Trời ngươi, nầy là mọi phước lành
sẽ giáng xuống trên mình ngươi.
3 Ngươi sẽ được phước trong thành, và được
phước ngoài đồng ruộng.
4 Bông trái của thân thể ngươi, hoa quả của
đất ruộng ngươi, sản vật của sinh súc ngươi,
luôn với lứa đẻ của bò cái và chiên cái ngươi,
đều sẽ được phước;
5 cái giỏ và thùng nhồi bột của ngươi đều sẽ
được phước!
6 Ngươi sẽ được phước trong khi đi ra, và sẽ
được phước trong khi vào.
7 Đức Giê-hô-va sẽ làm cho kẻ thù nghịch dấy
lên cùng ngươi bị đánh bại trước mặt ngươi;

chúng nó sẽ do một đường ra đánh ngươi, rồi
do bảy đường chạy trốn trước mặt ngươi.
8 Đức Giê-hô-va sẽ khiến phước lành ở cùng
ngươi tại trong kho lúa và trong các công việc
của ngươi; Ngài sẽ ban phước cho ngươi trong
xứ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi ban cho
ngươi.
9 Nếu ngươi gìn giữ những điều răn của Giê-
hô-va Đức Chúa Trời ngươi, và đi theo đường lối
Ngài, thì Đức Giê-hô-va sẽ lập ngươi làm một dân
thánh cho Ngài, y như Ngài đã thề cùng ngươi;
10 muôn dân của thế gian sẽ thấy rằng ngươi
được gọi theo danh Đức Giê-hô-va, và chúng nó
sẽ sợ ngươi.
11 Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi sẽ làm cho
ngươi được của cải nhiều dư dật, khiến cho hoa
quả của thân thể ngươi, sản vật của sinh súc, và
bông trái của đất ruộng ngươi được sanh nhiều
thêm trong xứ mà Đức Giê-hô-va đã thề cùng các
tổ phụ ngươi để ban cho ngươi.
12 Đức Giê-hô-va sẽ vì ngươi mở trời ra, là
kho báu của Ngài, đặng cho mưa phải thì giáng
xuống đất, và ban phước cho mọi công việc của
tay ngươi. Ngươi sẽ cho nhiều nước vay, còn
ngươi không vay ai.
13 Nếu ngươi nghe theo các điều răn của Giê-
hô-va Đức Chúa Trời ngươi mà ngày nay ta
truyền cho ngươi gìn giữ làm theo, và nếu không
lìa bỏ một lời nào ta truyền cho ngươi ngày nay,
mà xây qua bên hữu hoặc bên tả, đặng đi theo
hầu việc các thần khác,

14 thì Đức Giê-hô-va sẽ đặt ngươi ở đằng đầu,
chớ chẳng phải đằng đuôi, ngươi sẽ ở trên cao
luôn luôn, chớ chẳng hề ở dưới thấp.
15 Nhưng nếu ngươi không nghe theo tiếng
phán của Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi, không
cẩn thận làm theo các điều răn và luật pháp của
Ngài mà ta truyền cho ngươi ngày nay, thì nầy là
mọi sự rủa sả sẽ giáng xuống trên mình ngươi
và theo kịp ngươi.
16 Ngươi sẽ bị rủa sả ở trong thành và ngoài
đồng ruộng,
17 cái giỏ và thùng nhồi bột của ngươi cũng bị
rủa sả,
18 hoa quả của thân thể ngươi, bông trái của
đất ruộng ngươi, luôn với lứa đẻ của bò cái và
chiên cái ngươi, đều sẽ bị rủa sả!
19 Ngươi sẽ bị rủa sả khi đi ra và lúc đi vào.
20 Vì cớ ngươi làm điều ác, và lìa bỏ Đức Giê-
hô-va, nên trong mọi công việc ngươi bắt tay
làm, Ngài sẽ khiến giáng cho ngươi sự rủa sả,
kinh khủng, và hăm dọa cho đến chừng nào
ngươi bị hủy diệt và chết mất vội vàng.
21 Đức Giê-hô-va sẽ khiến ôn dịch đeo đuổi
ngươi cho đến chừng nào nó diệt ngươi mất khỏi
đất mà ngươi sẽ vào nhận lấy.
22 Đức Giê-hô-va sẽ lấy bịnh lao, bịnh nóng
lạnh, bịnh phù, sự nắng cháy, sự hạn hán, binh
đao, và sâu lúa mà hành hại ngươi, khiến cho
các nỗi đó đuổi theo ngươi cho đến khi ngươi bị
chết mất.
23 Các từng trời ở trên đầu ngươi sẽ như đồng,

và đất dưới chân ngươi sẽ như sắt.
24 Thay vì mưa, Đức Giê-hô-va sẽ khiến cát và
bụi từ trời sa xuống trên đất ngươi, cho đến
chừng nào ngươi bị hủy diệt.
25 Đức Giê-hô-va sẽ khiến ngươi bị những kẻ
thù nghịch mình đánh bại. Ngươi sẽ do một
đường ra đánh chúng nó, rồi do bảy đường chạy
trốn trước mặt chúng nó; ngươi sẽ bị xô đùa đây
đó trong khắp các nước của thế gian.
26 Thây ngươi sẽ làm đồ ăn cho chim trên trời
và thú dưới đất, không ai đuổi chúng nó đi.
27 Đức Giê-hô-va sẽ giáng cho ngươi ghẻ chốc
của xứ Ê-díp-tô, trĩ lậu, ghẻ ngứa, và lác, mà
ngươi không thể chữa lành;
28 lại giáng cho ngươi sự sảng sốt, sự đui mù,
và sự lảng trí;
29 đang buổi trưa, ngươi sẽ đi rờ rờ như kẻ
mù trong tối tăm; ngươi không được may mắn
trong công việc mình, hằng ngày sẽ bị hiếp đáp
và cướp giựt, chẳng ai giải cứu cho.
30 Ngươi sẽ làm lễ hỏi một người nữ, nhưng
một người nam khác lại nằm cùng nàng; ngươi
cất một cái nhà, nhưng không được ở; ngươi
trồng một vườn nho, song không được hái trái.
31 Con bò ngươi sẽ bị giết trước mặt ngươi,
song ngươi không được ăn thịt nó; lừa ngươi sẽ
bị ăn cắp hiện mắt ngươi, nhưng không ai trả
nó lại; chiên ngươi sẽ bị nộp cho kẻ thù nghịch,
nhưng ngươi không có ai giải cứu nó.
32 Các con trai và con gái ngươi sẽ bị nộp cho
dân ngoại bang có mắt ngươi thấy, hằng ngày

hao mòn vì trông mong chúng nó; song tay ngươi
không còn sức cứu vớt.
33 Một dân tộc mà ngươi chưa hề biết sẽ ăn lấy
thổ sản và mọi công lao của ngươi; ngươi sẽ bị
hiếp đáp và giày đạp không ngớt;
34 trở nên điên cuồng vì cảnh tượng mắt mình
sẽ thấy.
35 Đức Giê-hô-va sẽ giáng cho ngươi một thứ
ung độc tại trên đầu gối và chân, không thể chữa
lành được, từ bàn chân chí chót đầu.
36 Đức Giê-hô-va sẽ dẫn ngươi và vua mà ngươi
đã lập trên mình, đến một nước mà ngươi và tổ
phụ ngươi chưa hề biết. ỳ đó, ngươi sẽ hầu việc
các thần khác bằng cây, bằng đá;
37 trong các dân tộc mà Đức Giê-hô-va sẽ dẫn
ngươi đến, ngươi sẽ thành một sự kinh hãi, tục
ngữ, và tiếu đàm.
38 Ngươi sẽ đem gieo nhiều mạ trong ruộng
mình, nhưng mùa gặt lại ít, vì sẽ bị cào cào ăn
sạch.
39 Ngươi trồng nho, song không được uống
rượu và không gặt hái chi hết, vì sâu bọ sẽ ăn
phá đi.
40 Ngươi sẽ có cây ô-li-ve trong cả địa phận
mình, nhưng lại không được xức dầu, vì cây ô-
li-ve sẽ rụng trái.
41 Ngươi sẽ sanh con trai và con gái, nhưng
chúng nó không thuộc về ngươi, vì chúng nó sẽ
bị bắt làm mọi.
42 Con rầy sẽ ăn hết cây cối và thổ sản của
ngươi.

43 Khách lạ ở giữa ngươi sẽ lướt trên ngươi
càng ngày càng cao; còn ngươi, lại hạ xuống
càng ngày càng thấp:
44 họ sẽ cho ngươi vay, còn ngươi chẳng hề cho
vay lại, họ sẽ ở đằng đầu, còn ngươi ở đằng đuôi.
45 Hết thảy những sự chúc rủa sả nầy sẽ giáng
trên ngươi, đuổi ngươi và theo kịp, cho đến
chừng nào ngươi bị hủy diệt, bởi vì ngươi không
có nghe theo tiếng phán của Giê-hô-va Đức Chúa
Trời ngươi, và không giữ các điều răn và luật lệ
mà Ngài truyền cho ngươi.
46 Các sự rủa sả nầy sẽ ở trên mình ngươi và
trên dòng dõi ngươi như một dấu k", sự lạ đến
đời đời.
47 Bởi trong lúc dư dật mọi điều, ngươi không
vui lòng lạc ý phục sự Giê-hô-va Đức Chúa Trời
ngươi,
48 cho nên trong lúc đói khát, trong lúc trần
truồng, và thiếu thốn mọi điều, ngươi sẽ hầu
việc kẻ thù nghịch mà Đức Giê-hô-va sai đến
đánh ngươi; họ sẽ tra ách sắt trên cổ ngươi, cho
đến chừng nào tiêu diệt ngươi.
49 Đức Giê-hô-va sẽ từ nơi xa, từ địa cực, khiến
dấy lên nghịch cùng ngươi một dân tộc bay như
chim ưng, tức là một dân tộc ngươi không nghe
tiếng nói được,
50 một dân tộc mặt mày hung ác, không nể-vì
người già, chẳng thương xót kẻ trẻ;
51 ăn sản vật của súc vật ngươi, hoa quả của
đất ruộng ngươi, cho đến chừng nào ngươi bị
tiêu diệt; nó không chừa lại ngũ cốc, rượu, dầu

hay là lứa đẻ của bò và chiên ngươi, cho đến
chừng nào đã tiêu diệt ngươi đi.
52 Dân đó sẽ vây ngươi trong các thành của cả
xứ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi ban cho
ngươi, cho đến chừng nào những vách cao lớn
và vững bền kia mà ngươi nhờ cậy đó, sẽ bị ngã
xuống.
53 Trong lúc bị vây, và khi quân nghịch làm
cho túng thế cùng đường, ngươi sẽ ăn hoa quả
của thân thể mình, tức là ăn thịt của con trai và
con gái mình, mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi
ban cho ngươi.
54 Trong lúc ngươi bị quân nghịch vây tại
các thành mình, làm cho cùng đường túng thế,
người nam nào nhu nhược và yếu ớt hơn hết
trong các ngươi sẽ ngó giận anh em mình,
55 vợ yêu dấu và con cái mình còn lại, không
chịu cho ai trong bọn đó thịt của con cái mình,
mà người sẽ ăn, bởi mình không còn chi hết.
56 Trong lúc ngươi bị quân nghịch vây tại
các thành mình, làm cho cùng đường túng thế,
người nữ nào non nớt và mảnh khảnh hơn hết
trong các ngươi, vì sự yểu điệu hay là sự sắc sảo
mình, vốn không đặt bàn chân xuống đất,
57 sẽ nhìn giận chồng rất yêu của mình, con
trai và con gái mình, bởi cớ nhau bọc ra từ trong
bụng, và những con cái mình sanh đẻ; vì trong
cơn thiếu thốn mọi điều, nàng sẽ ăn nhẹm chúng
nó.
58 Nếu ngươi không cẩn thận làm theo các lời
của luật pháp nầy, ghi trong sách nầy, không
kính sợ danh vinh hiển và đáng sợ nầy là Giê-

hô-va Đức Chúa Trời ngươi,
59 thì Đức Giê-hô-va sẽ giáng cho ngươi và
dòng giống ngươi những tai vạ lạ thường, lớn
lao và lâu bền, những chứng độc bịnh hung.
60 Ngài sẽ khiến giáng trên ngươi các bịnh
hoạn của xứ Ê-díp-tô mà ngươi đã run sợ đó,
và nó sẽ đeo dính theo ngươi.
61 Vả lại, các thứ chứng bịnh và tai vạ không
có chép trong sách luật pháp nầy, thì Đức Giê-
hô-va cũng sẽ khiến giáng trên ngươi, cho đến
chừng nào ngươi bị tiêu diệt đi.
62 Số các ngươi vốn đông như sao trên trời,
nhưng vì không có nghe theo tiếng phán của Giê-
hô-va Đức Chúa Trời ngươi, nên chỉ sẽ còn lại ít.
63 Hễ Đức Giê-hô-va lấy làm vui mà làm lành
và gia thêm các ngươi thể nào, thì Đức Giê-hô-
va cũng sẽ lấy làm vui mà làm cho các ngươi hư
mất và tiêu diệt các ngươi thể ấy. Các ngươi sẽ
bị truất khỏi xứ mà mình vào nhận lấy,
64 và Đức Giê-hô-va sẽ tản lạc ngươi trong các
dân, từ cuối đầu nầy của đất đến cuối đầu kia;
tại đó, ngươi sẽ hầu việc các thần khác bằng cây
và bằng đá mà ngươi cùng tổ phụ ngươi không
hề biết.
65 Trong các nước ấy, ngươi không được an
tịnh, bàn chân ngươi không được nghỉ ngơi;
nhưng tại đó Đức Giê-hô-va sẽ ban cho ngươi
một tấm lòng run sợ, mắt mờ yếu, và linh hồn
hao mòn.
66 Sự sống ngươi vẫn không chắc trước mặt
ngươi; ngày và đêm ngươi hằng sợ hãi, khó liệu

bảo tồn sự sống mình.
67 Bởi cớ sự kinh khủng đầy dẫy lòng ngươi, và
bị cảnh mắt ngươi sẽ thấy, nên sớm mai ngươi sẽ
nói: Chớ chi được chiều tối rồi! Chiều tối ngươi
sẽ nói: Ước gì được sáng mai rồi!
68 Đức Giê-hô-va sẽ khiến ngươi đi tàu trở lại
xứ Ê-díp-tô, bởi con đường mà trước ta đã nói:
Ngươi không thấy nó nữa; ở đó, ngươi sẽ đem
bán mình cho kẻ thù nghịch làm nô và tì, nhưng
không có ai mua!

29

1 Nầy là các lời của sự giao ước mà Đức Giê-
hô-va dặn biểu Môi-se lập cùng dân Y-sơ-ra-ên,
trong xứ Mô-áp, ngoài sự giao ước Ngài đã lập
cùng chúng tại Hô-rếp.
2 Vậy, Môi-se gọi cả Y-sơ-ra-ên mà nói rằng:
Các ngươi đã thấy mọi điều Đức Giê-hô-va làm
trong xứ Ê-díp-tô dưới mắt các ngươi cho Pha-
ra-ôn, quần thần và cả xứ người,
3 tức là những sự thử thách lớn lao, dấu k”,
phép lạ mà mắt ngươi đã thấy;
4 nhưng cho đến ngày nay Đức Giê-hô-va
không ban cho các ngươi một tấm lòng để biết,
mắt để thấy hay là tai để nghe.
5 Ta đã dẫn dắt các ngươi bốn mươi năm trong
đồng vắng, áo xống không cũ trên mình ngươi,
giày không mòn dưới chân ngươi,
6 các ngươi không có ăn bánh, uống rượu hay
là vật chi say, để cho biết rằng ta, Giê-hô-va, là
Đức Chúa Trời của các ngươi.

7 Khi các ngươi đến chốn nầy, Si-hôn, vua Hết-
bôn, và Oùc, vua Ba-san, đi ra đón đặng giao
chiến cùng chúng ta; chúng ta có đánh bại họ,
8 chiếm xứ họ và ban cho chi phái Ru-bên, Gát,
và nửa chi phái Ma-na-se, làm sản nghiệp.
9 Vậy, các ngươi khá gìn giữ làm theo những
lời của sự giao ước nầy, hầu cho các ngươi được
may mắn trong mọi việc mình làm.
10 Hết thảy các ngươi, nào trưởng tộc, các chi
phái, nào các trưởng lão, nào các quan cai, nào
mọi người nam của Y-sơ-ra-ên,
11 những con trẻ và vợ các ngươi, nào kẻ khách
lạ ở trong trại quân ngươi, từ người chặt củi cho
đến người xách nước, ngày nay hãy đến chầu
trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi,
12 đặng vào trong sự giao ước của Giê-hô-va
Đức Chúa Trời ngươi, và vào trong lời thề mà
Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi lập cùng ngươi
ngày nay,
13 hầu cho ngày nay Ngài lập ngươi lên làm
dân của Ngài, và Ngài làm Đức Chúa Trời ngươi,
y như Ngài đã phán cùng ngươi, và thề cùng tổ
phụ ngươi, là Aùp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp.
14 Chẳng phải chỉ với các ngươi mà ta lập giao
ước và lời thề nầy thôi;
15 nhưng lập với người nào ngày nay đứng
tại đây cùng chúng ta, trước mặt Giê-hô-va Đức
Chúa Trời chúng ta, luôn với những người nào
không có cùng chúng ta trong ngày nay.
16 Các ngươi biết sự kiều ngụ của chúng ta
trong xứ Ê-díp-tô, và chúng ta đi ngang qua các

nước là làm sao. Đang khi đi ngang địa phận
chúng nó,
17 các ngươi đã thấy sự gớm ghiếc của chúng
nó, và những tà thần quái gở bằng cây, bằng đá,
bằng bạc, và bằng vàng ở nơi chúng nó.
18 Trong các ngươi, chớ có người nam, người
nữ, họ hàng hay là chi phái nào ngày nay trở
lòng bỏ Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta, đặng
đi hầu việc các thần của những dân tộc ấy; trong
các ngươi cũng chớ có rễ sanh ra vật độc và ngải
cứu.
19 Ai nghe các lời của sự thề nầy, chớ có tự khoe
nơi lòng rằng: Ta sẽ được bình an, dầu khi ta đi
theo sự cứng lòng ta, đến nỗi vật được tưới với
vật bị khô, đều cùng hư nát.
20 Đức Giê-hô-va không khứng tha tội cho
người, nhưng bấy giờ, cơn giận và sự kỵ tà của
Đức Giê-hô-va nổi lên cùng người, và hết thảy sự
rủa sả ghi trong sách nầy sẽ chất nặng trên mình
người; Đức Giê-hô-va sẽ xóa tên người khỏi dưới
trời,
21 và biệt người ra khỏi các chi phái Y-sơ-ra-
ên, để bị tai họa, chiếu theo hết các lời trù ẻo
của giao ước đã ghi trong sách luật pháp nầy.
22 Đời sau, con cháu sanh ra sau các ngươi, và
người khách ở phương xa đến, khi thấy những
tai vạ và chứng bịnh mà Đức Giê-hô-va đã hành
hại xứ nầy,
23 khi thấy toàn xứ chỉ diêm, muối, và cháy
tiêu, không giống gieo, không sản vật chi hết,
chẳng một thứ cỏ nào mọc, giống như sự hủy

hoại của Sô-đôm và Gô-mô-rơ, Aùt-ma và Sê-bô-im bị Đức Giê-hô-va phá diệt trong cơn thạnh nộ Ngài,
24 thì chúng nó và các nước sẽ hỏi rằng: Sao Đức Giê-hô-va đãi xứ nầy như thế? Căn cớ của sự thạnh nộ lớn lao nầy là làm sao?
25 Người ta sẽ đáp rằng: Aáy vì họ bội giao ước mà Giê-hô-va, Đức Chúa Trời của tổ phụ họ, đã lập cùng họ, khi dẫn họ ra khỏi xứ Ê-díp-tô;
26 Aáy vì họ đi hầu việc và thờ lạy các thần mà mình chưa hề biết, và Ngài không phân phát cho.
27 Cơn thạnh nộ của Đức Giê-hô-va đã nổi phừng lên cùng xứ nầy, đặng giáng trên nó các sự rủa sả ghi trong sách nầy,
28 và trong cơn thạnh nộ, hờn giận, và nổi nóng, Đức Giê-hô-va đã rút dân nầy khỏi đất họ, và ném vào một xứ khác, như điều đó hiện có ngày nay.
29 Những sự bí mật thuộc về Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta; song những sự bày tỏ thuộc về chúng ta, và con cháu chúng ta đời đời, để chúng ta làm theo mọi lời của luật pháp nầy.

30

1 Khi các điều nầy đã xảy đến cho ngươi, hoặc phước lành, hoặc rủa sả, mà ta đã đặt trước mặt ngươi, nếu trong các nước, mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi đuổi ngươi đến, ngươi đem lòng nhắc lại những điều ấy,
2 trở lại cùng Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi, ngươi và con cháu ngươi hết lòng hết ý vâng

theo tiếng phán của Ngài, như mọi điều ta truyền
cho ngươi ngày nay,
3 thì bấy giờ Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi sẽ
thương xót ngươi, đem những phu tù ngươi trở
về, nhóm hiệp ngươi từ giữa các dân, là nơi Ngài
đã tản lạc ngươi đó.
4 Dẫu những kẻ bị đày của ngươi ở tại cuối trời,
thì Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi cũng sẽ từ đó
nhóm hiệp ngươi lại và rút ngươi khỏi nơi đó.
5 Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi sẽ đem ngươi
về xứ mà tổ phụ ngươi đã nhận được, và ngươi
sẽ nhận lấy nó; Ngài sẽ làm ơn cho ngươi và gia
thêm ngươi nhiều hơn tổ phụ ngươi.
6 Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi sẽ cất sự ô
uế khỏi lòng ngươi và khỏi dòng dõi ngươi, để
ngươi hết lòng hết ý kính mến Giê-hô-va Đức
Chúa Trời ngươi, hầu cho ngươi được sống.
7 Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi sẽ đổ các lời
trù ẻo nầy trên kẻ thù nghịch ngươi, trên kẻ nào
ghét và bắt bớ ngươi.
8 Còn ngươi sẽ hối cải, nghe theo tiếng phán
của Đức Giê-hô-va, và làm theo các điều răn của
Ngài, mà ta truyền cho ngươi ngày nay.
9 Khi ngươi nghe theo tiếng phán của Giê-hô-
va Đức Chúa Trời ngươi, gìn giữ các điều răn và
luật lệ của Ngài đã ghi trong sách luật pháp nầy,
hết lòng hết ý trở lại cùng Giê-hô-va Đức Chúa
Trời ngươi, thì Ngài sẽ ban phước đầy-lấp,
10 làm cho mọi công việc của tay ngươi được
thạnh lợi, khiến hoa quả của thân thể ngươi, sản
vật của sinh súc, và bông trái của đất ruộng

ngươi được thịnh-vượng; vì Đức Giê-hô-va sẽ lại
vui lòng nữa mà làm ơn cho ngươi, như Ngài đã
vui lòng về các tổ phụ ngươi.
11 Điều răn nầy mà ta truyền cho ngươi ngày
nay chẳng phải cao quá ngươi, hay là xa quá cho
ngươi.
12 Nó chẳng phải ở trên trời, để ngươi nói
rằng: Ai sẽ lên trời đem nó xuống cho chúng
tôi nghe, đặng chúng tôi làm theo?
13 Nó cũng chẳng phải ở bên kia biển, để ngươi
nói rằng: Ai sẽ đi qua bên kia biển, đem nó về
cho chúng tôi nghe, đặng chúng tôi làm theo?
14 Vì lời nầy rất gần ngươi, ở trong miệng và
trong lòng ngươi, để ngươi làm theo nó.
15 Hãy xem, ngày nay ta đặt trước mặt ngươi
sự sống và phước lành, sự chết và tai họa,
16 vì ngày nay, ta bảo ngươi thương mến Giê-
hô-va Đức Chúa Trời ngươi, đi trong các đường
lối Ngài, và gìn giữ những điều răn luật lệ và
mạng lịnh Ngài, để ngươi sống, gia thêm, và Giê-
hô-va Đức Chúa Trời ngươi ban phước cho ngươi
trong xứ mà ngươi sẽ vào nhận lấy.
17 Nhưng nếu lòng ngươi xây trở, không
khứng nghe theo, chịu dụ dỗ thờ lạy và hầu việc
các thần khác,
18 thì ngày nay ta tỏ cùng các ngươi rằng các
ngươi hẳn phải tuyệt diệt, không được sống lâu
trên đất mà ngươi sẽ đi qua sông Giô-đanh đặng
nhận lấy.
19 Ngày nay, ta bắt trời và đất làm chứng cho
các ngươi rằng ta đã đặt trước mặt ngươi sự

sống và sự chết, sự phước lành và sự rủa sả.
Vậy, hãy chọn sự sống, hầu cho ngươi và dòng
dõi ngươi được sống,
20 thương mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi,
vâng theo tiếng phán Ngài, và tríu mến Ngài; vì
Ngài là sự sống ngươi và làm cho ngươi được
sống lâu, đặng ngươi ở trên đất mà Đức Giê-hô-
va đã thề ban cho các tổ phụ ngươi, là Aùp-ra-
ham, Y-sác, và Gia-cốp.

31

1 Môi-se đến giảng cho cả Y-sơ-ra-ên những
bài sau nầy.
2 Người nói: Ngày nay ta được một trăm hai
mươi tuổi; không thể đi ra đi vào nữa; và Đức
Giê-hô-va có phán cùng ta rằng: Ngươi không đi
ngang qua sông Giô-đanh nầy đâu.
3 Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi sẽ đi đầu
ngươi. Ngài sẽ diệt các dân tộc ở đằng trước
ngươi, và ngươi sẽ nhận được xứ chúng nó; Giô-
suê sẽ đi trước ngươi, y như Đức Giê-hô-va đã
phán dặn.
4 Đức Giê-hô-va sẽ đãi chúng nó như Ngài
đã đãi Si-hôn và Oùc, vua dân A-mô-rít, và xứ
chúng nó mà Ngài đã hủy phá.
5 Đức Giê-hô-va sẽ phó chúng nó cho các
ngươi, và các ngươi phải đãi chúng nó tùy theo
lịnh ta đã truyền cho.
6 Hãy vững lòng bền chí; chớ sợ chi và chớ
kinh khủng trước mặt các dân đó; vì Giê-hô-va
Đức Chúa Trời ngươi đi cùng ngươi; Ngài chẳng
lìa khỏi ngươi, chẳng từ bỏ ngươi đâu.

7 Đoạn, Môi-se gọi Giô-suê, nói cùng người tại
trước mặt cả Y-sơ-ra-ên mà rằng: Hãy vững lòng
bền chí; vì ngươi sẽ vào với dân nầy trong xứ mà
Đức Giê-hô-va đã thề ban cho tổ phụ họ, và ngươi
sẽ chia xứ cho họ.
8 Chính Đức Giê-hô-va sẽ đi trước ngươi, Ngài
sẽ ở cùng ngươi, chẳng lìa khỏi ngươi, chẳng từ
bỏ ngươi đâu. Chớ sợ, và chớ kinh khủng.
9 Môi-se chép luật nầy, giao cho những thầy tế
lễ, là con cháu Lê-vi, khiêng hòm giao ước của
Đức Giê-hô-va, lại giao luôn cho hết thảy trưởng
lão Y-sơ-ra-ên,
10 và truyền lịnh nầy, mà rằng: Cuối bảy năm,
nhằm năm giải thích, tại ngày lễ lều tạm,
11 khi cả Y-sơ-ra-ên đến chầu trước mặt Giê-
hô-va Đức Chúa Trời ngươi, trong chỗ Ngài sẽ
chọn, thì người phải đọc luật nầy trước cả Y-sơ-
ra-ên cho chúng nghe.
12 Ngươi phải nhóm hiệp dân sự, nào người
nam, người nữ, nào con trẻ và khách lạ ở trong
các thành của ngươi, để chúng nghe, tập kính
sợ Giê-hô-va Đức Chúa Trời ngươi, và cẩn thận
làm theo các lời của luật pháp nầy.
13 Những con cái của dân sự chưa biết việc
ấy, sẽ nghe, tập kính sợ Giê-hô-va Đức Chúa Trời
các ngươi, trọn lúc các ngươi sống trên đất mà
các ngươi sẽ nhận được, sau khi đã đi ngang qua
sông Giô-đanh.
14 Đức Giê-hô-va bèn phán cùng Môi-se rằng:
Kìa, ngày chết của ngươi hầu gần; hãy gọi Giô-
suê, rồi hai ngươi hãy ra mắt tại hội mạc, để ta

truyền lịnh ta cho người. Vậy, Môi-se và Giô-suê
đi đến chầu tại hội mạc.
15 Đức Giê-hô-va hiện ra nơi Trại, trong một
trụ mây, và trụ mây dừng lại tại cửa Trại.
16 Đức Giê-hô-va phán cùng Môi-se rằng: Kìa,
ngươi sẽ an giấc với các tổ phụ ngươi; dân sự
nầy sẽ dấy lên và thông dâm cùng các thần khác
trong xứ mà họ sẽ vào, bỏ ta và bội giao ước ta
đã lập cùng họ.
17 Trong ngày ấy, cơn thạnh nộ ta sẽ phừng lên
cùng họ, ta sẽ bỏ họ, giấu mặt ta đi, khiến cho
họ bị tiêu nuốt; nhiều sự tai vạ và buồn thảm sẽ
xông hãm vào họ. Trong ngày đó họ sẽ nói rằng:
Há có phải vì Đức Chúa Trời không ngự giữa tôi,
nên những tai vạ nầy xông hãm vào tôi chăng?
18 Còn ta, trong ngày đó, sẽ giấu mất mặt ta đi,
vì cớ các tội ác của dân đã làm, trở theo các thần
khác.
19 Vậy bây giờ, hãy chép bài ca nầy và dạy cho
dân Y-sơ-ra-ên; hãy để trong miệng họ, để bài
ca nầy dùng làm chứng cho ta nghịch cùng dân
Y-sơ-ra-ên.
20 Vì ta sẽ đưa dân nầy vào xứ, ta đã thề hứa
cùng tổ phụ chúng nó; tức là xứ đượm sữa và
mật; chúng nó sẽ ăn no nê và mập béo; đoạn,
trở đi hầu việc các thần khác, khinh dể ta, và bội
giao ước của ta.
21 Khi tai vạ nhiều và sự gian truân đã xông
hãm dân nầy, thì bấy giờ, bài ca nầy sẽ rền lên
làm chứng nghịch cùng nó, vì miệng của dòng
dõi nó sẽ không quên. Vả, ta biết những ý tưởng
của nó đã kết nên ngày nay, trước khi đưa nó vào

xứ mà ta đã thề ban cho.
22 Trong ngày đó, Môi-se chép bài ca nầy và
dạy cho dân Y-sơ-ra-ên.
23 Đức Giê-hô-va ra lịnh cho Giô-suê, con trai
Nun, mà rằng: Hãy vững lòng bền chí, vì ngươi
sẽ đưa dân Y-sơ-ra-ên vào trong xứ mà ta đã thề
ban cho chúng nó; còn ta, ta sẽ ở cùng ngươi.
24 Khi Môi-se chép những lời luật pháp nầy
trong một cuốn sách xong rồi,
25 thì ra lịnh cho người Lê-vi khiêng hòm giao
ước của Đức Giê-hô-va mà rằng:
26 Hãy lấy cuốn sách luật pháp nầy, để bên
hòm giao ước của Giê-hô-va Đức Chúa Trời các
ngươi. Nó sẽ ở đó làm chứng nghịch cùng ngươi;
27 vì ta biết tánh bội nghịch và cứng cổ của
ngươi. Nầy ngày nay, lúc ta còn sống với các
ngươi, các ngươi đã phản nghịch cùng Đức Giê-
hô-va; huống chi sau khi ta qua đời!
28 Hãy nhóm hiệp những trưởng lão của các
chi phái và quan cai các ngươi lại gần ta; ta sẽ
cho họ nghe những lời nầy nơi lỗ tai, và ta bắt
trời cùng đất làm chứng nghịch cùng họ.
29 Vì ta biết rằng, sau khi ta qua đời, các ngươi
hẳn sẽ bại hoại, trở bỏ đường ta đã truyền dạy
cho các ngươi; trong ngày sau rốt, tai họa sẽ
xông hãm các ngươi, bởi các ngươi làm điều ác
trước mặt Đức Giê-hô-va, lấy những công việc
của tay mình mà chọc Ngài nổi giận.
30 Môi-se đọc hết những lời của bài ca nầy cho
cả hội Y-sơ-ra-ên nghe:

32

1 Hỡi trời, hãy lắng tai, tôi sẽ nói; Và đất, hãy
nghe những lời của miệng tôi.
2 Đạo của tôi rải ra như mưa; Lời tôi sa xuống
khác nào sương móc, Tợ mưa tro trên cây cỏ, Tỉ
như mưa tầm tã trên đồng xanh.
3 Vì tôi sẽ tung hô danh Giê-hô-va. Hãy tôn sự
oai nghiêm cho Đức Chúa Trời chúng tôi!
4 Công việc của Hòn Đá là trọn vẹn; Vì các
đường lối Ngài là công bình. Aáy là Đức Chúa
Trời thành tín và vô tội; Ngài là công bình và
chánh trực.
5 Chúng đáng mang xấu hổ, vì đã phản Ngài,
Chẳng phải con trai của Ngài nữa: quả là một
dòng dõi gian tà và điên-đảo!
6 Hỡi dân khờ dại không trí, Các ngươi báo
đáp Đức Giê-hô-va như vậy sao? Ngài há chẳng
phải là Cha ngươi, Đấng đã chuộc ngươi chăng?
Há chẳng phải Ngài đã dựng nên ngươi, và lập
ngươi sao?
7 Hãy nhớ lại những ngày xưa; Suy xét những
năm của các đời trước; Hãy hạch hỏi cha ngươi,
người sẽ dạy cho. Cùng các trưởng lão, họ sẽ nói
cho.
8 Khi Đấng Chí Cao phân phát sản nghiệp cho
muôn dân, Phân rẽ những con cái A-đam, Thì
Ngài định bờ cõi của các dân, Cứ theo số dân
Y-sơ-ra-ên.
9 Vì phần của Đức Giê-hô-va là dân Ngài, Gia-
cốp là cơ nghiệp Ngài.
10 Ngài tìm được người trong một nơi rừng-
rú, Tại nơi vắng vẻ, giữa những tiếng hét la của

đồng vắng. Ngài bao phủ người, săn sóc người,
Gìn giữ người như con ngươi của mắt mình.
11 Như phụng hoàng phấp phới giỡn ổ mình,
Bay chung quanh con nhỏ mình, Sè cánh ra xớt
nó, Và cõng nó trên chéo cánh mình thể nào,
12 Thì một mình Đức Giê-hô-va đã dẫn dắt
người thể ấy, Không có thần nào khác ở cùng
người.
13 Ngài đã khiến người cỡi trên các nơi cao của
xứ, Y-sơ-ra-ên ăn hoa quả của đồng ruộng, Ngài
khiến người hút mật của hòn đá, Dầu của hòn
đá cứng hơn hết,
14 Và nút mỡ sữa bò và sữa chiên. Ngài ban
cho người mỡ chiên con, Chiên đực sanh tại Ba-
san, và dê đực, Cùng bột lọc nhất hạng của lúa
mạch; Người có uống huyết của nho như rượu
mạnh.
15 Giê-su-run đã mập mạp và cất đá, Người trở
nên mập, lớn và béo tròn. Người đã lìa bỏ Đức
Chúa Trời, là Đấng dựng nên người, Và khinh dể
Hòn Đá của sự chửng cứu ngươi.
16 Chúng nó trêu ghẹo Ngài phân bì, bởi sự
cúng thờ những thần khác, Chọc giận Ngài vì
các sự gớm ghiếc;
17 Tế lễ những ma quỉ chẳng phải là Đức Chúa
Trời, Quì lạy các thần mà mình chưa hề biết,
Tức là các thần mới vừa đến ít lâu, Mà tổ phụ
các ngươi không kính sợ.
18 Ngươi không kể đến Hòn Đá sanh mình. Và
quên Đức Chúa Trời đã tạo mình.
19 Đức Giê-hô-va có thấy điều đó, nên trong

cơn thạnh nộ, Ngài đã từ bỏ các con trai và con
gái mình.
20 Ngài có phán: Ta sẽ giấu mặt ta, Để xem
sự cuối cùng của chúng nó ra sao; Vì là một
dòng dõi gian tà, Là những con cái không có
lòng trung tín.
21 Chúng nó giục ta phân bì, vì cúng thờ thần
chẳng phải là Đức Chúa Trời, Lấy sự hư không
mà chọc giận ta; Ta cũng vậy, lấy một dân tộc
hèn mà trêu sự phân bì của chúng nó, Lấy một
nước ngu dại mà chọc giận chúng nó.
22 Vì có lửa nổi phừng trong cơn giận ta, Cháy
cho đến đáy sâu âm phủ, Thiêu nuốt đất và thổ
sản, Cùng cháy đốt nền các núi.
23 Ta sẽ chất những tai vạ trên mình chúng nó,
Bắn chúng nó hết các tên ta.
24 Chúng nó sẽ bị đói hao mòn, bị rét tiêu đi, Và
một thứ dịch hạch độc dữ ăn nuốt. Ta sẽ khiến
răng thú rừng, Và nọc độc của loài bò dưới bụi
đến hại chúng nó.
25 Ngoài thì gươm dao, Trong thì kinh khủng
Sẽ làm cho trai trẻ, gái đồng trinh, Và con đang
bú, luôn với người già bạc Đều bị diệt vong.
26 Ta nói rằng: Ta sẽ lấy hơi thở ta quét sạch
chúng nó đi, Diệt kỷ niệm chúng nó khỏi loài
người.
27 Song sợ thù nghịch nhiếc nhóc, Kẻ cừu địch
chúng nó lầm hiểu, La rằng: Tay chúng tôi đã
tỏ sức cao cường, Chớ chẳng phải Đức Giê-hô-va
có làm mọi điều ấy đâu!
28 Vì là một dân mất trí, Trong lòng không có

thông minh!
29 Chớ chi họ khôn ngoan và hiểu được, Ước gì
nghĩ đến sự cuối cùng vẫn đợi họ!
30 Nhược bằng Hòn Đá không có bán chúng
nó, Và Giê-hô-va không giao nộp chúng nó, Thì
làm sao một người rượt nổi ngàn người, Và hai
người đuổi mười ngàn người trốn đi?
31 Vì hòn đá chúng nó chẳng phải như Hòn Đá
chúng ta, Thù nghịch chúng ta cũng xét đoán
như vậy.
32 Cây nho chúng nó vốn là chồi của Sô-đôm,
Và do đất của Gô-mô-rơ. Trái nho chúng nó vốn
là độc, Và chùm nho vốn là đắng;
33 Rượu nho chúng nó là nọc độc con rắn, Một
thứ nọc độc rất dữ của rắn hổ.
34 Những việc như thế làm sao ta quên được?
Ta đã niêm phong nó vào trong kho ta.
35 Khi chân chúng nó xiêu tó, Sự báo thù sẽ
thuộc về ta, phần đối trả sẽ qui về ta. Vì ngày
bại hoại của chúng nó hầu gần, Và những tai
họa buộc phải xảy ra cho chúng nó đến mau.
36 Phải, khi Đức Giê-hô-va thấy sức lực của dân
sự mình hao mòn, Và không còn lại tôi mọi hay
là tự chủ cho chúng nó, Thì Ngài sẽ đoán xét
công bình cho chúng nó, Và thương xót tôi tớ
Ngài.
37 Ngài sẽ phán: Các thần chúng nó, Những
hòn đá chúng nó nhờ cậy,
38 Các thần hưởng mỡ của hi sinh, Và uống
rượu của lễ quán chúng nó, đều ở đâu? Các
thần ấy hãy đứng dậy, giúp đỡ Và che phủ cho

các người!
39 Bây giờ, hãy xem ta là Đức Chúa Trời, Ngoài
ta chẳng có Đức Chúa Trời nào khác. Ta khiến
cho chết và cho sống lại, Làm cho bị thương và
chữa cho lành, Chẳng có ai giải cứu khỏi tay ta
được.
40 Vì ta giơ tay chỉ trời Mà thề rằng: Ta quả
thật hằng sống đời đời,
41 Khi ta mài lưỡi sáng của gươm ta, Và tay ta
cầm sự đoán xét, Thì ta sẽ báo thù kẻ cừu địch
ta, Cùng đối trả những kẻ nào ghét ta.
42 Ta sẽ làm cho các mũi tên ta say huyết; Lưỡi
gươm ta ăn thịt, Tức là huyết của kẻ bị giết và
của phu tù, Thịt của đầu các tướng thù nghịch.
43 Hỡi các nước! hãy vui mừng với dân Ngài,
Vì Đức Chúa Trời sẽ báo thù huyết của tôi tớ
Ngài, Trả thù kẻ cừu địch Ngài, Và tha tội cho xứ
và cho dân của Ngài.
44 Vậy, Môi-se cùng Giô-suê, con trai của Nun,
đến đọc hết các lời bài ca nầy cho dân sự nghe.
45 Khi Môi-se đã đọc xong các lời nầy tại trước
mặt cả Y-sơ-ra-ên,
46 thì người nói cùng chúng rằng: Hãy để lòng
chăm chỉ về hết thảy lời ta đã nài khuyên các
ngươi ngày nay, mà truyền cho con cháu mình,
để chúng nó cẩn thận làm theo các lời của luật
pháp nầy.
47 Vì chẳng phải một lời nói vô giá cho các
ngươi đâu, nhưng nó là sự sống của các ngươi;
nhờ lời nói nầy, các ngươi sẽ ở lâu ngày trên đất
mà các ngươi sẽ đi nhận lấy, khi qua sông Giô-

đanh.
48 Trong ngày đó, Đức Giê-hô-va phán cùng
Môi-se rằng:
49 Hãy đi lên núi A-ba-rim, trên đỉnh Nê-bô, ở
trong xứ Mô-áp, đối ngang Giê-ri-cô; rồi nhìn xứ
Ca-na-an mà ta ban cho dân Y-sơ-ra-ên làm sản
nghiệp.
50 Vả, ngươi sẽ chết trên núi mà ngươi lên đó
và sẽ được tiếp về cùng dân ngươi, y như A-rôn,
anh ngươi, đã chết trên núi Hô-rơ, và đã được
tiếp về cùng dân của người,
51 bởi vì tại giữa dân Y-sơ-ra-ên, các ngươi đã
phạm tội cùng ta, nơi nước Mê-ri-ba tại Ca-đe,
trong đồng bằng Xin, và vì các ngươi không tôn
ta thánh giữa dân Y-sơ-ra-ên.
52 Quả thật, ngươi sẽ thấy xứ ở trước mặt
mình, nhưng không được vào trong xứ ấy mà
ta ban cho dân Y-sơ-ra-ên.

33

1 Vả, nầy là lời chúc phước mà Môi-se, người
của Đức Chúa Trời, chúc cho dân Y-sơ-ra-ên,
trước khi qua đời.
2 Người bèn nói: Đức Giê-hô-va đã đến từ Si-
na-i, Ngài từ Sê-i-rơ dấy lên trên dân chúng,
Chiếu sáng từ núi Pha-ran, Đến từ giữa muôn
vàn đấng thánh; Từ tay hữu Ngài phát ra cho họ
lửa của luật pháp Ngài.
3 Ngài thương yêu dân sự, Các thánh của Ngài
đều ở trong tay Ngài, Quì xuống chân Ngài, Đặng
lãnh những lời của Ngài.

4 Môi-se đã ban một luật pháp cho chúng tôi,
Là cơ nghiệp của hội chúng Gia-cốp.
5 Khi các quan trưởng của dân sự hội hiệp, Với
những chi phái Y-sơ-ra-ên, Thì Ngài trở nên vua
của Giê-su-run.
6 Nguyện Ru-bên sống, chớ thác, Dẫu số người
của nó sẽ ít đông.
7 Người chúc cho Giu-đa rằng: Hỡi Đức Giê-
hô-va, cầu xin Ngài nghe tiếng của Giu-đa, Và
đưa người về dân mình; Nguyện tay người binh
vực chúng, Xin Chúa đến giúp người đương địch
cùng kẻ thù nghịch mình!
8 Người cũng chúc cho Lê-vi rằng: Thu-mim
và u-rim của ngươi vốn thuộc về người tin kính
của ngươi, Mà ngươi thử thách tại Ma-sa, Tranh
giành với tại nước Mê-ri-ba.
9 Lê-vi nói về cha mẹ mình rằng: Tôi không hề
thấy cha mẹ; Người không nhận anh em mình,
Chẳng biết đến con cái mình. Vì người gìn giữ
lời Chúa, Canh chừng sự giao ước của Chúa.
10 Họ lấy mạng lịnh của Chúa dạy cho Gia-
cốp, Và luật pháp Chúa cho Y-sơ-ra-ên; Họ để
hương dưới mũi Ngài, Đặt của lễ thiêu trên bàn
thờ Ngài.
11 Lạy Đức Giê-hô-va, xin ban phước cho của
cải người, Và nhậm công việc của tay người làm.
Xin bẻ nát họng của kẻ dấy nghịch và ghen ghét
người, Để chúng nó không thể dấy lên nữa!
12 Người chúc về Bên-gia-min rằng: Người
mà Đức Giê-hô-va yêu mến Sẽ được ở yên gần
bên Ngài. Hằng ngày Đức Giê-hô-va sẽ che chở

người, Lập nơi ở Ngài giữa hai vai người.
13 Người chúc về Giô-sép rằng: Xứ người được
Đức Giê-hô-va ban phước; Từ trời Ngài giáng
xuống cho người ân tứ rất báu, là sương-móc,
Những suối của vực thẳm có nước sâu;
14 Những huê lợi quí nhất của mặt trời, Hoa
quả cực báu của mặt trăng;
15 Những vật nhất hạng của núi xưa, Các báu
lạ của mấy gò đống đời đời,
16 Bửu bối của đất, và sự sung mãn nó. Nguyện
ơn của Đấng hiện ra trong bụi gai Giáng xuống
trên đầu Giô-sép, Và trên trán của chúa anh em
người!
17 Oai nghiêm người giống như con bò đực đầu
lòng; Hai sừng người vốn sừng của trâu! Người
lấy sừng ấy báng mọi dân, Cho đến cuối đầu
của đất. Đó là hằng muôn của Eùp-ra-im, Aáy
là hằng ngàn của Ma-na-se.
18 Người chúc về Sa-bu-lôn rằng: Hỡi Sa-bu-
lôn, khá vui mừng về cuộc mình đi ra ngoài, Còn
ngươi, Y-sa-ca, hãy hớn hở trong các trại mình!
19 Hai người sẽ gọi các dân tộc lên núi; Tại đó,
dâng những của tế lễ công bình; Vì hai người sẽ
hút sự dư dật của biển, Và những bửu vật lấp
dưới cát.
20 Người chúc về Gát rằng: Đáng ngợi khen
thay Đấng để Gát nơi quảng-khoát, Người nằm
nghỉ như một sư tử cái, Và xé cánh tay cùng đầu.
21 Người đã chọn cho mình phần đầu nhất của
xứ, Bởi vì tại đó đã dành phần của đấng lập luật
pháp, Và người ở đằng đầu dân sự đi đến. Người

đồng lòng với Y-sơ-ra-ên làm xong công bình
của Đức Giê-hô-va, Và làm theo những mạng
lịnh của Ngài.
22 Người chúc về Đan rằng: Đan là một sư tử
tơ, Từ Ba-san nhảy xông đến.
23 Người chúc về Nép-ta-li rằng: Nép-ta-li
hưởng ân huệ cho thỏa nguyện, Và phước lành
của Đức Giê-hô-va cho đầy dẫy, Chiếm được
phương tây và phương nam.
24 Người chúc về A-se rằng: Nguyện cho A-se
được phước giữa các con trai Y-sơ-ra-ên; Được
đẹp lòng anh em mình, Và được dầm chân mình
trong dầu!
25 Những then cửa người sẽ bằng sắt và đồng,
Đời ngươi lâu bao nhiêu, sức mạng ngươi lâu
bấy nhiêu.
26 è Giê-su-run, không ai giống như Đức Chúa
Trời, Là Đấng oai nghi, cỡi trên các từng trời,
Trên những đám mây, đặng đến cứu giúp ngươi.
27 Đức Chúa Trời hằng sống là nơi ở của ngươi,
ỳ dưới có cánh tay đời đời của Ngài, Ngài đuổi kẻ
thù nghịch khỏi trước mặt ngươi, Và phán cùng
ngươi rằng: Hãy diệt đi!
28 Y-sơ-ra-ên sẽ ở bình an; Suối Gia-cốp phun
lên riêng ra Trong một xứ ngũ cốc và rượu; Trời
của ngươi nhỏ sương móc xuống.
29 è! Y-sơ-ra-ên, ngươi có phước dường bao!
Hỡi dân được Đức Giê-hô-va cứu rỗi, ai giống
như ngươi? Ngài là cái thuẫn giúp đỡ ngươi,
Thanh gươm khiến cho ngươi nên vinh hiển. Kẻ
thù nghịch ngươi sẽ đến dua nịnh ngươi; Còn

ngươi, ngươi sẽ lấy chân giày đạp các nơi cao
của chúng nó.

34

1 Kế ấy, Môi-se từ đồng bằng Mô-áp lên trên
núi Nê-bô, nơi đỉnh Phích-ga, đối ngang Giê-ri-
cô, rồi Đức Giê-hô-va cho người xem toàn xứ, từ
Ga-la-át chí Đan;
2 toàn Nép-ta-li, xứ Eùp-ra-im và Ma-na-se, cả
xứ Giu-đa cho đến biển Tây,
3 miền Nam, đồng bằng, sông Giô-đanh và
trũng Giê-ri-cô, thành cây chà là, cho đến Xoa.
4 Đức Giê-hô-va phán cùng người rằng: Đó là
xứ mà ta đã thề ban cho Aùp-ra-ham, Y-sác và
Gia-cốp, mà rằng: Ta sẽ ban xứ ấy cho dòng
giống ngươi. Ta cho tự mắt ngươi xem xứ ấy,
nhưng ngươi không vào đó được.
5 Môi-se, tôi tớ của Đức Giê-hô-va, qua đời tại
đó, trong đồng bằng Mô-áp, theo như lịnh của
Đức Giê-hô-va.
6 Đức Chúa Trời bèn chôn người trong trũng
tại xứ Mô-áp, đối ngang Bết-Phê-o; cho đến ngày
nay không có ai biết được mộ của người.
7 Vả, khi Môi-se qua đời, tuổi được một trăm
hai mươi; mắt người không làng, sức người
không giảm.
8 Dân Y-sơ-ra-ên khóc Môi-se trong ba mươi
ngày tại đồng bằng Mô-áp. Những ngày khóc
và ngày chịu tang cho Môi-se đã xong rồi là như
vậy.
9 Giô-suê, con trai của Nun, được đầy dẫy
thần khôn ngoan, vì Môi-se đã đặt tay mình trên

người; dân Y-sơ-ra-ên bèn vâng lời người và làm
theo điều Đức Giê-hô-va đã phán dặn Môi-se.
10 Về sau, trong Y-sơ-ra-ên không còn dấy lên
tiên tri nào giống như Môi-se, mà Đức Giê-hô-va
biết giáp mặt.
11 Không có ai bằng người, hoặc về các dấu k”,
phép lạ mà Đức Giê-hô-va sai người làm tại trong
xứ Ê-díp-tô, trước mặt Pha-ra-ôn, các quần thần,
và cả xứ của người;
12 hoặc hết thảy công việc lớn lao và đáng
sợ mà Môi-se cậy tay quyền năng mình làm tại
trước mặt cả Y-sơ-ra-ên.

Kinh Thánh
The Holy Bible in the Vietnamese language (1923)

Public Domain

Language: Tiếng Việt (Vietnamese)

Translation by: William Cadman (1883-1948)

Contributor: Christian and Missionary Alliance

This free Bible is provided to you courtesy of eBible.org.

NT first published 1923, OT first published 1925. The New Testament permanently and irrevocably entered the Public Domain on January 1, 2019 due to copyright expiration. The Old Testament entered the Public Domain on January 1, 2021. It was probably already in the Public Domain due to failure to comply with formalities earlier.

2022-06-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 1 Oct 2024 from source files dated 13 Dec 2023
b0911a70-1760-5840-8eb8-b0fba74ed77e